

Društvo upokojencev Škofja Loka

Nāše izkušnje so nāše bogastvo

ZAHVALA

Društvo upokojencev Škofja Loka se iskreno zahvaljuje Občini Škofja Loka za vsestransko pomoč pri izdaji zbornika, sponzorjem in donatorjem pa za finančno pomoč.

Zahvaljujemo se tudi vsem prostovoljkam in prostovoljcem ter avtorjem prispevkov, ki so sodelovali pri pripravi zbornika, kot tudi članom organizacijskega odbora.

Naše izkušnje so naše bogastvo

70
LET
1949-2019

Društvo upokojencev Škofja Loka

ZBORNIKU NA POT

Jubilejni almanah ob 70. obletnici Društva upokojencev Škofja Loka predstavlja le naše aktivnosti zadnjih deset let, ker smo slavnostno obeležili že 60. obletnico društva leta 2009. Ponosni smo na prehojeno pot in želimo jo predstaviti vsem, ki vas zanima, kaj zmorejo upokojenci, ne glede na starost.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

061.2-057.75(497.4 Škofja Loka)(091)(082)

DRUŠTVO upokojencev Škofja Loka
Naše izkušnje so naše bogastvo : 70 let : 1949-2019 /

[pripravili člani Društva upokojencev Škofja Loka ;
uredniški odbor Jelka Mlakar ... [et al.]
; fotografije arhiv DU Škofja Loka].
- Škofja Loka : Društvo upokojencev, 2018

ISBN 978-961-288-947-0
1. Gl. stv. nasl. 2. Jelka Mlakar
297584640

VSEBINA

UVODNE BESEDE

- 5 Predsednik Društva upokojencev Škofja Loka Miro Duić
- 6 Župan Občine Škofja Loka mag. Miha Ješe
- 9 Predsednik Zveze društev upokojencev Slovenije Janez Sušnik
- 11 Predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske
Zdravko Malnar

PREHOJENA POT 1949 – 2018

- 12 Jelka Mlakar: Prehojena pot 1949 – 2018
- 15 Predsedniki društva od ustanovitve do danes
- 16 Borjana Koželj: Miro Duić, predsednik našega društva zadnjih 12 let
- 22 Maruša Mohorič: Pogovor z nekdanjo predsednico Mano Veble Grum
- 24 Cveta Škopelja: Organiziranost društva
- 25 Cveta Škopelja: Članstvo po letih

PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA

- 26 Maruša Mohorič: Uvodne misli
- 28 Nežka Fojkar: Seznam prostovoljcev
- 34 Nežka Fojkar: Ne smemo jih pozabiti
- 35 Nežka Fojkar: Program Starejši za starejše
- 37 Ela Dolinar: Angelca in Vinko Hafner prostovoljca pri programu
Starejši za starejše
- 39 Nadja Podgoršek: Podelitev nagrade Državljan Evrope v Bruslju

DRUŠTVO U3

- 41 Borjana Koželj: Trdni temelji

MARINKINA KNJIŽNICA

- 44 Marija Draškovič: Prvih deset let
- 47 Marija Draškovič: Pogovor o knjigah z Angelco Grošelj
- 49 Nevenka Mandić Orehek: Marinkina knjižnica danes

POJEMO SEBI IN VAM

- 51 Martin Bizjak: Mešani pevski zbor Vrelec
- 54 Rudi Zadnik: Pevska skupina Mavrica
- 56 Ivanka Prezelj: Loške orglice

SPREHOD PO NAŠIH RAZSTAVAH

- 58 Alma Vičar: Pogovor z Zlato Ramovš

IMAMO SVOJ ČASOPIS

- 61 Jelka Mlakar: Imamo svoj časopis

PRIZNANJA DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA, OBČINE, ZDUS, PZDU...

- 63 Miro Duić: Priznanja

TURIZEM

- 65 Cveta Škopelja: **Turizem**
- 67 Cveta Škopelja: **Turistični, kopalni in nakupovalni izleti**
- 68 Cveta Škopelja: **Družabna srečanja in prireditve**
- 69 Cveta Škopelja: **Organizacija skupinskih letovanj in potovanj**
- 71 Ela Dolinar: **Organizirani ogledi gledaliških in drugih predstav**

KOMISIJA ZA SOCIALNE IN STANOVANJSKE ZADEVE

- 73 Nežka Fojkar: **Komisija za socialne in stanovanjske zadeve**

SOŽITJE GENERACIJ

- 75 Borjana Koželj: **Mladi in mi**

SODELOVANJE Z DRUGIMI DRUŠTVI IN HUMANITARNIMI ORGANIZACIJAMI

- 77 Miro Duić: **Sodelovanje v okolju**

KRIŽEMKRAŽEM

- 78 Maruša Mohorič: **Križemkražem**

S ŠPORTOM NAD STARANJE

- 80 Ivan Hafner: **Uvodne misli**
- 81 Borjana Koželj: **Pogovor s prvo referentko za šport Julijo Jenko**
- 83 Ela Dolinar: **Pogovor s predsednikom komisije za šport in rekreacijo Ivanom Hafnerjem**
- 85 Dragica Gartner: **Veseli pohodniki**
- 87 Nežka Trampuš: **Četrtekovi planinci**
- 89 Ivan Hafner: **Športno rekreativne igre**
- 91 **Športni dosežki zadnjih deset let**

PREDSTAVITEV ŠPORTNIH DEJAVNOSTI

- 94 Jože Ramovš: **Badminton**
- 95 Smiljana Oblak: **Balinanje**
- 97 Ivan Hafner: **Kegljanje**
- 104 Vojka Mihelič: **Kegljanje s kroglo na vrvi**
- 106 Jožica Anžel: **Kolesarjenje**
- 108 Ivan Hafner: **Namizni tenis**
- 114 Julija Jenko: **Pikado**
- 116 France Prezelj: **Prstomet**
- 117 Martina Eržen: **Rekreacijsko plavanje**
- 119 Ivan Hafner: **Smučanje**
- 121 Ivanka Prezelj: **Strelstvo**
- 123 Ferdo Pozvek: **Šah**
- 125 Jožica Anžel: **Tek**
- 126 Ivan Hafner: **Tekmovalno plavanje**
- 129 Boris Pešelj: **Tenis**

Miro Duić,
predsednik Društva
upokojencev Škofja Loka

Drage članice, spoštovani člani našega društva!

V veliko zadovoljstvo mi je, da vas lahko nagovorim v uvodniku tega zbornika, ki je sedaj pred vami in v katerem so se naši prizadevni člani na čelu z neutrudljivo glavno urednico našega glasila Mi o sebi zares potrudili, da bi vam v besedi in sliki pričarali 70 let našega delovanja.

Mnogo naših članov, ki so ustvarjali in oblikovali naše društvo, žal ni več med nami, vendar so pustili trajen pečat v naši bogati zgodovini. Zaradi tega želim izraziti globoko spoštovanje in se zahvaliti vsem mojim predhodnikom, ki so vsak na svoj način v težjih okoliščinah in razmerah prispevali svoj delež k prepoznavnosti našega društva v širšem prostoru.

Povezave z drugimi društvi znotraj PZDU in ZDUS nam omogočajo izvajanje vrste dejavnosti, dosežki katerih krasijo naše vitrine. Marinkina knjižnica, razstave o športu, kulturnih dejavnostih in prostovoljnem delu zgovorno pričajo o bogati in vsestranski aktivnosti našega članstva. Vrsto let so planinci, pohodniki, izletniki, pevci, prostovoljci programa Starejši za starejše in udeleženci študijskih krožkov utrjevali svoja znanja ter širili dobro voljo med ljudmi, zato so zelo zaslužni za rezultate, ki jih je društvo dosegalo s svojim delom.

Vsekakor se ne smemo pozabiti zahvaliti naši občini na čelu z županom Mihom Ješetom, ki se je takoj odzval naši prošnji za sponzorstvo prireditve ob 70. obletnici društva in izdajo tega zbornika.

Drage članice in člani!

Naj naše skupno druženje ob tem jubileju počasti vaša prisotnost.

Iskrena hvala za vse, kar ste naredili za naše društvo in njegovo dobro ime.

Dolga, lepa, poletna jesen

– 70 let Društva upokojencev Škofja Loka

mag. Miha Ješe,
župan Občine Škofja Loka

Spoštovane upokojenke in upokojenci,

Društvu upokojencev Škofja Loka ter vam, članicam in članom, iskreno čestitam za častitljivi jubilej našega največjega društva.

Društvo upokojencev Škofja Loka prihaja v zrelo življenjsko obdobje, torej prav v tista leta, ki jih štejejo tudi njegovi člani. To so leta zrelosti, preudarnosti in modrosti; leta, ki jih bogatijo mnoge življenjske (pre)izkušnje. Kljub temu – ali morda ravno zato – ste članice in člani zelo aktivni, vitalni in ustvarjalni.

Mnogi med vami ste se po upokojitvi vrnilih konjičkom, mnogovrstnim veččinam, dejavnostim ter ustvarjalnosti, ki ste jih v času napornih služb in skrbi za družino nekako pustili ob strani ali čisto opustili. Zdaj se jih (spet) lotevate z iskricami v očeh, v katerih plamti mladostniška vedoželjnost, in z zrnom soli.

Prav zaradi takšnih članov je tudi vaše društvo vsestransko dinamično, živahno, pisano in plodovito.

Kot župan sem izjemno vesel vašega vsestranskega delovanja in izjemno ponosen na vaše člane. Društvo je pravi vrelec kulturnega ustvarjanja z edinstveno Marinkino knjižnico ter pevskimi in glasbenimi sestavi, ki spremljajo literarne, likovne in fotografske razstave članov. Vsi vedno nestrpnost čakamo nove številke glasila Mi o sebi, ki je prava kronika delovanja in življenja društva in posameznih članov.

Društvo Univerza za tretje življenjsko obdobje s svojimi predavanji, tečaji in delavnicami prinaša in širi znanje širokemu krogu svojih članov in članic.

Uspehi te čisto prave škofjeloške akademije U3 odmevajo po vsej Sloveniji in predstavljajo model, ki je za zgled tudi društvom v tujini.

Tudi vaši športniki s svojo srčnostjo, zavzetostjo in predanostjo dosegajo imenitne rezultate v slovenskem merilu. Od smučanja do kolesarjenja, od šaha in pikada do pohodništva, vsi ti športi ohranjajo vitalnost vaših članic in članov ter tako tudi celotnega društva. Zaradi vaše udeležbe na medobčinskih igrah se drugi udeleženci borijo le za drugo in ostala mesta.

Šport je res strast, hkrati pa tudi priložnost za prijetno druženje in družabnost.

Tudi za to si v društvu znate vzeti čas. Poskrbeti znate za veselje in dobro razpoloženje, saj različni društveni izleti, organizirani ogledi, skupinska potovanja in letovanja ter družabna srečanja in prireditve ustvarjajo dobro in pozitivno klimo. Rad priznam, da je pri vas in z vami vedno fajn štimunga!

Povezani ste tudi z drugimi društvi upokojencev na Gorenjskem in drugimi društvi v Loki, s čimer tkete žive vezi tudi s srednjo in mlajšo generacijo.

Toda kot župan sem resnično najbolj ponosen na vašo izjemno prostovoljsko dejavnost. Vaši člani imajo zares veliko srce, ki ga razdajajo mnogim, tako svojim vrstnikom kot tudi mlajšim od vas.

Hvaležen sem vam, ker svojo ljubečo skrb posvečate svojim vnučkom.

Verjemite mi, da tega ne bodo nikoli pozabili, kot se jim bodo v spomin vtisnile vse vaše življenjske zgodbe, za katere se zdi, da prihajajo iz nekih drugih časov in ki jih danes še ne razumejo povsem. Razumeli jih bodo sčasoma. Zelo dobro pa občutijo vašo ljubezen, vašo predanost in vašo skrb ter vidijo vaš zgled, drage babice in dedki.

S ponosom se zahvaljujem tistim, ki nesebično lajšate bolečine in skrbi vsem vašim najbližjim, življenjskim sopotnikom, partnerjem, sorodnikom in prijateljem, kot tudi vsem, ki ste ostali sami in pogumno stopate naprej skozi življenje.

Poleg vsega omenjenega upokojenci tudi radi sodelujete med seboj, obiskujete obnemogle in osamljene ter si pomagata. Program Starejši za starejše je najbolj iskrena in plemenita oblika vaše človečnosti.

Če kdo, potem ste vi glasniki resnične medčloveške in medgeneracijske solidarnosti.

Dobro namreč veste, kako hitro, celo prehitro, mine čas in prav zato si starejši želite svoje znanje, izkušnje, doživetja in spomine posredovati nam, (nekoliko) mlajšim.

Vse omenjeno znamo ceniti tudi v naši lokalni skupnosti, zato smo Društvu upokojencev ob njegovi 60-letnici podelili srebrni grb Občine Škofja Loka.

Srebrni grb naše občine sta iz vaših vrst že prejela Borjana Koželj za ustanovitev

in uspešno vodenje Društva U3 leta 2011 ter predsednik društva Miro Duić leta 2014. Marinkina knjižnica je nosilec bronastega grba občine. Letos je posebno županovo priznanje prejela tudi Univerza za tretje življenjsko obdobje in sicer za dolgoletno aktivno delo na področju izobraževanja seniorjev, saj so se še posebej izkazali pri organizaciji vseslovenskega dneva e-opismenjevanja v Škofji Loki.

Kot župan vam ob tej slovesni priliki obljubljam, da bomo na občini Škofja Loka še naprej skrbeli za zagotavljanje najboljših možnih pogojev za delovanje našega društva.

Tudi drugače se bomo trudili, da bo Škofja Loka vsem našim upokojencem nudila prijetno, varno in prijazno okolje.

Dovolite mi, da sem za konec pozdravnega nagovora nekoliko bolj oseben.

Tudi sam se pripravljam, da bom prihodnje leto, ravno ob 70-letnici ustanovitve društva, vstopil v vaše vrste. Veselim se že, da bom lahko aktivno (so)deloval in doprinesel svoj strokovni delež k dejavnostim Društva upokojencev. V čast mi bo postati del aktivne upokojenske skupnosti.

Ob tem bom s seboj prinesel tudi popotnico v obliki programa kvalitetnega življenja seniorjev, ki ga bomo skupaj s številnimi aktivnimi občani vseh generacij pripravili do konca letošnjega leta.

Tudi sam se pripravljam na aktivno preživljanje zrelih let, kot to prakticira naš jubilent Društvo upokojencev Škofja Loka.

Ob vašem pomembnem društvenem jubileju vsem vam, še posebej pa najodgovornejšim in najzaslužnejšim za vaše delovanje, izrekam moje iskreno priznanje.

Janez Sušnik, predsednik
Zveze društev upokojencev Slovenije

Spoštovane bralke, spoštovani bralci, spoštovane članice, spoštovani člani Društva upokojencev Škofja Loka,

v izredno čast in zadovoljstvo mi je, da lahko ob 70. obletnici DU Škofja Loka napišem nekaj uvodnih besed v zbornik, ki ste ga izdali ob tem jubileju. To so častitljiva leta, zato je prav, da se spomnimo vaših začetkov ter skupnih dosežkov, uspehov in veselih dogodkov.

Najprej naj vam iskreno čestitam za ta jubilej. Želim vam, da aktivni člani društva, kakor tudi vsi drugi, za vas in za vaše soobčane še naprej tako dejavno soustvarjate boljše, prijetnejše in aktivnejše življenje v tretjem življenjskem obdobju v vaši občini in širše. To praznovanje je dokaz, da ste upokojenci prisotni v življenjskem utripu vašega lokalnega prostora ter da ste organizirani, prizadevni, dejavni in povezani. Želim si, da bi vsa društva upokojencev v Sloveniji imela tako aktivne člane, predvsem pa, da bi bili vsi upokojenci zdravi in aktivni ter se vključili v društva upokojencev, kjer bi skupaj soustvarjali bolj kakovostno življenje starejših. DU Škofja Loka je izredno aktivno društvo, ki deluje na različnih področjih. Kulturno in športno udejstvovanje vaših članov je izjemno. Vaši člani so umetniško nadarjeni, saj navdušujejo z razstavami rokodelskih in fotografskih spretnosti, s pevskimi talenti v zborih in z mnogimi drugimi navdušujočimi aktivnostmi. Najbolj me veseli, da posedujete največjo vrednoto življenja, prostovoljstvo. Dejavni ste v programu Starejši za starejše, kjer vaši prostovoljci pomagajo starejšim pri vsakodnevnih opravilih. Ob tem se želim vsem prostovoljcem za njihovo izjemno delo iskreno zahvaliti. Na Zvezi društev upokojencev Slovenije se bomo še naprej trudili, da bo program Starejši za starejše vključen v redni program in bo redno prejemal državna sredstva.

Vseživljenjsko učenje postaja del našega vsakdana. Vsak dan se moramo naučiti nekaj novega, tako za lažje preživetje kakor tudi za bolj kakovostno in prijetnejše življenje v starosti. Dobre povezanosti vseh nevladnih in

institucionalnih organizacij v občini Škofja Loka, ki medgeneracijsko povezujejo vse občane in skrbijo za dobro ter kakovostno življenje v starosti, ne moremo prezreti. Izredno sem vesel, da želja po znanju med starejšimi ne usahne in da v Škofji Loki deluje tudi Univerza za tretje življenjsko obdobje. Univerza organizira veliko različnih izobraževanj in krožkov, na katerih se starejši učijo tujih jezikov ter spoznavajo vsebine, povezane s starejšimi, in vsebine s področja umetnosti, velik poudarek pa univerza namenja tudi računalniškemu opismenjevanju. Društvo z Univerzo za tretje življenjsko obdobje sodeluje na različnih področjih izobraževanja in aktivnosti v dobro vseh starejših. Za tako dobro medsebojno sodelovanje in povezovanje vam čestitam.

Pri Zvezi društev upokojencev Slovenije se vsa leta zavzemamo za uresničevanje temeljnih usmeritev in ciljev vseh društev upokojencev, kot so zaščita pravic starejših, skrb za aktivno, zdravo in varno staranje ter medsebojna pomoč starejših, ki temelji na prostovoljstvu in medgeneracijskem sodelovanju. Poudarjamo tista področja, ki vključujejo potrebe po dostojnem življenju prebivalcev v tretjem življenjskem obdobju, njihovih zmožnostih in vključenosti v družbo, pri čemer nam je pomembna blaginja vseh generacij, njihovo sodelovanje in zagotavljanje medsebojne podpore.

Pravilno je, da častitljivo 70. obletnico društva obeležite s proslavo in zbornikom. Družba nas, starejše, nenehno potiska na rob. Mediji nam ne posvečajo pozornosti, ko jo potrebujemo, in nas ne obravnavajo kot organizacijo aktivne civilne družbe. Še naprej se moramo povezovati in aktivno sodelovati na lokalnih dogodkih in razpravah, ob tem pa se tudi družiti in se imeti neizmerno lepo. V imenu Zveze društev upokojencev Slovenije in v mojem imenu vam želim vse najboljše ob vašem jubileju ter še naprej veliko ustvarjalnega delovanja ter predvsem mnogo zdravja in vitalnosti. Srečno vsem bralcem in bralkam tega zbornika ter članicam in članom DU Škofja Loka in le tako naprej.

Zdravko Malnar,
predsednik Pokrajinske zveze
društev upokojencev Gorenjske

Drage upokojenke, spoštovani upokojenci!

V imenu vseh članov in članic Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske in v svojem imenu vam ob tako visokem in častitljivem jubileju iskreno čestitam za vaše dosedanje delo in vaš nedvoumen prispevek ter prepoznavnost tako v lokalni skupnosti kot izven nje.

Na pokrajinski zvezi še posebej cenimo vaš prispevek k delovanju in povezovanju ne le naše pokrajine, ampak tudi naše krovne organizacije Zveze društev upokojencev Slovenije.

Delovanja društva, tako na področjih športa, rekreacije, kulture in izobraževanja kot tudi na področju socialnih ter humanitarnih dejavnosti, kjer posebej izstopa druženje in skrb za sočloveka v okviru programa Starejši za starejše, ne predstavljajo samo programi in dejavnosti, ampak gre zagotovo tudi za način življenja, ki nedvoumno predstavlja okolje, v katerem živite in delate. Zato sem prepričan, da se v vašem društvu za vsakogar najde nekaj in da je dovolj priložnosti za vse, ki želijo sodelovati.

Današnji časi do nas upokojencev niso najbolj prijazni, zato naj nam ne zamerijo, če želimo in moramo sooblikovati družbo, katere del smo. Poskrbeti moramo, da bomo slišani in uslišani, da nam vrnejo naše prislužene in zaslužene pravice ter da nas bodo tisti, ki o naših pravicah odločajo, pri tem upoštevali ter odločitev ne bodo sprejemali brez nas.

V imenu Pokrajinske zveze društev upokojencev Slovenije in v svojem imenu vam tudi v prihodnje želim vse najboljše ter uspešno in ustvarjalno delovanje.

Jelka Mlakar

Prehojena pot 1949 - 2019

1946

Ustanovljena je bila Zveza upokoencev LRS, v kateri so se prostovoljno združili starostni, invalidski in družinski upokoenci. Zveza se je leta 1948 vključila v sindikate. Počasi so se začele ustanavljati tudi podružnice in ena prvih je bila v Kranju. V podružnicah, ki so imele najmanj 50 članov, so lažje poskrbeli za nabavo kuriva in oblek, stanovanjske zadeve, prehrano in druge zadeve. Pobuda za ustanovitev podružnice v Škofji Loki je prišla iz Kranja. V Škofji Loki je bilo takrat 195 članov.

1949

Ustanovni občni zbor Podružnice Škofja Loka je bil 24. aprila 1949 v gostilni Plevna. Glavna točka je bila izvolitev novega odbora. Predsednik je postal Pavel Česnik, ki je to funkcijo opravljal 12 let. Za tajnika so izvolili Franca Dagarina.

1950

Veljati je začel novi Zakon o socialnem zavarovanju, ki je v enotni sistem vključil vse ustanove socialnega in pokojninskega zavarovanja. Po uveljavitvi zakona naj bi se popravil tudi materialni položaj upokoencev, vendar se to ni zgodilo.

1951

Upokoenci, zlasti tisti, ki so se upokojili po prejšnjih predpisih, so bili v težkem položaju. Tudi zagotovljena preskrba in prejemanje živilskih nakaznic je zelo malo pripomoglo k izboljšanju tega položaja. Upokoencem je bila kršena tudi pravica do brezplačnih nakaznic ameriškega društva CARE.

1952

Sprejeta je bila uredba o določanju in prevedbi starih in novih pokojnin, vendar je nastala nova razpoka.

1949 – 1966

Dolga pot do lastnih prostorov

Člani Podružnice DU Škofja Loka so sprva uradovali kar na svojih domovih, najpogosteje pri tajniku, občne zборе pa so pripravili v gostilni Fojkar. Skromno pisarno so najprej imeli na Mestnem trgu pri Združenju invalidov, potem so se preselili na Spodnji trg 19, leta 1963 pa se je kot možna lokacija pokazala vila Planinka na Šolski ulici 1.

Pavel Česnik,
prvi predsednik DU

1958

Podružnica DU Škofja Loka se preimenuje v Zvezo upokojencev, zaradi česar je bilo v eni občini lahko več podružnic.

1959

Sprejet je bil nov, izboljššan Zakon o invalidih.

1962

Iz tistega leta najdemo zapise o prvih izletih, letovanjih in nakupih ostankov blaga.

1963

15. septembra je loška Zveza upokojencev slovesno razvila svoj prapor v dvorani Svobode na Spodnjem trgu. S tem so želeli pokazati, da upokojenci želijo sodelovati v javnem življenju in tako upravičiti svoj družbeni obstoj.

1963

Pokaže se možnost, da upokojenci dobijo klubske prostore v vili Planinka na Šolski ulici 1, ki je bila last splošnega ljudskega premoženja, vendar so morali nanje počakati, ker so bili v njej še stanovalci.

1964

4. junija je Skupščina Občine Škofja Loka

sprejela sklep, da se bodo v vili Planinka na Šolski ulici 1 izpraznili prostori v kleti in I. nadstropju, zelenjavni vrt in sadovnjak pa sta postala last društva. Z odločbo občinske skupščine je društvo 4. septembra 1965 v brezplačno upravljanje prejelo celotno stavbo.

1966

Februarja 1966 je bila slovesna otvoritev kluba društva upokojencev. V I. nadstropju so še vedno ostale stranke. S krediti, brezobrestnim posojilom in udarniškim delom so člani postopno obnovili vse prostore. Klub je postal družabno središče, kjer so člani kartali, šahirali in igrali domino. Kmalu so odprli tudi bife ter uredili vrt in stezo za balinanje. Z odprtjem gostinskega obrata so se začele večje skrbi, čeprav je klub vsa leta posloval z dobičkom. Veliko težav je bilo predvsem zaradi dejstva, da je bil odprtega tipa. Kako organizirati vodenje gostinske dejavnosti je bilo vprašanje, s katerim so se v društvu ukvarjali vsa leta delovanja bifeja od leta 1966 do 2006. Zaradi kadrovske težave so bife prvič zaprli 31. julija 1971. Na seji upravnega odbora 31. avgusta 1994

so sklenili, da bo točilnica do nadaljnjega zaprta, bife pa se bo iz odprtega tipa spremenil v zaprti, kar pomeni, da bo namenjen le upokojencem in njihovim gostom.

1970

Leta 1969 je bil na seji sekretariata prvič sprejet sklep o ureditvi balinišča, ki so ga na Šolski ulici odprli julija 1970.

1971

Prvič zasledimo predlog graditve Doma upokojencev.

1973

V društvu začnejo imenovati prve poverjenike. Pobudo za poverjeništvu je dal predsednik Milan Žakelj.

1977

V Sloveniji je potekala velika reorganizacija upokojenskih društev, v okviru katere se je podružnica spremenila v samostojno DU Škofja Loka.

1994

V tem prelomnem letu je društvo moralo zapustiti stavbo na Šolski ulici, ker je bila v postopku denacionalizacije vrnjena dedičem, in tako je ostalo na cesti. Po napornem iskanju drugih prostorov so v Domu Zveze borcev na Kidričevi cesti v najem dobili le prostora za tajništvo in šahovski klub, v souporabo pa sejno sobo za vaje pevskega zbora in različna predavanja.

1996

K sreči je težavam društva prisluhnil župan Igor Draksler in po dveh letih so upokojenci dobili v najem poslovne prostore v nekdanji vojašnici, v katerih smo še danes. Čeprav je občina celotno območje

nekdanje vojašnice dobila v brezplačno upravljanje, je DU moralo plačevati najemnino, ki je poleg vseh obratovalnih in vzdrževalnih stroškov predstavljala veliko breme. Nekdanja predsednica Mana Veble Grum je dosegla, da se je s 1. januarjem 2004 najemnina znižala za polovico, s posredovanjem ministrstva za obrambo pa naše društvo od 1. januarja 2007 plačuje le še simbolično najemnino en evro letno.

1996

S preselitvijo na novo lokacijo je društvo ponovno odprlo bife, ki pa še zdaleč ni prinašal tolikšnega dohodka kot na Šolski ulici. Prihodek ni pokrival niti vseh stroškov. S spremembo zakonodaje na področju društvene in gostinske dejavnosti leta 2005 je bilo le še vprašanje časa, kdaj bo bife prenehal s poslovanjem. Zaostrenih pogojev društvo namreč ni moglo izpolniti.

2006

21. aprila je občni zbor sprejel sklep, da se s 31. majem 2006 gostinska dejavnost ukine, prostor pa se preuredi in nameni druženju ter dejavnostim Univerze za tretje življenjsko obdobje.

2004

Ustanovljena je bila Univerza za tretje življenjsko obdobje, ki je prinesla nov zagon v vrstah upokojencev ter s svojim delovanjem dvignila in razširila dejavnosti in znanje upokojencev.

2007

Narejeni so bili prvi koraki pri ustanavljanju Marinkine knjižnice, ki se imenuje po Marinki Gartner iz Železnikov. Knjižnica svojih sredstev za nakup knjig nima, največ gradiva je namreč podarjenega. Da bi resnično zaživela, moramo začeti kupovati tudi nove knjige.

2007

Izhajati začne glasilo Mi o sebi. Glasilo izhaja od trikrat do štirikrat letno, v njem pa pišemo o našem delu in načrtih.

2008

Aprila 2008 smo v DU Škofja Loka pričeli izvajati Program starejši za starejše, katerega cilj je zagotavljanje stalne in dobro organizirane pomoči starejšim, da bi starost lahko preživeli v domačem okolju.

2010

Zaživela je galerija Hodnik, kjer se na razstavah predstavljajo naši člani.

2014

Ustanovljeno je bilo Društvo U3, Univerza za tretje življenjsko obdobje, ki se je prvih deset let kalilo v okviru društva upokojencev. Univerza kljub samostojni poti v zadnjih letih še vedno povezuje člane obeh društev v skupnih akcijah.

Predsedniki Društva upokojencev Škofja Loka od 1949 do danes

1949 - 1961	Pavel Česnik	1972 - 1988	Milan Žakelj
1961 (3 m.)	Stane Remškar	1988 - 2003	Janez Liechtenecker
1962	Franc Šenica	2003 - 2007	Mana Veble Grum
1962 - 1972	Francka Bozovičar	2007 -	Miro Duić

Borjana Koželj

Miro Duić, predsednik Društva upokojencev Škofja Loka

Dolgoletni predsednik Miro Duić se je odločil, da Društva upokojencev Škofja Loka ne bo več vodil. O tem je razmišljal že nekaj časa, v jesenski številki glasila Mi o sebi pa je svoj odhod tudi napovedal. Z njim odhajajo tudi vsi njegovi dosedanji sodelavci. Bo to velika sprememba?

V aktivni dobi svojega življenja je Miro opravljal vrsto odgovornih funkcij, poleg direktorske še različne politične. Leta 2007 je na prigovarjanje takratne predsednice društva Mane Veble Grum prevzel predsedovanje Društva upokojencev Škofja Loka. Bil je tik pred upokojitvijo in novega dela se je lotil z veliko zagnanostjo.

Si pred nastopom svoje funkcije poznal članstvo društva in delo, ki si ga nato opravljal naslednja leta?

► Ko sem se pomladi leta 2007 oglasil na društvu, sem imel do upokojitve še pol leta, poleg tega pa sem načrtoval še daljšo odsotnost, vendar sem na prigovarjanje moje predhodnice Mane in še zlasti tajnice društva Cvete vseeno sprejel to odgovorno funkcijo. Takrat sem poznal zelo malo članov, razen tistih, s katerimi sem sodeloval med aktivno delovno dobo in tistimi iz najbližjega okolja. Da bi se čim lažje in čim hitreje vključil v ta novi kolektiv z 2 300 člani,

Upravni odbor
DU leta 2010

sem moral spoznati sistem in delovanje društva. Časa za učenje ni bilo veliko, ker so tekoče obveznosti narekovale hiter tempo. Načrti dela društva kot tudi poročila o delu s finančnimi sredstvi in druge številne obveznosti so zahtevali mojo stalno prisotnost, tako v času uradnih ur v društvu kot tudi izven uradnih ur pri različnih in številnih oblikah delovanja članov. Imeli smo velike težave s pridobivanjem članov, ki bi delali na odgovornih mestih, kot je v računovodstvu ali pri vodenju športa, hkrati pa nam je nad glavo visela odškodninska tožba enega od udeležencev srečanja upokojencev v Škofji Loki.

Postopno smo vse uredili, danes pa lahko rečem, da smo dobra ekipa, ki zna delati gospodarno in članstvu omogočiti pester nabor različnih aktivnosti iz bogate dejavnosti društva.

Uigrana ekipa
Miro s tajnico DU
Cveto Škopelja (levo)
in računovodkinjo
Milico Habjan (desno)
leta 2012

Za tabo so trije mandati. Delo je bilo včasih zahtevno, a težave si vedno premagal s svojo pozitivno energijo. Društvo je veliko združenje starejših, ki so danes zelo aktivni in tudi zahtevni. Odločen si zaključiti to drugo delovno dobo. Kako se počutiš, ko se ozreš nazaj na vsa ta leta? So pred teboj nove dogodivščine?

► Reči moram, da sem ponosen na naše društvo, ki ima veliko dejavnosti, in na aktivnost najodgovornejših vodij posameznih panog ter velikega števila članstva, katerim je bilo vedno pred očmi zdravje in pripravljenost pomagati.

Si z opravljenim delom zadovoljen?

► Brez lažne skromnosti lahko rečem, da sem z opravljenim delom, tako s svojim kot z delom mojih sodelavcev na vseh področjih aktivnosti, zelo zadovoljen. Veliko mi pomeni, da se mi ni bilo treba razburjati ali poslušati tarnanja kar počez. Zavedam se, da sam ne pomenim dosti, z odličnimi odnosi in prispevki vseh odgovornih pa smo storili veliko.

Tvoj moto je »Ljudi se ne nadira, ljudi se nabira«.

Si prijazen, pozoren, povezovalen in priljubljen med našimi člani. Nikoli ničesar nikomur ne odrečeš, nikoli se ne razjeziš ali se prepiraš.

Med različnimi interesi si vedno uspešno krmaril. Kako ti to uspeva?

► Vzgojen sem tako, da znam in hočem človeka spoštovati in mu pomagati, če je le mogoče. Nisem konflikten ali zamerljiv človek, krivice pa ne prenesem niti pri sebi niti pri drugih. Spomnim se, da sem v svojih dvanajstih letih vodenja društva samo enega človeka nagnal in izključil iz društva zaradi nedopustnega maltretiranja na sedežu društva. Takrat sem žal za trenutek pozabil na moj naslovni moto.

Na začetku prvega mandata si napovedal svoj program, ki je vključeval ureditev lastništva prostorov, v katerih društvo deluje, izboljšanje namembnosti prostorov, ki jih imamo na razpolago, in razširitev aktivnosti na vseh področjih. Ker si po duši športnik, si se nameraval posebej posvetiti športu. Ob vsakem novem mandatu so se odpirale nove naloge in novi cilji. So se načrti uresničili?

► Mislim, da smo vse glavne zastavljene cilje uresničili, razen še vedno odprtega vprašanja novih prostorov, čeprav si župan in drugih odgovorni v zadnjem času resno prizadevajo, da enkrat za vselej rešimo tudi to.

Temelj delovanja vsakega društva je prostovoljstvo. Si imel takšno oporo?

► Prostovoljstvo je v društvu temeljna vrednota, ki se odraža na vseh področjih delovanja, tako pri Programu starejši za starejše kot številnih drugih aktivnostih. Vsem vodjem posameznih dejavnosti in njihovim sodelavcem se zahvaljujem za prizadevno delo. To velja tako za Univerzo za tretje življenjsko obdobje v času delovanja znotraj društva, pri čemer je bila tvoja vloga izrednega pomena, kot tudi za pestre in bogate športne dejavnosti, pevska zbor Vrelec in Mavrica, Marinkino knjižnico, galerijo Hodnik, izletniško in turistično dejavnost, številna družabna srečanja, martinovanja, trgatve in druge aktivnosti. Seveda ne smemo nikoli pozabiti skupine usposobljenih

Srebrni grb
Občine Škofja Loka
ob 60. letnici DU
- 30. junija 2009

in pridnih članic in članov, ki zelo prizadevno sodelujejo pri čudovitem, a zahtevnem projektu glasila Mi o sebi. Z glasilom že več kot desetletje skrbimo za vsestransko informiranje našega članstva, ki tudi s prostovoljnimi prispevki pomaga k rednemu izhajanju glasila.

Ali se kakšen del tvoje vizije ni uresničil in kakšni so razlogi za to?

► Vseh stvari iz zastavljenih načrtov zaradi omejenih finančnih sredstev ni mogoče v celoti uresničiti. Zame je ena od najpomembnejši nerešenih zadev pridobitev novih prostorov, ki jih društvo dolgoročno potrebuje in za katere verjamemo, da bomo do njih v bližnji prihodnosti vendarle prišli.

Vsa leta si bil član uredniškega odbora glasila Mi o sebi. Skrbel si za

organizacijsko plat izhajanja našega »cajtnga«. Pogosto si napisal uvodnik, o svojem delu pa si nas redno seznanjal.

Kaj ta časopis pomeni za društvo in mogoče celo za naše okolje?

► Naše glasilo je enkratna publikacija, saj glasila v takšni obliki, takšne kakovosti in s takšno vsebino nima nobeno društvo. Koliko energije, volje

Obisk predsednika RS
dr. Danila Türka
aprila leta 2012

in časa zahteva, najbolje ve uredniški odbor z glavno urednico Jelko Mlakar na čelu. Ona vodi svojo skupino »mravljič«, katerim je treba prišteti skupino prostovoljnih »čebel«, ki poskrbijo, da naši člani kar v najkrajšem času dobijo svoj težko pričakovan izvod glasila.

V uvodniku šestnajste številke glasila si ob zaključku prvega mandata zapisal, da si v tem času pridobil nova znanja ter spoznal vrsto prostovoljcev in prostovoljk. Posebej si pohvalil delo uredniškega odbora glasila.

Kaj lahko rečeš o tem danes, ko je izšlo že več kot štirideset številčk našega časopisa?

► Žal nimam tako bogatega besednega zaklada, da bi opisal nesmrtno delo, ki bo ostalo kot trajna priča volje, želje in truda prostovoljcev. Z glasilom so trajno obeležili svoje delo in začrtali pot za mlajše generacije in zanamce.

41 številčk glasila namreč pomeni kar 1600 strani prispevkov, zapisov in informacij, zato si lahko predstavljate, koliko časa so naše novinarke potrebovale, da so napisale svoje enkratne prispevke brez kakršnihkoli nadomestil. Našim članom smo natisnili in dostavili 80 000 izvodov, kar je enkratno in neponovljivo. Vsem ustvarjalkam in prostovoljkam, ki dostavljajo glasilo, kapo dol.

Posebej ponosen si še na nekaj drugih področij.

► Preveč sem že našteval, zato lahko še zadnjič poudarim, da sem ponosen na vse naše člane, njihovo pripadnost društvu in vsestransko pripravljenost pomagati. To ne velja le za delo v mojih mandatih, temveč tudi za vse moje predsedniške predhodnike, ki so s svojim delom v takratnih pogojih veliko pripomogli, da danes s ponosom gledamo na našo 70-letno preteklost. Slava in

čast jim.

Nekaj posebnega in enkratnega je tudi Marinkina knjižnica, saj takšne dejavnosti nimajo v nobenem drugem društvu upokojencev. Obisk je zelo dober. Kaj vleče bralce v domače okolje med knjige?

► Marinkina knjižnica je v svoji zgodovini odigrala več pomembnih vlog. Poleg brezplačne izposoje širokega spektra knjig je gostila cenjene književnike, politike, umetnike in športnike. V njenih prostorih se je odvijalo še mnogo drugih dejavnosti s področja izobraževanja, ročnih del, priprav razstav in podobno. Do pred kratkim jo je uspešno vodila Marija Draškovič, potem pa začasno Nevenka Mandić Orehek s skupino pridnih prostovoljk. Toda Marija se je vrnila.

Galerija Hodnik

► Galerija Hodnik je po temeljiti obnovi hodnika, ki so jo uredili naši prostovoljci, postala zakladnica številnih, zanimivih in bogatih razstav, za katere je vestno in prizadevno skrbela skupina pod vodstvom Zlate Ramovš in za katere je bilo vedno veliko zanimanja našega članstva.

Pogostitev v Sokolskem domu v organizaciji in izvedbi prostovoljk DU

Nekaj pohvalnih besed boš zagotovo namenil tudi programu Starejši za starejše.

► Seveda! Tudi pri tem projektu se je oblikovala številna skupina prostovoljk, ki jih vodi Nežka Fojkar in opravljajo svoje poslanstvo v skladu s sprejetim programom. Program je sofinanciran s strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter občinskimi sredstvi, ki jih dobimo na vsakoletnih razpisih.

Veliko časa si namenil športu.

► Res je. Šport ima v društvu dolgoletno tradicijo. Uspehi športnikov so bili in še vedno so stalnica v zgodovini društva, tako v času, ko ga je vodila Julija Jenko, sploh pa v zadnjem desetletju, ko so športniki osvajali najvišja mesta na

vrsti tekmovanj, tako na nivoju občine, upravne enote, pokrajine in tudi države. Za svoje rezultate so športniki osvojili številna odličja in priznanja, katerih smo v društvu našeli čez 450. Veliko družino športnikov zadnjih 10 let zelo uspešno vodi Ivan Hafner.

Izletništvo

► Izletništvo je dejavnost, ki ji v društvu namenimo veliko pozornosti, saj je zanj vedno prisoten velik interes. Širok nabor raznolikih ponudb ovrednoti in načrtuje Cveta Škopelja, za finančno pokritje in prijave pa poleg Cvete poskrbita še Milica Habjan in Danica Celestina. Strogi finančni predpisi na tem področju od odgovornih zahtevajo natančnost in vestnost.

Leta 2019 bo društvo praznovalo že 70. obletnico delovanja, jeseni pa bo jubilej praznovalo tudi Društvo U3. Na deset let nabiranja znanja v okviru DU smo dodali še pet let samostojne poti. Pred desetimi leti smo praznovali skupaj, tokrat pa bodo starejši praznovali vse leto, ker bosta društvi obletnici praznovali ločeno in bo zato še bolj veselo.

Kako se društvo pripravlja na ta veliki jubilej?

► Sedemdesetletnica društva ni majhna stvar. Potrudili se bomo pripraviti ustrezno predstavitev in praznovanje. Pred nami je zbornik, v katerem smo podrobno predstavili vse pomembne dejavnosti društva, in za pripravo katerega je skrbela Jelka Mlakar. Kulturni program boš skupaj z nami pripravila ti, Borjana, za pogostitev pa bodo poskrbele naše prostovoljke s tega področja.

Poleg društvenega življenja živiš tudi polno družinsko življenje, saj si mož, oče in dedek. Na fotografiji v trideseti številki glasila v naročju držiš tri vnuke. Imaš danes še kakšnega več? Kako spremljaš rast vnukov? Kako ti zapolnijo čas? Dedki in babice radi pripovedujejo o dogodivščinah z vnuki. Nam zaupaš kakšno simpatično zgodbico?

► Ko sem začel delati pri društvu, še nisem imel vnukov. Danes imam tri, ki so stari 5, 9 in 10 let. Vsekakor mi popestrijo življenje. Opažam, da hitro odraščajo ter da bo vedno manj časa za druženje in razvedrilo. Veliko je bilo zanimivih zgodbic in nagajivosti, ki so meni in ženi upočasnjevali prehitro staranje.

Pred seboj imaš še veliko časa. Kako vidiš svoja naslednja leta?

► Upam, da bom imel dovolj časa. Rad bi ga preživel manj stresno, z manj obveznostmi in z več časa za družino. Želim si nadoknaditi vsaj nekaj od lepot zdravega življenja.

Kaj bi za zaključek povedal kot popotnico novemu vodstvu?

► Zavedam se, da nismo večni. Ne morem in ne želim biti doživljenjski predsednik, zato si moramo vsi prizadevati, da dobimo novo vodstvo, ki bo lahko še bolj uresničevalo interese svojega članstva. Seveda pa moramo člani sedanjega vodstva nove kandidate temeljito seznaniti z delovanjem društva in jih vpeljati na novo pot.

Vsem našim bodočim odgovornim članom in vodstvu želim veliko sreče, zdravja in uspeha, ker si to naše številno članstvo preprosto zelo zasluži.

Maruša Mohorič

Pogovor z nekdanjo predsednico DU Mano Veble Grum Novi programi, težave s prostori

Mana Veble Grum je bila za predsednico DU izvoljena na izrednem zboru članov leta 2003 in na tem mestu nasledila Janeza Liechteneckerja. Za svoje delo je leta 2009 prejela Veliko plaketo Društva upokojencev Škofja Loka. Zaradi njenega pomembnega prispevka k delovanju društva, ki ga v zborniku ob 70. obletnici ne smemo pozabiti omeniti, sem jo povabila na pogovor.

Kako si postala predsednica DU?

► Predsednica sem postala na pobudo Majde Bohinc, ki mi je povedala, da na zboru članov niso imeli kandidata za novega predsednika. Dejavnosti in težave društva sem poznala, saj sem se družila z znanci z Gorenjske, ki so bili aktivni v svojih društvih. Razmišljala sem, da bi bilo dobro, če bi vodenje DU enkrat prevzela ženska, saj so med člani v večini ženske. V domačem društvu sem bila sicer bolj pasivna članica, vendar pa sem pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani obiskovala več krožkov. Bila sem tudi animatorica in tako natančneje spoznavala način dela.

Kakšne spomine imaš na čas, ko si začela delati?

► Spominjam se hodnika in pisarne, polne starih omar in miz, v bife pa so me povabili na kozarček. Pregledala sem statut društva, s tajnico Olgo Medič pa sva pripravili izredni občni zbor, na katerem smo sprejeli organe društva in moje imenovanje.

Na kaj si najbolj ponosna v svojem mandatu?

► Najbolj sem ponosna na moje celotno delo najbolj pa na dejstvo, da sem društveno dejavnost postavila na nove temelje. Na mojo pobudo smo ustanovili Univerzo za tretje življenjsko obdobje. Na začetku sem k sodelovanju povabila Borjano Koželj in univerza je pod njenim vodstvom začela delati januarja 2005.

Vedno večja finančna, zakonska in prostorska težava je postajal bife. Po burni razpravi smo na občnem zboru 21. aprila 2006 sprejeli sklep, da se gostinska dejavnost ukine, prostore pa nameni za razširitev dejavnosti društva.

Vedno aktivneje smo se vključevali v delo ZDUS in prvič je pet naših članov prejelo njihova priznanja, Francka Langerholc, ki je dolga leta vodila finančno knjigovodstvo in blagajno, pa ga ni hotela prevzeti. Včlanili smo se v PZDU za Gorenjsko, ki je bila takrat ustanovljena v Kranju, in sodelovali pri izvajanju njihovih programov ter v organih upravljanja. Leta 2005 smo tako v nekdanji vojašnici organizirali letno srečanje gorenjskih upokojencev.

V sodelovanju s krajevno organizacijo Rdečega križa Kamnitnik smo organizirali mesečno merjenje krvnega tlaka ter vrednosti holesterola in sladkorja v krvi. Jeseni 2004 smo skupaj z Združenjem borcev za vrednote NOB Škofja Loka

organizirali koncert domoljubnih in borbenih pesmi. Povabili smo Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec, Mešani zbor Lipa zelenela je iz Ljubljane, v katerem nastopajo nekdanji člani APZ Tone Tomšič, zbor Lubnik iz Škofje Loke in naš MePZ Vrelec pod vodstvom Vike Jelen. Vodenje našega zbora je kasneje prevzela Nada Krajnčan.

Poleg tega smo se v času mojega predsedovanja morali prilagoditi novi zakonodaji na področju financ, organizaciji izletov in gostinske dejavnosti.

Kaj se je dogajalo na športnem področju?

► Številnim športnim dejavnostim smo dodali balinarsko skupino pod vodstvom Ivana Breznika in pohodniško skupino, ki jo je vodil Matevž Trilar.

Bila si tudi pobudnica programa Starejši za starejše.

► V tem kvalitetnem programu ZDUS so sodelovala že mnoga društva po Sloveniji. Na začetku mi ni uspelo dobiti odgovorne osebe, brez katere pa programa ni mogoče izvajati. Maruši Mohorič sem zelo hvaležna, ker je bila pripravljena sodelovati. Vsem sodelujočim čestitam za nagrado Državljan Evrope, ki jo je programu podelil Evropski parlament.

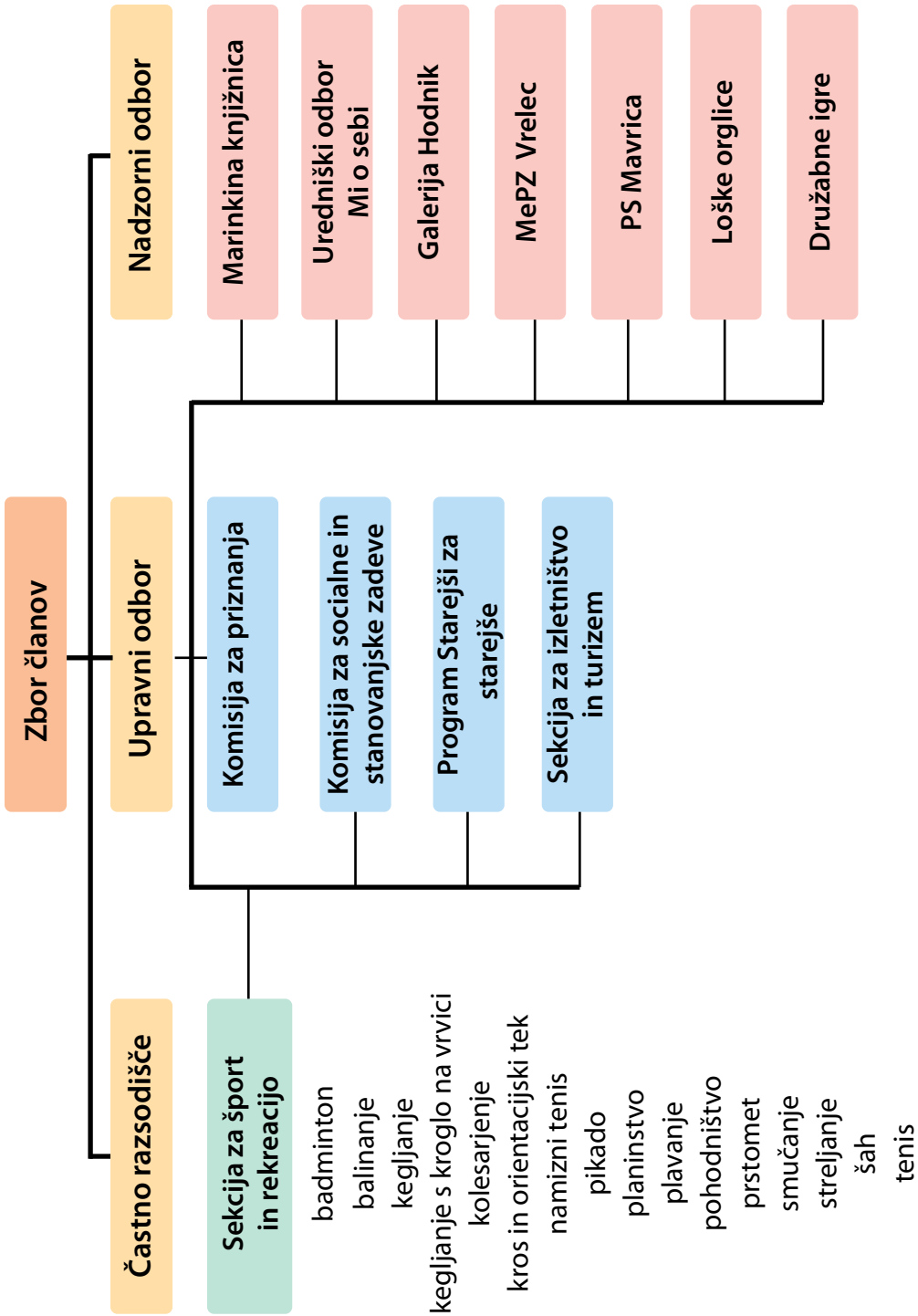
Vse obstoječe in nove programe smo lahko izvajali samo s pomočjo zavzetih ter aktivnih članic in članov, referentov, vodij posameznih skupin, sekcij, delavk na terenu ter članov upravnega in nadzornega odbora in uprave.

Tvoj mandat so precej zaznamovale tudi težave s prostori.

► Neverjetno je, da je takrat v Sloveniji društvo delovalo v najetih prostorih v nekdanji vojašnici na osnovi sklenjene najemne pogodbe z Občino Škofja Loka. Letna najemnina je znašala 960 000 SIT, kar je bilo mnogo več, kot je občina letno namenila našemu društvu. Najemnino mi je najprej uspelo znižati na polovico, torej na 480 000 SIT za gostinski del. Po ukinitvi bifeja sem o problemu najemnine in prostorske varnosti našega DU v primeru odstranitve objekta pisala takratnemu ministru z obrambo Karlu Erjavcu in takratnemu loškemu županu Igorju Drakslerju. Kasneje smo z občino podpisali novo najemno pogodbo, v kateri je bila določena simbolična mesečna najemnina 1 €. Upam, da se bodo izpolnile večletne obljube župana Mihe Ješeta o novih društvenih prostorih in prostorih za dnevni center starejših. Takšni centri že nekaj časa delujejo v mnogih krajih po Sloveniji.

Mana je še vedno članica društva in obiskuje krožek matematike, na Univerzi za tretje življenjsko obdobje pa obiskuje krožek angleščine. Žal ne poje več v pevski skupini Mavrica, a je kljub temu še vedno njena članica.

Organizacijska shema Društva upokojencev Škofja Loka

Poročilo o gibanju števila članstva od 1999 do 2017

leto	število članov	ženske	moški	novi člani	izstopi	umrli	člani vs ¹
1999	2399	1439	960	97		85	667
2000	2413	1438	975	104		90	693
2001	2250	1490	760	102		65	690
2002	2267	1504	763	85		55	703
2003	2229	1484	745	88		68	689
2004	2253	1491	762	80		49	677
2005	2304	1521	783	136		44	648
2006	2303	1518	785	108	46	50	644
2007	2244	1482	762	95	78	58	681
2008	2308	1553	755	161	37	61	601
2009	2296	1537	759	126	79	59	405
2010	2293	1551	742	118	50	59	338
2011	2322	1570	752	138	46	65	318
2012	2303	1544	759	112	88	60	371
2013	2256	1504	752	84	67	60	343
2014	2209	1471	738	77	61	62	313
2015	2143	1435	708	67	87	53	297
2016	2088	1392	696	72	73	49	248
2017	2004	1350	654	59	73	58	238

¹ - vzajemna samopomoč

Maruša Mohorič

PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA

O številu prostovoljskih organizacij in društev v Sloveniji obstajajo različni podatki. Po podatkih Upravne enote Škofja Loka je bilo aprila 2018 v naši občini registriranih 220 različnih društev. Za njihovo delovanje občina vsako leto nameni več kot pol milijona evrov. Ta znesek vključuje vse občinske javne razpise s področja športa, kulture, socialnih, invalidskih in humanitarnih dejavnosti, tehnične kulture, pokroviteljstva župana, izjemnih dosežkov in dogodkov ter različni transferji za Društvo upokojencev, Rdeči križ, Karitas, Večgeneracijski center ter delovanje varne hiše in drugih organizacij (*Jernej Tavčar, Občina Škofja Loka*).

Sredi maja 2018 je Škofja Loka že petič zapored prejela laskavi naslov Prostovoljstvu prijazno mesto, ki ga podeljuje Slovenska filantropija (*Loški glas, maj 2018*).

V Društvo upokojencev Škofja Loka je vpisanih več kot 2000 članic in članov, od katerih na različnih področjih deluje več kot sto aktivnih prostovoljk in prostovoljcev. Predsednik društva Miro Duić je na prostovoljce zelo ponosen in jim je za njihovo delo zelo hvaležen, zato nikoli ne skopari s pohvalami.

Zdravstvene meritve

Skrb za vrtiček pred našo stavbo

Največ naših prostovoljcev po domovih naših članov in članic pobira letno članarino in raznaša glasilo Mi o sebi. Od leta 2008 precejšnji delež zavzemajo prostovoljke in prostovoljci programa Starejši za starejše. Ustvarjanje glasila Mi o sebi, ki je luč sveta ugledalo leta 2007, je razmeroma zahtevno. Amaterske dopisnice in dopisniki pod skrbnim vodstvom urednice se trudimo, da glasilo izide trikrat na leto in razveseli mnoge članice in člane v naši bližnji in daljni okolici, nekaj izvodov pa zaide tudi v tujino. Tudi v Marinkini knjižnici delajo le prostovoljke. Delo v galeriji Hodnik je zanimivo in pestro, saj bogate

razstave polepšajo dan tako obiskovalcem kot tudi avtorjem. Na kulturnem področju delujejo še pevci MePZ Vrelec, pevska skupina Mavrica in v zadnjih letih tudi Loške orglice. Člani vseh omenjenih skupin so prostovoljci, ki nastopajo na prireditvah v okviru društva in tudi izven njega. Športnice in športniki ter njihovi vodje se ukvarjajo z mnogimi športi, pri čemer dosegajo odlične

Priprava fotografske razstave

rezultate in uvrstitve, prinašajo številne pokale ter zastopajo naše društvo na internih, meddruštvenih in državnih tekmovanjih ter prvenstvih.

Za svoje delo smo prostovoljke in prostovoljci nagrajeni z izletom, ki nam ga vsako leto podari društvo upokojencev. Za to nagrado smo zelo hvaležni, saj je naš izlet običajno zelo pester in zanimiv, poleg tega pa še odlična priložnost za druženje. Prostovoljci v skladu s Pravilnikom, ki smo ga sprejeli leta 2009, prejmejo tudi društvena priznanja.

Pred leti smo se razveselili državne nagrade, ki jo je društvu za izdajanje glasila Mi o sebi na Brdu pri Kranju podelil predsednik republike. Marinkina knjižnica je dobila priznanje Občine Škofja Loka, program Starejši za starejše pa leta 2017 nagrado evropskega parlamenta Državljan Evrope.

Za prostovoljne aktivnosti so potrebni ljudje, ki so del svojega prostega časa pripravljeni podariti soljudem za blaginjo skupnosti. Prostovoljstvo ima velik pomen za okolje, saj ustvarja socialno mrežo, spodbuja solidarnost in izboljšuje

odnose med ljudmi vseh generacij. Pridružite se nam, veseli vas bomo.

Veseli večer junija 2015 Gremo po Loki

Prostovoljci in aktivnosti v DU Škofja Loka v letu 2018

Legenda:

- sodeluje
- vodi aktivnost

	1. Upravni odbor	2. Nadzorni odbor	3. Častno razsodišče	4. Galerija Hodnik	5. Sekcija za šport in rekreacijo	6. Sekcija za izlete, prireditve in srečanja	7. Program Starejši za starejše	8. Glasilo Mi o sebi	9. Raznašanje glasila Mi o sebi	10. Marinkina knjižnica	11. Socialna in stanovanjska komisija	12. Komisija za priznanja	13. MePZ Vrelec	14. PS Mavrica	15. Loške orglice	16. Obveščanje	17. Poverjenišтво	18. Križemkražem	19. Zdravstvene meritve
Duić Miro	●			○	○	○		○				●							
Dulc Jelka													○						
Eržen Martina					○		○	○									○		
Fojkar Nežka	○						●	○			●								
Franko Majda							○	○									○		
Furlan Mari									○										
Galovič Majda								○											
Gartner Dragica					○			○											○
Gartner Meta							○												
Goljat Katarina									○										
Grobolšek Hinko							○	○									○		
Grobolšek Janka							○										○		
Habjan Janez						○													
Habjan Milica	○																		
Hafner Angelca						○		○									○		
Hafner Franc					○														
Hafner Ivan	○				●			○											
Hafner Vincenc						○													
Jenko Julija					○	○	○	○				○					○		

Prostovoljci in aktivnosti v DU Škofja Loka v letu 2018

Legenda:

- sodeluje
- vodi aktivnost

	1. Upravni odbor	2. Nadzorni odbor	3. Častno razsodišče	4. Galerija Hodnik	5. Sekcija za šport in rekreacijo	6. Sekcija za izlete, prireditve in srečanja	7. Program Starejši za starejše	8. Glasilo Mi o sebi	9. Raznašanje glasila Mi o sebi	10. Marinkina knjižnica	11. Socialna in stanovanjska komisija	12. Komisija za priznanja	13. MePZ Vrelec	14. PS Mavrica	15. Loške orglice	16. Obveščanje	17. Poverjenišтво	18. Križemkražem	19. Zdravstvene meritve
Mekiš Vlasta							○												
Mesec Breda								○											
Mesec Marinka								○											
Mihalič Milan				○															
Mihalič Mira				○					○										
Mihelič Vojka					○														
Mlakar Jelka							●	○											
Mohorič Maruša	○					○	○	○	●		○	○						●	
Mrak Marica																		○	
Notar Jaka												○							
Oblak Smiljana					○			○											
Omahen Mojca						○													
Onufrija Anica								○											
Pavičević Drago																	○		
Pešelj Boris					○														
Pešelj Irena							○		○								○		
Peternelj Marija									○								○		
Peternelj Minka																			○
Pleško Marjanca							○		○								○		

Prostovoljci in aktivnosti v DU Škofja Loka v letu 2018

Legenda:

- sodeluje
- vodi aktivnost

	1. Upravni odbor	2. Nadzorni odbor	3. Častno razsodišče	4. Galerija Hodnik	5. Sekcija za šport in rekreacijo	6. Sekcija za izlete, prireditve in srečanja	7. Program Starejši za starejše	8. Glasilo Mi o sebi	9. Raznašanje glasila Mi o sebi	10. Marinkina knjižnica	11. Socialna in stanovanjska komisija	12. Komisija za priznanja	13. MePZ Vrelec	14. PS Mavrica	15. Loške orglice	16. Obveščanje	17. Poverjenišvo	18. Križemkražem	19. Zdravstvene meritve
Trilar Matevž													○						
Trojar Marinka		○																	
Vičar Alma							○												
Vodopivec Boris					○														
Volčjak Marinka								○									○		
Vrečič Angela						○													
Zadnik Marija						○													
Zadnik Rudi	○						○						●						
Zaplotnik Mojca						○													
Ziherl Anica								○									○		
Ziherl Magda												○							

Dodatek k tabeli prostovoljcev

Nežka Fojkar

Spoštovani prostovoljci iz preteklosti, ne smemo vas pozabiti!

Nobeno društvo upokojencev ne more uspešno delovati brez prostovoljcev. Številni naši člani ste bili v preteklosti prizadevni prostovoljci, zato ne bi bilo prav, da bi na vas in vaše delo, ki ste ga vložili v delovanje društva, pozabili. Mnogi iz najrazličnejših razlogov danes v društvu ne sodelujete več ali pa vas žal tudi ni več med nami. Mlajši člani bi vse težko evidentirali, zato vas poimensko nismo vnesli v tabelo sedanjih prostovoljcev.

S svojim prostovoljnimi delom in številnimi akcijami ste v preteklosti veliko prispevali k velikemu ugledu in razvoju DU Škofja Loka. Zlasti v zadnjih 10 letih se je prav po vaši zaslugi bistveno spremenila tako zunanja podoba društvenih prostorov kot tudi program dela društva.

Z veliko zagnanostjo in fizičnim delom ste urejali društvene prostore, poleg tega pa ste za naše dejavnosti uredili tudi prostore v stavbi Rdečega križa. Bili ste mediatorji v Loškem muzeju, izdajali elektronske novice društva ter zasnovali Marinkino knjižnico in druge knjižnične dejavnosti. Pomemben del našega izobraževanja je ustanovitev Univerze za tretje življenjsko obdobje. Organizirali ste medgeneracijska srečanja in uspešno vodili Šolo v naravi.

Z veliko entuziazma ste uvedli društveno glasilo Mi o sebi, ki neprekinjeno izhaja že 12. leto, in mnogi bili člani in sodelavci uredniškega odbora. Pripravili ste številna druženja, izlete in športne prireditve ter bili nosilci še drugih pomembnih društvenih nalog in dejavnosti. Omenjene dejavnosti še zdaleč niso vse, pri katerih ste sodelovali, vendar vseh zaradi pomanjkanja prostora žal ne moremo naštet.

Vseh prostovoljcev, ki ste sodelovali v navedenih akcijah in dejavnostih, se spominjamo s posebnim spoštovanjem in hvaležnostjo. Zavedamo se, da bi bilo stanje v društvu brez vaše pripravljenosti za delo in entuziazma danes zelo drugačno. Del svojega prostega časa ste prostovoljno namenili v dobro vsega članstva, za kar se vam iskreno zahvaljujemo. Prav po vaših zaslugah se je naše društvo uspešno razvijalo in postalo eno najaktivnejših društev upokojencev v Sloveniji. Zaradi prostovoljcev, kot ste bili vi, je naše društvo danes uspešnejše, bolj privlačno in zanimivo.

Hvala vam za vaš prispevek k razvoju našega društva.

Nežka Fojkar

Program Starejši za starejše

Program Starejši za starejše predstavlja izjemen primer dobre prakse na področju prostovoljstva, saj starejšim osebam, ki živijo v domačem okolju, omogoča bolj kakovostno in neodvisno življenje. Namen programa je spoznati kakovost življenja starejših in razviti trajno socialno mrežo, ki bi z minimalnimi sredstvi skrbela za medsebojno pomoč starejših in starejše usmerjala k osebam in ustanovam, ki jim lahko nudijo strokovno pomoč, kadar bi bilo to potrebno. Program poteka pod okriljem Zveze društev upokojencev Slovenije in ga izvaja že skoraj 300 lokalnih društev. Društvo upokojencev Škofja Loka se je v program vključilo aprila 2008. Začeli smo z idejo, da bi mlajši upokojenci pomagali starejšim vrstnikom. Naslove in podatke o starosti posameznikov nismo imeli in tako smo z delom začeli le na osnovi osebnih poznanstev. Pred štirimi leti smo se z občino Škofja Loka sporazumeli, da nam posreduje naslove vseh oseb, starejših od 69 let, program pa tudi sofinancira.

Prostovoljke programa Starejši za starejše

Program je namenjen vsem občanom, starejšim od 69 let, in je edinstven, ker deluje v obratni smeri kot delujejo strokovne institucije. Prostovoljci dan za dnevom odpiramo vrata starejših, ki bi sicer ostala zaprta, in vsak izmed njih ima svojo zgodbo. Veliko je naših korakov, novih znanstev, pripovedi, stiskov rok, utrjenih solz, podarjenih nasmehov in stkanih vezi.

Program izvajamo prostovoljci na domovih starejših vrstnikov v okolju, kjer živimo. Ker se prostovoljci in starejši, ki jih prostovoljci obiščejo, med seboj vsaj na videz že poznajo, se zaupanje vzpostavi hitreje, medsebojni stik pa je boljši in zaupnejši. Ob prvem obisku prostovoljci skupaj z osebo, ki so jo obiskali, izpolnijo anketo. Tako zberemo osnovne podatke o posamezniku, ob ponovnih obiskih pa spremljamo njihovo počutje, se z njimi družimo, jim svetujemo in s tem poglobljamo medsebojno zaupanje. Če nam zaupajo svojo stisko, lahko pomoč priskrbimo hitreje in lažje.

V škofjeloški občini v 62 naseljih živi okrog 3000 oseb, starejših od 69 let, ki predstavljajo okrog 14 % prebivalcev naše občine. Naš cilj je potrskati na vrata domov vseh teh oseb. Prostovoljcev nas je premalo, zato vas vabimo v naše vrste. Vedno ste dobrodošli.

V nadaljevanju objavljam nekaj podatkov o izvajanju programa v 10 letih, odkar naše društvo v programu sodeluje.

Število oseb, vključenih v program od leta 2008 dalje	2744
Število izvedenih obiskov v 10 letih	8184
Število aktivnih prostovoljcev	31
Število obiskanih oseb, ki so prejele pomoč	164
Število ur opravljenega prostovoljnega dela	10 464
Vrednost opravljenega prostovoljnega dela (6 €/uro)	62 784 €

Dragi prostovoljci, zahvaljujem se vam, da si vzamete čas za druge, se z njimi družite, jim pomagate pri drobnih opravilih in spremljate kvaliteto njihovega življenja. Včasih je dovolj že stisk roke, pogovor, nasvet ali prijazen pozdrav, da polepšate dan osamljeni osebi. Pomagajmo drug drugemu, da bomo lahko živeli v domačem okolju tudi, ko ne bomo mogli več v celoti skrbeti sami zase. Naše geslo je:

Danes bom jaz pomagal tebi, jutri bo kdo mlajši pomagal meni.

Ela Dolinar

Angelca in Vinko Hafner, dolgoletna prostovoljca programa Starejši za starejše

Angelca in Vinko Hafner živita na Godešiču. Ta vas je njun dom in tudi kraj, kjer obiskujeta starejše. V programu sodelujeta že dolgo vrsto let, počneta pa še veliko drugih stvari. Njun vrt je prvinsko bogat svet v malem, kjer si napolnita baterije. Zelo uživata v naravi. Rada kolesarita, njuna strast pa so tudi hribi in potovanja. Vinko je še posebno ponosen na 400 let staro Budnarjevo znamenje, ki stoji pred njuno hišo. Vaščani so ga včasih imenovali Krlež in se že v času kuge v naših krajih ob njem poslovili od pokojnikov.

Poleg sodelovanja v programu Angelca tudi pobira članarino za Društvo upokojencev, obiske pri starejših pa si razdelita. Bistvo programa Starejši za starejše je, da prostovoljci obišejo vse starejše od 69 let v svoji okolici, se z njimi pogovorijo o njihovem življenju in jim skušajo priskrbeti pomoč, če jo

starejši potrebujejo in želijo. Vsakega starejšega od 69 let obišejo vsaj enkrat letno, Angelca pa mnoge obiše tudi večkrat, saj ljudem njena pozitivna energija dobro dne. Spoznala sta, da je pogovor zelo pomemben. Ljudje, predvsem starejši in bolni, so veseli, da si nekdo vzame čas zanje in jih obiše. Osamljenost je v današnjem času, ko se vsem mudi, zelo pogosta. Prav zato

je vsak nasmeh in zahvala tistega, ki ga obiščeta, najlepše plačilo. Ponavadi se najprej pogovorijo o težavah in si povedo, kje koga kaj boli, saj je takoj lažje, če takšne skrbi podeliš s človekom, ki ti prisluhne. Nato pogovor speljeta v bolj vedre vode in dan postane lepši. Angelca mnogim tudi svetuje, katere čaje in zelišča naj uporabijo, saj starejši vedo, da za vsako bolezen rož'ca raste. Njun optimizem je nalezljiv in verjamem, da so starejši, ki jih obiskujeta, zadovoljni. Delo prostovoljca seveda zahteva svoj čas, saj obiski velikokrat trajajo kakšno uro ali celo dve. Oba sta polna energije in volje do dela, pa ne samo do dela. Iz njunih besed veje dobra volja ter skrb za naravo in ljudi. Življenje jima bogatijo drevesa, tudi malce eksotična, kot je tulipanovec, rože vseh barv in vrst ter zdravilne in okrasne grmovnice. To bogastvo tudi razdajata, Vinko pa je pravi leksikon znanja, ponosen na svojo vas in njeno bogato zgodovino, saj podrobno pozna vse pomembne dogodke, ki so se zgodili na Godešiču v tisoč letih, odkar naselje obstaja. V vasi pozna vse hiše, kozolce in štirne (vodnjake) ter je neizčrpen vir informacij o pomembnih možeh, ki so v preteklosti živeli na Godešiču.

Angelci in Vinku se še enkrat zahvaljujem za njuno delo in za vse pozitivne misli. Želim jima, da bi še dolgo uživala v naravi, ki jima je tako pri srcu.

Nadja Podgoršek

Podelitev nagrade Državljan Evrope v Bruslju

Evropski parlament vsako leto podeli nagrado Državljan Evrope za posebne dosežke na področjih dejavnosti ali dela državljanov, skupin, združenj ali organizacij, ki so izkazale izjemno zavezanost spodbujanju boljšega vzajemnega razumevanja in tesnejšega povezovanja med državljani držav članic. Kandidate za to prestižno nagrado lahko predlagajo le poslanci Evropskega parlamenta iz posameznih držav članic. Vsak poslanec lahko vsako leto predloži po eno kandidaturo. Odbor za podelitev nagrad s predlaganega seznama izbere do 50 dobitnikov, pri čemer upošteva uravnoteženo geografsko porazdelitev in zastopanost moških in žensk.

Lani je bil med nagrajenci tudi slovenski program Starejši za starejše, ki sta ga za nagrado predlagala poslanca dr. Igor Šoltes in Ivo Vajgl. Evropski parlament je z nagrado Državljan Evrope 2017 prepoznal, da prostovoljstvo starejšim omogoča kakovostnejše in bolj neodvisno življenje. V imenu Zveze društev upokojencev Slovenije (ZDUS) je to prestižno nagrado 11. oktobra 2017 v prostorih Evropskega parlamenta v Bruslju prejela nekdanja predsednica zveze dr. Mateja Kožuh Novak, ki je pobudo za ta izjemen program dala leta

Foto arhiv: European Union 2017

2004. Podelitve se je iz Slovenije udeležila skupina prostovoljk in prostovoljcev programa Starejši za starejše, med njimi tudi ena od prostovoljk in članica DU Škofja Loka.

Izjava prejemnice nagrade, nekdanje predsednice ZDUS Mateje Kožuh Novak: *»Zelo sem vesela, da so naše prostovoljke in prostovoljci prejeli nagrado Državljan Evrope, saj to pomeni posebno priznanje Evrope. Evropska unija je prepoznala pomen programa, še preden je to priznanje dobil doma. Upam, da bo to zganilo predvsem tiste, ki imajo v Sloveniji odločevalno vlogo, da bomo program lahko razširili na celotno Slovenijo, saj za širitev trenutno ni dovolj sredstev. Menim, da je program Starejši za starejše izjemno pomemben projekt, tako za starejše kot tudi za prihajajoče generacije.«*

Izjava evropskega poslanca dr. Igorja Šoltesa: *»V razgovorih s prostovoljkami in prostovoljci programa Starejši za starejše sem spoznal, kako široko je to področje in kako malo v resnici storimo za našo prihodnost, za obdobje, ko postanemo odvisni od pomoči drugih. Država absolutno ne stori dovolj, predvsem pa je velik razkorak med uradno statistiko ter dejanskimi razmerami, v katerih živijo starejši. Pri tem ne mislim zgolj na nizke dohodke ali na problem oskrbe na domu, predvsem je pereča osamljenost, ki pogosto predstavlja najhujši pritisk na posameznika. Program Starejši za starejše pa postavlja v ospredje prav empatijo, skrb za sočloveka, vrednote, ki v Evropi še kako manjkajo, zato si zasluži še več kot nagrado Državljan Evrope in je lahko vzgled vsej Evropi, kako mora človek skrbeti za sočloveka.«*

Po podatkih, ki jih je lani objavila ZDUS, program Starejši za starejše izvajajo že v skoraj 300 društvih upokojencev in 13 pokrajinskih zvezah. Projekt obsega 136 občin, ki pokrivajo približno 63 % ozemlja Slovenije. Prostovoljke in prostovoljci so po najnovejših podatkih v 13 letih opravili 8.424.394 ur prostovoljnega dela in obiskali 944.290 starejših. V program je vključenih 173.973 oseb, starejših od 69 let, oziroma kar 63 % vseh Slovencev te starosti. Rezultati analize programa so tudi pokazali, da je od vseh vključenih starostnikov kar 35 % takšnih, katerim lasten prihodek ne zadostuje za preživetje.

Borjana Koželj

Trdni temelji

Društvo U3, ustanovljeno leta 2014, se je prvih deset let razvijalo v okviru Društva upokojencev.

Ko sem se pred petnajstimi leti upokojila, se mi ni niti sanjalo, kaj bom počela v naslednjih letih. Se bom dolgočasila, brala knjige, vzorno vzdrževala hišo, pospravljala za vsemi in za vsakomur? Kmalu se je zasukalo tako, da vse to delam le vzporedno.

Leta 2004 sem spoznala univerzo za tretje življenjsko obdobje. Takratna predsednica Društva upokojencev Mana Veble Grum me je povabila v društvo in me vprašala, ali bi želela opravljati prostovoljno delo. Obiskali sva Univerzo za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani in tam dobili prve napotke. Tik pred koncem leta sva člani društva povabili na predstavitev nove aktivnosti. Kljub ostremu mrazu se je srečanja v bifeju društva udeležilo petindvajset članov, katerim smo predstavili novo področje delovanja društva. Na začetku naše poti mi je bila v veliko pomoč Lojzka Brezovar, ki me je naučila ogromno stvari o administraciji, saj je tudi za to potrebno znanje. Za študijske krožke smo imeli pripravljene teme s treh področij, zgodovine Škofje Loke, varovanja in ohranjanja zdravja in angleškega jezika. Trikrat na teden so bife uporabljali upokojenci, preostali čas pa smo prostor zasedali prvi navdušenci, željni novega znanja. Bilo nas je zgolj trideset. Včasih je prišlo do kratkega stika z vodstvom bifeja, ker mize niso bile urejene po njihovih natančnih pravilih. Po vztrajnih pritožbah se nam je odločna predsednica postavila v bran in marca, na prvem zboru članov društva upokojencev, ki sem se ga udeležila, sem že lahko poročala o prvih uspehih univerze. Nekateri so se čudili, kaj nam je bilo tega treba. Vztrajali smo in danes ni nobenega dvoma več, da je izobraževanje vseživljenjsko, pomembno in koristno.

2005 - študijski krožek Škofja Loka moje mesto pod mentorstvom dr. Franca Štukla

Vsako naslednje leto smo poiskali nove zanimive vsebine in nove mentorje. Za zaključek prvega študijskega leta smo se podali na prvo strokovno ekskurzijo v Prem in Ilirsko Bistrico. V avtobusu nas je sedelo samo petindvajset, a vzdušje je bilo veselo. Z nami je bil tudi eden naših prvih mentorjev Franc Štukl, ki nas je navdušil za zgodovino Loke. Ob golažu in njokih v gostilni na Mašunu pod Snežnikom smo mu v zahvalo zapeli pesmico z veselo vsebino. V jubilejnem desetem letu smo to pot ponovili in preverili, kakšne sledi je za seboj pustilo življenje v teh krajih. Ugotovili smo, da so lepo prenovili Premski grad in Kettejevo sobo v stari šoli ter obnovili slike Toneta Kralja v cerkvi in tudi domačini so še vedno prijazni.

Čaj ob petih - 2007
zgodovina Škofje Loke

V teh desetih letih je univerza napredovala, saj smo vsako leto dodajali nova področja.

Že ob zaključku drugega študijskega leta smo marca pripravili proslavo, namenjeno članom društva upokojencev, ki smo jo posvetili 8. marcu. Prireditvev je bila na začetku skromna, vendar je v vseh naslednjih letih rastla. Postopoma se je preselila v Sokolski dom, kjer pod naslovom Pozdrav pomladi še vedno povezuje starejše iz društva upokojencev in Društva U3. Univerza kljub samostojni poti v zadnjih letih v skupnih akcijah še vedno povezuje člane obeh društev.

Počasi in vztrajno je naraščalo število študijskih krožkov, hkrati pa se je povečevalo tudi število članov univerze. Že od samega začetka je največ zanimanja za učenje jezikov, še posebej angleškega. V drugem letu delovanja smo spoznali, da moramo nujno uvesti tudi računalniško opismenjevanje. Težko bi prešteli vse, ki so se pri nas naučili osnov uporabe računalnika. Že takrat smo začeli s srečanji ob Čaju ob petih, pogovornimi srečanji z zanimivimi gosti. Ena prvih gostij je bila Manca Košir, tema teh srečanj je bila, Brati pomeni rad imeti otroka. V tem ciklu smo se posvetili vnukom in predstavili pomen branja, pripovedovanja ter ilustracije. Vsako naslednje leto smo na srečanjih obravnavali novo temo.

Leta 2007 se je rodila ideja o vzpostavitvi Marinkine knjižnice, saj smo se zavedali, da je pomembno bralno kulturo ohranjati tudi v poznih letih. Sprejeli

smo vse podarjene knjige in tako je knjižnica hitro rastla ter kasneje začela samostojno življenje v okviru društva upokojencev. Marinkini knjižnici želim še naprej srečno pot. Tudi pokojna Marinka Gartner bi bila vesela, da se je njenim 300 podarjenim knjigam pridružilo še drugih 8000. Zahvaliti se moramo predvsem darovalcem in prostovoljkam, ki bedijo nad temi zakladi.

Leta 2009 smo postali uspešni prostovoljni kulturni mediatorji, saj je tistega leta skupina desetih prostovoljcev začela sodelovati z Loškimi muzejem. Pomagali smo muzejskim delavcem skrbeti za pomembno razstavo slovenskih impresionistov, ki so slikali loško krajino. Za to prostovoljno delo smo dobili prestižno priznanje Andrigoškega centra Slovenije.

Poleg vsega naštetega smo se učili osnov novinarstva in se preizkusili pri pripravi radijske oddaje na Radiu Sora. Leta 2007 smo bili pobudniki postavitve glasila Mi o sebi, ki smo ga ob reorganizaciji prepustili Društvu upokojencev, vendar pa kljub temu še vedno aktivno sodelujemo pri njegovem izdajanju. Člani uredniškega odbora vztrajamo že deset let in se kljub občasnim težavam veselimo vsake številke posebej. Z glasilom smo ponesli glas o odličnosti našega društva po celotni Sloveniji. Zahvaliti se moram urednici Jelki Mlakar, predsedniku društva Miru Duiću in bralcem, ki glasilo radi berejo.

Županovo priznanje leta 2018

Bogati programi so pritegnili zanimanje naših članov, saj znanje prispeva k osebni rasti vsakega posameznika. Veliko članov nova znanja s pridom uporablja pri svojih aktivnostih in tako prispeva k pestrosti družbenega življenja našega mesta.

Izjemno smo napredovali tudi na področju organizacije dela, saj se nam je pridružilo več pridnih prostovoljk.

Za zaključek naj poudarim, da tako meni osebno kot tudi univerzi deset let, ki jih je univerza preživela v okviru Društva upokojencev, pomeni veliko. To so namreč bila učna leta, saj smo se veliko naučili o društvenem življenju, torej kako društvo voditi, kako skrbeti za dostopnost

izobraževanja starejšim ter kako poiskati in ponuditi prave vsebine in prave mentorje. Krepili smo odgovorno prostovoljstvo in z vrsto aktivnosti nadgradili običajno delo društva upokojencev. Tradicionalna področja v društvu upokojencev so namreč zelo močna, tako šport kot planinstvo in izletništvo ter ne nazadnje tudi projekt Starejši za starejše.

Hvala društvu upokojencev za vse izkušnje, ki ne bogatijo le našega dela v Društvu U3, ampak bogatijo tudi mene osebno, z gotovostjo pa lahko trdim, da tudi vse člane Društva U3.

Marija Draškovič

Marinkina knjižnica - Prvih deset let

V zadnjih 10 letih smo pri Društvu upokojencev Škofja Loka razvili poseben tip knjižnice, pri katerem je knjižna zaloga nastajala iz podarjenih knjig, namenjena je bila starejšim, urejale smo jo prostovoljke, izposoja pa je bila in še vedno ostaja brezplačna.

Začetki knjižnice segajo v leto 2007, ko nam je Marinka Gartner, po kateri se knjižnica tudi imenuje, podarila več kot 300 knjig. Ker je bilo med podarjenimi knjigami tudi precej leposlovnih, ki bi zanimale naše člane, sem se odločila, da jih uredim tako, kot smo imeli urejene v splošnoizobraževalni knjižnici. Kmalu smo knjige začeli izposojati. Najprej so si jih izposojali le posamezni člani, kasneje pa je bilo bralcev vedno več. Ker smo objavljali, da sprejemamo podarjene knjige, nam je knjige darovalo vedno več članov in tako je knjižna

zaloga naraščala. V naše sezname smo vpisovali samo knjige, ki jih še nismo imeli in so bile primerne za starejšo generacijo, ostale pa smo podarjali drugim knjižnicam in antikvariatom. Tako je imela Marinkina knjižnica konec leta 2017 že 7000 vpisanih knjig. Pred nekaj leti smo ugotovili, da se lahko brezplačno vključimo v sistem COBISS, v katerem je popisana knjižna zaloga vseh slovenskih knjižnic. Uporabniki tega sistema lahko ugotovijo, katere knjige imajo v slovenskih knjižnicah. Za uporabo sistema sta se usposobili dve prostovoljki, ki sta v dveh letih v sistem vnesli našo celotno knjižno zalogo. Na začetku obiskovalcev ni bilo veliko, vendar se je obisk vsako leto povečeval, hkrati pa tudi število izposojenih knjig. V zadnjih letih so nas vsako leto bralci obiskali 1100-krat in si izposodili 1700 knjižnih enot. Pomembno je, da se z

Tone Partljič
pri podelitvi
bralne značke
leta 2012

bralci tudi pogovarjamo. Da bi knjige čim bolj približali bralcem, smo uvedli bralno značko, za katero so člani morali prebrati pet del s priporočenega seznama knjig. Vsako leto smo izbrali vodilnega avtorja bralne značke, dodali pa smo tudi nekaj pomembnejših del ostalih slovenskih pisateljev. Maja smo nato vodilne pisatelje povabili na literarni večer, na koncu katerega so pisatelji bralcem podelili priznanja o doseženi bralni znački. Tako smo do sedaj gostili pisatelja Ivana Sivca in Toneta Partljiča, iz Prekmurja pa nas je obiskala pisateljica Karolina Kolmanič. Na Bledu smo obiskali gorenjsko pisateljico Polono Škrinjar in se z njo pogovarjali o njenih delih, nato pa se še sprehodili okrog jezera. Roman Bogdana Novaka Trte umirajo stoje nam je predstavil podžupan občine Hudinja pri Ptujju, s pisateljem pa smo se srečali na Ptujju v prelepih prostorih Dominikanskega samostana. Bralno značko smo organizirali

Pri Poloni Škrinjar
maja 2016

sedem let, vsako leto pa je v njej sodelovalo vsaj 30 bralcev, včasih tudi več. Pripravili smo tudi bralno značko branja knjig v angleškem jeziku, pri kateri je vsako leto sodelovalo več kot 10 bralcev. Priznanja smo jim podelili spomladi.

Poleti smo pripravili prireditve v okviru programa Knjižnica pod krošnjami. Večkrat nas je obiskala Pika Rainer, ki je imela delavnico tapkanja, in vedno se nas je zbralo vsaj 20. Redno smo sodelovali z vrtci ali šolami. Dvakrat smo v goste povabili pesnico Nežo Maurer, ki je otrokom brala svoje pesmi, prostovoljke Unicefa pa so izvajale delavnice, na katerih so osnovnošolski otroci spoznavali življenje otrok po svetu. Obiskala nas je pisateljica in prevajalka Evelina Umek, ki sicer veliko piše za mladino, nam pa je predstavila svoje knjige za odrasle. Zanimiv je bil tudi pogovor s pisateljico Jasmino Kozina Praprotnik, ki je napisala roman Bela dama o tekačici Heleni Žigon. Jelena in Matjaž Bertonec sta otrokom predstavila otroški strip Trobentica. Sodelovali smo tudi pri Bralnici, ki jo vsako poletje organizira Občina Škofja Loka. Irina Guščina nam je brala odlomek iz romana ruskega pisatelja Vladimirja Makanina Kjer se je nebo stikalo s hribi. Pogovarjali smo se tudi s pisateljico Sonjo Porle,

Josipina
Turnograjska
v izvedbi
dr. Mire Delavec
leta 2017

ki je brala odlomke iz svojih potopisov po Afriki in s seboj prinesla igrače, ki so jih afriški otroci naredili iz odpadnih materialov. Naslednje leto smo organizirali branje dveh pisateljic z loškega območja Minke Marije Likar in Marije Krajnik. Ob koncu naj omenim še literarni večer o začetkih slovenske ženske književnosti. Dr. Mira Delavec nam je odigrala pisateljico in skladateljico Josipino Turnograjsko ter v knjigi Moč vesti predstavila njena še ne objavljena dela.

Delovanje naše knjižnice je bilo v teh desetih letih zelo pestro, žal pa ni bilo in še danes ni urejeno njeno financiranje. Čeprav smo vse članice delale kot prostovoljke, nismo imeli denarja, da bi lahko kupili vsaj tiste knjige, ki bi bile primerne za naše bralce. Nekaj sredstev sta sicer prispevala Občina Škofja Loka in Društvo upokojencev Škofja Loka, vendar je to premalo, da bi knjižnica napredovala še hitreje.

Marija Draškovič

Angelca Grošelj - pogovor o knjigah

Angelca Grošelj je upokojena učiteljica. V našem društvu se udeležuje Nežkinih planinskih pohodov in lažjih pohodov, ki jih je najprej vodil Matevž Trilar, danes pa še vedno redno hodi pod vodstvom Dragice Gartner. Od leta 2011 je članica Marinkine knjižnice in jo redno obiskuje. Njenega obiska smo vedno veseli, saj se takrat lahko pogovorimo o prebranih knjigah, pohodih in drugih zanimivih temah.

Kdaj ste spoznali, da radi berete?

► Rodila sem se v Poljanah, sem edinka in knjige so me spremljale celo mladost. Veliko sem brala že v osnovni šoli, ko sem si knjige izposojala v knjižnici. Zanimal me je poklic učitelja, zato sem se vpisala na učiteljske v Ljubljani. Zgodaj sem izgubila starše in se po končanem učiteljskem zaposlila na osnovni šoli v Javorjah. Delo sem zelo rada opravljala in zato sem vsako leto poleg pouka z učenci uprizorila več iger ali skečev, v katerih sem z veseljem igrala tudi sama. Pred menoj je bil učitelj v Javorjah Peter Finžgar, ki je odšel v Škofjo Loko in postal poslanec, ko

je bil predsednik izvršnega sveta Slovenije Stane Kavčič. Kasneje je bil ravnatelj Srednje kovinarske šole v Škofji Loki. V Javorje se je rad vračal in z vaščani pripravljaj ljudske igre, meni pa so bile vseč modernejšje igre.

K branju sem usmerjala svoje učence in sina, knjige pa sem otrokom tudi brala. Posebej so mi bile vseč Bevkove mladinske povesti, kot so Mali upornik, Lukec in njegov škorec, Pestrna in druge. Z njimi sem jih tako navdušila za branje, da so se včlanili v knjižnico. Kasneje sem dobila mesto učiteljice na osnovni šoli Cvetka Golarja, kjer sem učila nižjo stopnjo. Še naprej sem veliko brala in knjige

tudi kupovala. Takrat so izhajale knjige v zbirkah Školjka, Nobelovci in Sto romanov, še posebej pa so me pritegnile knjige o slovenskih gorah. Pri knjigah me najbolj pritegne zgodba in opis značajev.

Kaj ste počeli po upokojitvi?

▶ Upokojila sem se leta 1991 in kmalu postala članica društva upokojencev. Od leta 2002 hodim v hribe. Najprej sem hodila v skupini, ki jo je vodil Matevž, kasneje pa v skupinah z Dragico Gartner in Nežko Trampuš. Z vseh pohodov imam fotografije. Poleg lepot, ki smo jih videli, mi veliko pomeni druženje in med pohodniki imam veliko prijateljev. V družbi se moramo prilagoditi, napolnimo si baterije. Sedaj berem knjigo znanega loškega planinca Pavleta Šegule Križemkražem po gorah, ki opisuje Pavletove pohode po Sloveniji in v drugih državah. Všeč mi je njegov izjemno bogat slog pisanja.

Od leta 2011 ste redna obiskovalka Marinkine knjižnice. Kaj vam knjižnica pomeni?

▶ Knjižnica društva je bogato založena. V njej si lahko izposodim klasike, kot sta Tolstojev roman Vojna in mir ali roman poljskega nobelovca Reymonta Kmetje. Brala sem tudi biografijo o slikarju Ivu Šubicu in potem roman Igorja Torkarja Umiranje na obroke o zaporih na Golem otoku. Rada si izposodim tudi kmečke povesti in črtice. Zelo sta se me dotaknili knjigi Onkraj sebe Minke Marije Likar in povest Mateja Jožeta Peternela Mauserja, saj opisujeta življenje v Poljanski dolini. Prostovoljke, ki delajo v knjižnici, se trudijo, da so na mizah na hodniku predstavljene priporočene knjige, tudi take, ki veljajo za lahko branje. Pripravljajo tudi pogovore o knjigah in organizirajo bralno značko. V naši knjižnici lahko knjigo zase najde vsak, ki ima rad knjige slovenskih pisateljev.

Katera je vaša najljubša knjiga?

▶ Knjiga, ki se me je najbolj dotaknila, je bil roman Margaret Mitchel V vrtincu. Prezela me je ljubezenska zgodba v vojnem vrtincu ameriške državljanske vojne. Glavna junakinja Scarlet je opisana kot narcisoidna, a hkrati tudi skrbna. Hotela je rešiti domačijo in vse podredila temu cilju. Po tem romanu je bil posnet film, ki je bil večkrat nagrajen. Znan je tudi citat iz tega romana, ko Scarlet po razočaranju in porazu reče: »Jutri je nov dan«.

Kaj starejšim pomeni branje?

▶ Tistim, ki se ne morejo več gibati in so osamljeni, knjiga odpre nov svet, prežene osamljenost in jih bogati. Ker sledimo zgodbi in sočustvujemo z osebami, manj pozabljamo ter si bogatimo besedni zaklad. Vse, kar je človeštvo doseglo, domislilo, dobilo ali bilo, je na straneh knjig.

Hvala lepa za zanimiv pogovor in želim Vam še veliko prijetnih uric ob knjigah.

Nevenka Mandić Orehek

Marinkina knjižnica danes

Teče 13. leto, odkar je bila ustanovljena Marinkina knjižnica.

Od začetka, ko smo imeli samo nekaj strokovnih knjig na eni omari širine 80 centimetrov, do danes je knjižnica zasedla vse stene nekdanjega bifeja, sejne sobe razen dveh metrov čajne kuhinje. Ker prostora vseeno vedno bolj primanjkuje, smo s policami zaprli eno od dveh oken.

Da bi našim bralkam in bralcem olajšali dostop do najbolj iskanih knjig, smo se odločili, da bomo posegli v police s strokovno literaturo. Del strokovnih knjig smo popisali in shranili v škatle na omare ter v skladišče. Te knjige so v sistemu COBISS označene kot založene. Tako smo pridobili prostor za biografije in zgodovinske knjige, temi, ki sta med strokovno literaturo najbolj brani. Dodaten prostor nam omogoča tudi boljši pregled nad poezijo in domačo literaturo.

Marinkina knjižnica
leta 2010

Po številu knjig prevladujejo romani tujih avtorjev, ki jih tudi največ izposodimo. Poleg domačih in tujih družabnih romanov imajo svoje zveste bralce še kriminalke in zgodovinski romani.

10 let je Marinkino knjižnico vodila profesorica in knjižničarka Marija Draškovič. Odkar se je lansko leto drugič upokojila, smo ostale laične prostovoljke. Žal nimamo več prostovoljke knjižničarke, zaradi česar je Marinkina knjižnica zadnje leto bolj izposojevalnica kot knjižnica. Zamrla sta projekta Knjižnica pod krošnjami in Bralna značka. Letos smo pripravili le bralno značko za branje knjig v angleščini, saj je Ela Dolinar k branju spodbudila udeleženske študijskega krožka angleščine pri Društvu U3.

V knjižnici imamo redne bralke in bralce, a hkrati tudi takšne, ki si izposodijo le knjige za poletno branje, saj pravijo, da med letom za druženje s knjigo nimajo

časa. Ustreči skušamo vsem. Na mizah galerije Hodnik so razstavljeni knjige, ki so se bile visoko v omarah ali pa so očem skrite stale na policah v zadnji vrsti. Na mizi v knjižnici razstavljamo nove knjige. Ko nam bralec vrne knjigo, ga vprašamo o vtisih, s čimer si nato pomagamo pri svetovanju. Nekateri bralci knjige poiščejo v sistemu COBISS in tako sami ugotovijo, ali želena knjigo sploh imamo. Včasih moramo kakšnega bralca podrezati, da nam izposojeno knjigo vrne, saj jo ima že 2 ali celo 3 mesece in več. Mnogi pogledajo knjige razstavljeni na mizah ali gradivo poiščejo na policah, večinoma pa vprašajo za nasvet, ki ga damo glede na vtise naših bralcev. Ob pogovoru o knjigi večkrat še malo poklepeta o vsakdanjih dogodkih. Naša knjižnica ni bralnica, ampak bolj klepetalnica. Od marsikaterega darovalca dobimo tudi nove knjige, običajno novejše knjige, ki jih darovalec ne namerava obdržati v domači knjižnici. To čtivo je večinoma nezahtevno in kot takšno tudi najbolj iskano.

Marinkina knjižnica
danes

Od prvega dne delovanja do 29. junija 2018 je knjižnici gradivo darovalo 257 posameznikov ter 20 delovnih organizacij in društev. Tako smo prejeli 18 768 darovanih knjig, od katerih smo obdržali 7860 knjig, ostalim pa našli drugi dom.

V prvih šestih mesecih letošnjega leta smo imeli 420 obiskov, 138 bralcev pa si je izposodilo 905 knjig.

Septembra se je vrnila Marija Draškovič in znova prevzela vodenje knjižnice. Tudi Bralna značka, tokrat v znamenju Ivana Tavčarja, je znova v našem programu!

In kdo smo ostale prostovoljke, ki delamo v Marinkini knjižnici? Po abecednem vrstnem redu smo to Katarina Goljat, Magda Malovrh, Mari Furlan, Mira Mihalič, Nevenka Mandić Orehek in Olga Loboda. Našim bralcem smo na voljo trikrat na teden po 2 uri, tudi med počitnicami.

Martin Bizjak

Kronika MePZ Vrelec

Zborovsko petje v DU Škofja Loka se je začelo na pobudo nekaj pevcev in članov upravnega odbora društva. Tako je bil 21. avgusta 1974 ustanovljen moški zbor, ki ga je do konca vodil Valentin Pirc. V sestavu je bilo tudi do 25 članov. Nastopali so na samostojnih koncertih, območnih srečanjih pevskih zborov ter na proslavah in jubilejih. V goste so vabili tudi druge pevske zборе in glasbene skupine, hkrati pa so bili vabljeni na različna srečanja. Zbor je nastopil tudi izven Slovenije v pobrateni Medicini v Italiji, Selah na Koroškem, Judenburgu, Zagrebu in Slavonskem Brodu. Kljub živahni dejavnosti je zbor neusmiljeno načenjal zob časa. Zaradi starosti, bolezni in smrti se je število članov tako zmanjšalo, da je zbor leta 1999 prenehal obstajati. Na poslovilnem večeru je zborovodja Valentin Pirc iz rok Janeza Jocifa, predstavnika Zveze kulturnih organizacij Škofja Loka, in takratnega predsednika DU Škofja Loka Janeza Liechteneckerja prejel zasluženo priznanje za svoje delo. Člani DU Škofja Loka se nikakor niso sprijaznili, da bi društvo delovalo brez pevskega zbora. Ker pa je od nekdanjega zbora ostalo le še šest pevcev, je na pobudo upravnega odbora nastal mešani pevski zbor in pevcem so se takoj

pridružile štiri pevke. Zbor je imel prvo vajo 20. januarja 2000 in takrat štel 10 pevk in pevcev. Ena od soustanoviteljic MePZ je bila nadvse prizadevna pevka Marinka Logar, ki je tudi skrbela za organizacijske zadeve, dokler ji je to dovoljevalo zdravje, vendar pa je danes žal ni več med nami. Zboru so se v

nekaj letih priključili še drugi pevci in pevke, tako da danes v njem poje 25 pevk in 14 pevcev. Iz korenin nekdanjega moškega pevskega zbora je tako vzniknil MePZ z imenom Vrelec. Vodenje Vrelca je prevzela zborovodkinja Vika Jelen, ki jo je prepričal eden od preostalih pevcev MoPZ in dolgoletni zaslužni pevec MePZ Vrelec, sicer pa danes žal že pokojni Andrej Krajnik.

Že v prvih petih letih je imel MePZ Vrelec po podatkih njegovega vestnega kronista Jaka Notarja 45 različnih nastopov. Pevke in pevci Vrelca poleg pevskega usposabljanja niso zanemarili zabavne in družabne plati. V pustnem času so pripravili ciganski pustni program, nekaj pevcev je igralo v ansamblu Škaf z lončenim basom in ribežnom, udeležili pa so se tudi praznika češenj v Brdih in drugih dogodkov ter si tako popestrili zborovsko življenje.

Leta 2005 se je zborovodkinja Vika Jelen odločila zaključiti uspešno vodenje Vrelca, zato je Andrej Krajnik, ki je bil tudi član kranjskega MePZ Peter Lipar, za vodenje Vrelca zaprosil Nado Kranjčan, zborovodkinjo tega kranjskega zbora, ki je vodila še tri druge pevske zборе. Tistega leta je predsednica Vrelca postala Marinka Logar, ki je s tem administrativnih poslov razbremenila Andreja Krajnika in Marijo Debeljak. Nada Kranjčan je začela sistematično izboljševati strokovno kvaliteto zborovskega petja in vztrajno usposabljala zbor za izvedbo zahtevnejših skladb. Repertoar Vrelca je tako vseboval vedno več skladb umetniške vrednosti. Njeno vztrajno in zavzeto strokovno delo z zborom je kmalu obrodilo žlahtne sadove. Vrelec je poleg ljudske in nabožne pesmi za nastope ob božičnih praznikih in v cerkvah začel gojiti tudi umetno pesem, velikokrat v aranžmaju Lojzeta Kranjčana, sina Nade Kranjčan. Tako se je zbor zaradi dosežene ravni pevske interpretacije skladb lahko začel redno udeleževati revij pevskih zborov, kot sta vsakoletno območno srečanje

odraslih pevskih zborov v Sokolskem domu v Škofji Loki in pokrajinsko srečanje upokojenskih pevskih zborov Gorenjske, ki gostuje po različnih krajih Gorenjske. Zbor redno nastopa tudi na Taborih slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Vrelec je več kot desetkrat na leto nastopil tudi ob različnih priložnostih, kot so jubileji različnih društev, otvoritve razstav, zbori članov domačega DU in prireditve Društva U3, z ubranim petjem pa pogosto popestril dneve oskrbovancev domov starejših občanov v Škofji Loki in drugod po Gorenjski.

Leta 2010 je Vrelec praznoval 10. obletnico, ki jo je obeležil s koncertom v Sokolskem domu v Škofji Loki. Ob tem jubileju je zbor izdal tudi zgoščenko, posneto v kapeli Loškega gradu. Na reviji upokojenskih pevskih zborov Gorenjske se je uvrstil na prvo mesto in si s tem prislužil nastop na Festivalu za tretje življenjsko obdobje v Cankarjevem domu.

Moški sestav Vrelca na komemoraciji v Rovtu leta 2016

V naslednjih letih so pevci Vrelca svoje delo in nadarjenost pokazali na revijah odraslih in upokojenskih pevskih zborov. Nastopali na zborih članov DU Škofja Loka in na komemoracijah ob dnevu mrtvih. Prirejali so dobrodelne in božične koncerte v cerkvi sv. Ane v Škofji Loki in ob kulturnem prazniku pred Prešernovim spomenikom v Kranju. Nastal je tudi moški sestav Vrelca, ki nastopa na komemoracijah in pomembnih obletnicah. Ob 15-letnici delovanja je zbor priredil jubilejni koncert v Sokolskem domu. 20 pevcev je prejelo zlato Gallusovo priznanje za več kot 15 let zborovskega udejstvovanja, 4 pevci srebrno Gallusovo priznanje za več kot 10 let delovanja, ena pevka pa bronasto Gallusovo priznanje za več kot 5 let zborovskega petja. Priznanja si je večina pevcev prislužila s petjem v MePZ Vrelec.

Vir: Trideset let, jubilejni zbornik ob 25-letnici moškega PZ in 5-letnici MePZ Vrelec, DU Škofja Loka, 2004.

Rudi Zadnik

Pevska skupina Mavrica

Zamisel za ustanovitev pevske skupine Mavrica se je rodila ob obisku Dušice Kunaver, ki je leta 2007 na prireditvi Čaj ob petih pripovedovala o slovenskih običajih. Takrat so obiskovalci zapeli nekaj narodnih pesmi in tako je nekaj članov spomnilo, da bi v DU Škofja Loka ustanovili pevsko skupino, ki bi prepevala narodne pesmi.

Ustanovni sestanek skupine je bil 29. oktobra 2009. Na sestanku so se člani dogovorili o urniku vaj, potrdili ime skupine in programsko skupino ter za predsednico določili Sonjo Dolinar, za podpredsednico pa Mano Veble Grum. Skupina je pripravila tudi razvedrilni program, ki je vključeval praznovanja rojstnih dni pevcev, ogleda pevskih prireditev, petje na prireditvah DU in Društva U3, obiske CSS v Stari Loki in izlete v naravo.

Na začetku so v skupini peli Sonja Dolinar, Iva Kogovšek, Franc Jesenovec, Francka Kranjc, Nadja Podgoršek, Marjeta Pivk, Breda Radelj, Marika Strah, Marjeta Štrekelj, Irena Telban, Matevž Trilar, Mana Veble Grum in Marička Zadnik. Leta 2010 sta pri Mavrici začeli peti Janja Eržen in Milka Šmuc, pozneje pa smo se skupini pridružili še Janez Bohinc, Lojze Čadež, Avgust Hartman, Marijan Gortner in avtor prispevka.

Leta 2015 smo v skupini ustanovili odbor, v katerem smo bili predsednica Sonja Dolinar, avtor prispevka kot podpredsednik, blagajničarka Milka Šmuc, tajnica Marjeta Štrekelj in član Matevž Trilar. V odboru smo sprejeli Pravila delovanja

Pevske skupine Mavrica.

Pevsko skupino je do leta 2016 vodil zborovodja Sašo Zagoršek, ki se je od nas za vedno poslovil junija 2018. Od decembra 2017 skupino vodi zborovodja prof. Viktor Zadnik. Takrat sem bil na zboru članov skupine za predsednika izvoljen avtor prispevka, za podpredsednico pa smo imenovali Sonjo Dolinar. Skupina stalno nastopa predvsem na prireditvah DU Škofja Loka in Društva U3, kot so zbori članov DU, razstave v Galeriji Hodnik in kulturna prireditev Pozdrav pomladi. Vsako leto zapojemo na srečanju Društva invalidov Škofja Loka in srečanju zveze borcev v CSS. Skupina vsako leto pripravi še ogled jaslic na Krancelju s pohodom, praznovanje kulturnega dne in martinovanje, srečelov in praznovanja ter priprave čestitk ob obletnicah članov, odpravimo pa se tudi na do dva izleta letno. Decembra se člani zberemo na zboru, na katerem sprejmemo poročilo o delu skupine za preteklo leto in program za naslednje leto. Skupina se večinoma financira z lastnimi sredstvi, sredstvi sponzorjev in prispevkom DU.

V skupini sedaj pejejo Janez Bohinc, Lojze Čadež, Sonja Dolinar, Janja Eržen, Marijan Gortnar, Avgust Hartman, Franc Jesenovec, Iva Kogovšek, Marjeta Pivk, Breda Radelj, Marika Strah, Milka Šmuc, Marjeta Štrekelj, Matevž Trilar, Rudi Zadnik in Magda Ziherl.

Skupina je veliko pomagala pri ureditvi društvenih prostorov DU, v katerem smo nato imeli pevske vaje v poletnem času. V ostalih mesecih vadimo v knjižnici DU. Veliko članov skupine je aktivnih tudi v drugih organih in sekcijah DU in Društva U3. Zbor ima sedaj 16 članov in štiri podporne člane. Letno skupina opravi do 30 pevskih vaj in do 10 nastopov ter še od 150 do 200 ur prostovoljnega dela.

Ivanka Prezelj

Loške orglice

Igranje na orglice me je veselilo že od rane mladosti. Kot samouka me je zanimalo, kako igrajo pravi orgličarji, zato sem se prijavila na začetni tečaj igranja na diatonične orglice pri Društvu U3, kjer sem nova znanja in spretnosti skupaj z 11 navdušenci nabirala pod vodstvom Marjana Urbanije. Ob zaključku tečaja decembra 2015 smo obljubili, da bomo pridobljeno znanje pokazali na prireditvi Pozdrav pomladi, ki jo skupaj organizirata društvo upokojencev in Društvo U3. Začela sem iskati pogumne tečajnike, ki bi si upali zaigrati pred polno Kristalno dvorano Sokolskega doma. K prvemu nastopu sem povabila tudi Marijo Zadnik, ki je takrat že zaključila nadaljevalni tečaj. Tako smo se v skupini zbrale Marija Omejc, Minka Likar, Milka Šmuc, Alenka Šušteršič Snoj, Marija Zadnik in moja malenkost. Po le treh vajah smo na odru zaigrale dve pesmi na diatonične orglice. Gledalci so nas nagradili z bučnim aplavzom, ki nam je vlil veselje za nadaljnje delo.

Po tem nastopu se nam je pridružila Nataša Zadnik, ob koncu leta 2016 pa še kitarist Bogdan Snoj. Z njegovim prihodom smo Loške orgličarke preimenovali v Loške orglice. Pod svoje okrilje nas je sprejelo DU Škofja Loka, ki nam kot svoji glasbeni skupini pomaga predvsem z zagotavljanjem prostora za vaje. Vadimo celo leto, brez počitnic, enkrat na teden skupaj v Marinkini knjižnici in vsaj pol

ure dnevno samostojno doma, pri čemer se držimo našega programa. Uradnega učitelja, ki bi ga plačali, nimamo. Učimo se po mojih zapisih ter zapisih Marjana Urbanije in Bogdana Snoja v orglični pisavi ter si med seboj pomagamo za čim boljšo izvedbo. Od maja 2016 dalje igramo na kromatične ustne harmonike, s katerimi se igrajo tudi poltoni. Z njimi smo opravile tudi nadaljevalni tečaj. Naš repertoar v glavnem sestavljajo ljudske in narodno-zabavne skladbe v lastni priredbi.

Nastopamo povsod, kamor nas povabijo in kjer želijo slišati lepo zveneče orglice v spremljavi kitare. Za nastope smo pripravili več kot 20 skladb, katere dopolnimo z recitali in skeči Minke Likar, vse skupaj pa povežemo v prijeten program, med katerim poslušalci tudi zapojejo. Za sabo imamo že skoraj 50 nastopov, največ v Škofji Loki in okolici. Letos smo že drugič nastopili na mednarodnem festivalu ustnih harmonik (Ah) TE ORGLICE v Mokronogu, kjer smo lani prejeli bronasto priznanje. V Cirkulanah smo talentom iz Haloz pomagali na dobrodelnem koncertu. Z veseljem smo se udeležili tudi festivala Slovenija na Ohridu 2018, v mestu Ohrid pa skupaj z našimi prijatelji, skupino Halonga iz Cirkulan, nastopili tudi na Internacionalnem festivalu folklore veteranov. Za bodoči razvoj Loških orglic si želimo, da bi nam s finančnimi sredstvi na pomoč priskočila tudi Občina Škofja Loka.

Alma Vičar

Sprehod po naših razstavah

Ko sem kot sveža upokojenka prvič vstopila v prostore društva upokojencev, me je prijetno presenetila razstava fotografij. Kmalu sem izvedela, da je vsaka razstava v DU tesno povezana z imenom Zlata Ramovš.

Ravno zato je Zlata prava oseba za sprehod skozi zgodovino naših razstav. Njeno vztrajno dolgoletno delo je obrodilo obilne sadove, od leta 2010 pa je tudi vodja odbora za razstave pri društvu.

Kako dolgo že deluje galerija Hodnik?

► Prva dokumentirana razstava je bila fotografska razstava predstavitve dela U3 leta 2005. Sprva smo razstave pripravljali spontano in so bile bolj občasne, leta 2010 pa smo v društvu ustanovili odbor za razstave, ki je poskrbel za bolj organizirano predstavitev našega dela in ustvarjanja. Na začetku sta poleg mene v odboru sodelovala še Miro Duić in Nevenka Mandić Orehek. Število razstav se je iz leta v leto povečevalo in tako odbor danes šteje 10 članov. Poleg mene v njem trenutno sodelujejo še Miro Duić, Nevenka Mandić Orehek, Sonja Dolinar, Jasna Dolenc, Milan Mihalič, Mira Mihalič, Mira Kofler, Bojan Kofler in Magda Malovrh. Pred ustanovitvijo odbora smo pripravili 24 razstav, v osmih letih dela odbora pa že 139. Prijeten razstavni prostor, poimenovan galerija Hodnik, smo dobili ob prenovi leta 2012, ko smo poleg sredstev vložili tudi preko 500 ur prostovoljnega dela. Letos smo galerijo še posodobili.

Kakšne razstave pripravljate?

► Vsako leto pripravimo več samostojnih ali skupinskih razstav, ki trajajo dalj časa, posamezne dogodke, kot so zbor članov DU, dogodki Čaj ob petih, prireditve Pozdrav pomladi ali Teden vseživljenjskega učenja, pa popestrimo s spremljevalnimi razstavami. Čeprav spremljevalne razstave trajajo le nekaj ur, jih je vredno pripravljati, saj ravno z njimi prikažemo raznolikost ustvarjanja naših amaterskih in profesionalnih ustvarjalcev. Povprečno pripravimo okrog 17 razstav na leto. Nekatere razstave so postale že tradicionalne, kot sta razstava o aktivnostih društva v pretekli sezoni in fotografska razstava Moj

Udarniško delo v bodoči galeriji Hodnik

pogled. Stalne so tudi razstave Marinkine knjižnice, na svojem delu hodnika pa se predstavljajo športniki.

Otvoritve razstav popestrimo s spremljajočim programom, ne manjkajo pa niti pogostitve.

Zlata Ramovš (desno)
s skupino
sodelavk pripravlja
fotografsko razstavo.

Zaradi narave prostora smo prisiljeni predvsem na razstavljanje na stenah. Resnično se veselimo nove razstavne mize s stekleno površino, ki nam bo omogočila varno razstavljanje tudi izdelke in predmete, ki zahtevajo posebno predstavitev. Iskali smo tudi možnosti za postavitve naših razstav izven prostorov galerije Hodnik. Do sedaj smo gostovali v Sokolskem domu, Knjižnici Ivana Tavčarja, Osnovni šoli Škofja Loka-Mesto, Centru slepih, slabovidnih in starejših občanov, Rokodelskem centru DUO, Mali galeriji občine Škofja Loka, na Bledu in na Kokrici ter v Cankarjevem domu, kar je prav gotovo dopolnilo pestrost naših predstavitev. V osmih letih je pri nas razstavljal kar 976 razstavljalcev, za vsako razstavo pa stojijo tudi mnoge roke pridnih prostovoljcev.

Fotografska razstava in
razstava lutk
v galeriji Hodnik
leta 2012

Kljeklarice razstavljajo v Sokolskem domu ob kulturnem prazniku leta 2011.

Lahko na kratko predstaviš to pisano paleta ustvarjalcev?

► Težko je enakovredno predstaviti vse razstavljalce, ki so se zvrstili v teh letih. Namesto tega naj njihovo bogato ustvarjalnost predstavim z razstavljenimi izdelki. Razstavljali smo slike v različnih tehnikah, (akrile, akvarele, oljne slike, pastele, risbe, kolaže, grafike, gvaše, ikone, mozaike in slike z barvnimi vrvicami), črno-bele in barvne fotografije, barvano in gravirano steklo, vitraže, okrašene steklenice, raznovrstno keramiko, uporabne in okrasne izdelke iz lesa (z vžiganjem in intarzijami), ročno izdelano harmoniko, makete loških hiš, klekljane čipke in nakit, kvačkane čipke, izdelke v različnih tehnikah vezenja, pletene obleke, poslikan tekstil, tkane izdelke, punčke iz blaga, dražgoške kruhke, aranžirane darilne pakete, praznične, cvetne in jesenske aranžmaje, namizne dekoracije, velikonočne butarice, venčke, jaslice, obeske za jelko iz oblancev in keramike, okraske iz marcipana ter medenega in slanega testa, košarice za pirhe, ježke iz različnih materialov, raznovrstne knjige, haikuje, tekste o čipkah, planinsko opremo, gobe, hrošče, sorte jabolk, zdravilna zelišča, plakate, zemljevide, zgibanke, star denar in še mnogo drugega.

Načrt razstav je narejen že za celo leto naprej. Nam lahko zaupaš, kaj lepega nas čaka?

► Za prihodnje razstave imamo prijavljenih osem razstavljalcev, ki bodo razstavljali fotografije in slike. Izpostavila bi razstavo ob 70. obletnici delovanja DU v prihodnjem letu. Razstava ob jubileju društva nam pomeni velik zalogaj, zato se nanjo že intenzivno pripravljamo.

Zlata, hvala za bogatitev naših dni. Želim ti (in vsem nam) čim več zanimivih in lepih razstav tudi v prihodnje.

Jelka Mlakar

Imamo svoj časopis

Obveščanje članov o dogajanju v društvu je ena od temeljnih nalog našega društva. V 70-letni zgodovini smo sistem obveščanja nadgrajevali od objav na oglasnih deskah in lokalni radijski postaji Sora do spletnega časopisa E-novice Od tu in tam. Velik premik se je zgodil oktobra leta 2007, ko smo začeli štirikrat letno izdajati glasilo Mi o sebi. Ideja se je rodila po uspešno opravljenem radijskem krožku v študijskem letu 2006/2007, ko se je skupina šestih študentk pogumno lotila ustanovitve glasila. Začelo se je na sestanku prvega uredniškega odbora 27. junija 2007 v Gorenjih Novakih na vikendu

Glasila Mi o sebi
41 rednih številok
in ena izredna
v 12-ih letih

Nadje Podgoršek. Odbor je sprejel ime glasila in delovni osnutek, ki je predvidel izdajanje štirih številok letno. Imenovali smo tudi uredniški odbor, ki smo ga sestavljale avtorica prispevka kot odgovorna urednica in dopisnice Borjana Koželj, Jožica Kovič, Marinka Logar, Marinka Mesec, Maruša Mohorič in Nadja Podgoršek. Srečo smo imeli tudi pri iskanju sodelavk za druga strokovna opravila. Za lektoriranje je poskrbela Marija Draškovič, oblikovanje je prevzela Nevenka Mandić Orehek, urednica fotografije pa je postala Zlata Ramovš. Glasilo je deset let izhajalo štirikrat na leto, nato pa smo leta 2017 finančno omagali. Čeprav delamo prostovoljno, predstavlja tisk precejšnje finančno breme, zato trenutno izdamo le tri številke letno. Glasilo brezplačno na dom prejema vsi člani društva.

Dober glas o našem glasilu in zanimanje zanj se širi po Sloveniji. Tako smo se pred leti razveselili državne prostovoljske nagrade, ki smo jo prejeli iz rok predsednika države dr. Danila Türka. Leta 2011 smo doživeli veliko razočaranje, ko smo se prijavili na razpis Zveze društev upokojencev Slovenije in bili izbrani za najboljše upokojensko glasilo v Sloveniji. Za nagrado naj bi zveza sofinancirala enoletno tiskanje glasila, vendar pa je kasneje v ZDUS prišlo do kratkega stika in nagrade nismo prejeli. Kljub temu je naš projekt pohvalila in na razpisu tudi finančno podprla Pokrajinska zveza društev upokojencev Gorenjske.

Volje nam ne manjka, bralcev pa tudi ne. Hvaležni smo za prostovoljne prispevke, ki jih naši člani dajejo ob plačilu letne članarine.

Člani uredniškega odbora stojijo od zgoraj:
 Marija Draškovič, Jelka Mlakar, Miro Duič, Cveta Škopelja
 Zlata Ramovš, Marinka Mesec, Borjana Koželj, Maruša Mohorič,
 Ela Dolinar, Meri Bozovičar,
 Julija Jenko, Nevenka Mandić Orehek in Nadja Podgoršek
 (pri fotografiranju smo pogrešali Martina Bizjaka, Katarino Draškovič,
 Dragico Gartner, Jožico Kovič in Mano Veble Grum)

Miro Duić

Priznanja

Za svoje uspešno delo na različnih področjih je naše društvo prejelo priznanja, na katera smo zelo ponosni.

Leta 2008 smo bili med nagrajenci za NAJprostovoljski projekt za poskusno izdajanje glasila Mi o sebi. Priznanje nam je izročil predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk, častni pokrovitelj projekta, ki ga je pripravil Mladinski svet Slovenije v sodelovanju z Ministrstvom za delo.

Ko smo leta 2009 praznovali 60. obletnico društva, nam je občina Škofja Loka ob občinskem prazniku podelila srebrni grb, Zveza društev upokojencev Slovenije (ZDUS) pa veliko plaketo.

Leta 2010 smo dobili priznanje Ekologov brez meja Slovenije za aktivno sodelovanje v akciji Očistimo Slovenijo v enem dnevu.

Marinkina knjižnica je leta 2014 prejela občinsko priznanje za prostovoljski

Bronasti grb Občine Škofja Loka je leta 2017 za Marinkino knjižnico prevzela Marija Draškovič.

projekt, v letu 2017 pa še bronasti grb občine Škofja Loka za 10 let delovanja. V letu 2015 smo prejeli priznanje Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske (PZDU) za uspešno delo na področju kulture, istega leta pa še veliko plaketo ZDUS.

Državni program Starejši za starejše, v katerem sodelujejo naše prostovoljke in prostovoljci, je prejel nagrado Državljan Evrope, ki jo je konec leta 2017 v Bruslju podelil Evropski parlament.

Posamezniki priznanja različnih ustanov in organizacij dobijo kot nagrado za dolgoletno uspešno delo. Zagotovo jih je največ dobila Julija Jenko, dolgoletna

članica društva, ki je organizirala športno dejavnost v društvu ter je še vedno uspešna športnica in prostovoljka na več področjih. Med drugimi je dobila veliko plaketo ZDUS, kot jo je prejel tudi nekdanji predsednik društva Janez Liechtenecker. Olgi Medič je zveza podelila malo plaketo za dolgoletno opravljanje tajniških del, Nežki Trampuš pa priznanje za vodenje planinske sekcije, tako kot tudi Marici Jesenovec za večletno vsestransko aktivno delo v društvu. Borjana Koželj je leta 2011 prejela srebrni grb občine Škofja Loka. Predsednik Miro Duić je enako priznanje dobil leta 2014, ZDUS pa mu je podelil še plaketo za uspešno vodenje društva. Ivan Hafner je tudi na priporočilo našega društva leta 2017 prejel Bloudkovo plaketo. Nežki Fojkar je PZDU podelil pisno priznanje za večletno vodenje programa Starejši za starejše. Cveta Škopelja je dobila malo plaketo ZDUS za dolgoletno tajniško delo, vodenje izletniške sekcije in delo na drugih področjih. Pisna priznanja ZDUS so leta 2017 prejeli Janez Radelj, Zlata Ramovš, Meri Bozovičar, Sonja Dolinar, Marija Draškovič, Milica Habjan, Ivan Hafner, Jelka Mlakar, Maruša Mohorič, Nevenka Mandić Orehek, Ivanka Prezelj in Ferdo Pozvek.

Podelitev plaket DU
na letnem
članskem zboru
marca 2018

Za delo v društvu posamezniki prejmejo priznanja v skladu s Pravilnikom, ki smo ga sprejeli leta 2009, priznanja pa podeli predsednik na zboru članov. Do zdaj smo podelili 119 pisnih priznanj, 26 malih plaket in 7 velikih plaket, katere so prejeli Marija Draškovič, Borjana Koželj, Mana Veble Grum, Nevenka Mandić Orehek, Ivan Hafner, Julija Jenko, Nežka Trampuš, Martina Eržen.

Za uspešno sodelovanje s posamezniki, društvi in organizacijami je društvo pisne zahvale podelilo dirigentki MePZ Vrelec Nadi Krajncan, županoma Igorju Drakslerju in mag. Mihu Ješetju, Janezu Sušniku kot predstavniku PZDU, Osnovni šoli Škofja Loka–Mesto, Ljudski univerzi Škofja Loka, potovalni agenciji Alpetour, balinarskemu klubu Lokateks ter strelskima društvoma Kopačevina in Škofja Loka.

Cveta Škopelja

Turizem

Pobudo za prvi skupni izlet so loški upokojenci dali že leta 1955, vendar izleta društvo takrat ni izvedlo, saj naj bi s tem prizadeli upokojence z nizkimi pokojninami, ki izleta ne bi zmogli plačati in bi se zato počutili manjvredne. Razmah izletništva se je začel leta 1962, iz tistega časa pa izhajajo tudi zametki športnega udejstvovanja. Prvi kolesarski izlet, na katerem so se kolesarji odpravili v Poljane, je društvo organiziralo 22. oktobra 1983. Kmalu so kolesarske izlete za nekaj let nehali pripravljati, ker so ceste zaradi povečanega prometa postale nevarne, in jih ponovno oživeli leta 1992.

Člani društva so organizirali tudi letovanje na morju v Strunjanu, leta 1959 pa prvič predlagali piknik v Crngrobu. V arhivu smo našli tudi podatek, da so težave, do katerih je prihajalo na izletih, obravnavali na seji upravnega odbora 27. junija 1973. Tako se je med drugim zgodilo, da so na enem od izletov neko članico čakali natančno 17 minut. Kritični so bili tudi do vodiča, ki se na izlet ni dobro pripravil. Do zmede je prišlo pri organizaciji kosil, saj je deset izletnikov kosilo v neki zasebni hiši, eno članico pa so iskali kar četrte ure, ker je odšla po svoje. Z izvolitvijo Janeza Lichteneckerja za predsednika društva leta 1989 se je začelo obdobje širjenja dejavnosti, saj je bila ustanovljena komisija za izlete, ki sta jo vodila Olga Medič in Ivan Harej. Organizirali so enodnevne izlete po domovini in tujini. Predsednik je imel licenco za turističnega vodiča, dobro je govoril nemško in je skrbno pripravil vse avtobusne izlete. Če bi se v zgodovino izletništva v društvu še poglobili, bi prav gotovo našli veliko zanimivosti, vendar nam prostor v tem zborniku tega ne dopušča.

Sredi leta 2004 sem tudi sama postala članica društva in na predlog tedanje predsednice Mane Veble Grum prevzela delo tajnice in hkrati tudi vodenje izletniške sekcije. Tistega leta je začel veljati Zakon o vzpodbujanju razvoja turizma, ki je društvom bistveno zmanjševalo možnosti, da bi sami organizirali izlete, še posebej turistične. Tako smo morali izlete, ki presegajo zakonsko dovoljene okvire, prepustiti turističnim agencijam in lokalnim vodičem z licenco, zaradi česar so se izleti podražili. Po drugi strani pa imamo tako zagotovljeno višjo kakovost storitve, vendar le, če izberemo dobro turistično agencijo in odličnega vodiča z licenco, saj se tudi agencije in vodiči po kvaliteti med seboj precej razlikujejo.

9. julija 2013 je PZDU ustanovila Komisijo za izletništvo in turizem za Gorenjsko pokrajino in na ustanovni seji so me imenovali za njeno predsednico. Glavni namen komisije je predvsem pomagati zapolnjevati mesta v avtobusih pri letovanjih in večdnevnih turističnih potovanjih. Spodbuditi želimo meddruštveno sodelovanje, še posebej, kadar društva s svojim člani ne morejo

zapolniti prostih mest, pri čemer nikakor nismo želeli posegati v temeljne pravice DU. Društva na začetku niso želela sodelovati, vendar smo predvsem po zaslugi in podpori predsednika PZDU Gorenjske Zdravka Malnarja vztrajali, kar se je izkazalo za pravilno odločitev, saj smo leta 2017 prvič uspešno in v celoti realizirali program. Uspelo nam je doseči, da so se izletov udeležili člani iz več kot polovice od 47 gorenjskih društev, vsako z večjim ali manjšim številom udeležencev. Razveseljivo je tudi, da zelo uspešno polnimo Hotel Delfin, ki je v lasti ZDUS, in pohvalno, da so se prav člani DU Škofja Loka udeležili vseh razpisanih turističnih potovanj in organiziranih skupinskih enotedenskih letovanj v tem izolskem hotelu.

leto	družabna srečanja	enodnevni kopalni izleti	enodnevni turistični izleti	večdnevna turistična potovanja	tedenska letovanja na morju	tedenska zdraviliška potovanja	gledališče, opere	skupaj	število udeležencev članov DU
2008	3	12	5		1		7	29	1571
2009	3	14	3		1		4	24	1402
2010	3	12	5		1	1	7	27	1518
2011	3	14	5		1	1	4	27	1557
2012	3	12	3		1	1	5	24	1352
2013	3	15	4	2	1	1	6	32	1469
2014	5	10	4	2	1	1	5	28	1398
2015	5	9	2	2	1	1	4	24	1205
2016	2	10	5	3	1	2	2	25	1255
2017	5	9	2	2	5	2	2	27	1124
	35	117	38	11	14	10	46	267	13851

Cveta Škopelja

Enodnevni turistični, kopalni in nakupovalni izleti

Naši člani se radi udeležujejo izletov, ki jih organiziramo v društvu. Program pripravimo vsako leto, pri čemer upoštevamo želje in zanimanje članov. Izletništvo v našem društvu se je v zadnjem desetletju zelo povečalo in spreminjalo. Nakupovalnih izletov ne organiziramo več, ker zanje ni zanimanja, manj pa je tudi enodnevnih turističnih izletov, saj člani Slovenijo in sosednje države raje obišejo s planinsko in pohodniško sekcijo, katerima se vsako leto pridruži več planincev in pohodnikov. Kljub temu smo v zadnjem desetletju pripravili veliko enodnevnih turističnih izletov, tako po domovini kot tudi po tujini, predvsem v sosednje države.

Ena od odmevnejših prireditev, ki smo si ogledali in ki jo moram omeniti, je bila predstava lipiških lipicancev v Areni Stožice leta 2011. Ta čudovit in nepozaben dogodek, na katerem so se lipicanci prvič predstavili izven Lipice, si je ogledalo več kot 100 naših članov. V tem spektaklu se je lipiška klasična šola jahanja predstavila s tradicionalnimi točkami klasične umetnosti dresurnega jahanja v novi preobleki in ob živi spremljavi vrhunske glasbe domačih in tujih glasbenih zvezd, zaradi katere je nastop belih lipicancev postal še bolj poseben in zanimiv.

Kot je navedeno v tabeli, smo v zadnjih desetih letih največ naših članov odpeljali na enodnevne kopalne izlete na Debeli rtič, ki jih pripravljamo vsako leto vsako sredo v juliju in avgustu. Člane avtobus zjutraj pripelje do plaže, kjer, kot pravijo, že na pamet vedo, kje ima vsak udeleženec svoje drevo ali figo, pod katerega se namesti in uživa. Izlet je cenovno zelo ugoden, saj avtobusni prevoz stane le 11 €, hrano in pijačo pa lahko pripravijo doma in nesejo s seboj ali pa si privoščijo kosilo v restavraciji Ministrstva za obrambo. Zvečer so spet nazaj doma v svoji postelji, ki so jo najbolj navajeni. Če jim jo zagode slabo vreme, kar se zgodi zelo redko, pa še to morda le za nekaj ur, se lahko kopajo v katerem od hotelskih bazenov. Nekateri so predlagali, da bi preizkusili še katero drugo plažo, zato smo letos v program dvakrat vključili kopanje v Strunjanu. Občasno se v ostalih mesecih člani lahko odpravijo tudi v toplice, npr. v Malo Nedeljo ali Topolšico, lahko pa zaplavajo tudi v bazenu z morsko vodo v Hotelu Delfin v Izoli.

Cveta Škopelja

Družabna srečanja in prireditve DU, PZDU in ZDUS

Tradicionalna družabna srečanja so nepozabna, zaradi česar se jih naši člani zelo radi udeležujejo. Naših martinovanj, društvenih piknikov in ponovoletnih

Martinovanje v
v Štatenbergu
leta 2015

srečanj se vedno udeleži med 70 in 100 članov. Priljubljena so tudi srečanja upokojencev Gorenjske. Vse takšne dogodke spremljajo živa glasba in ples ter kulturne vsebine in ogledi. Lepo je opazovati najstarejše udeležence, stare med 80 in 90 let, ki se razživijo in plešejo, kot bi bili stari 20 ali 30 let. Občudujem njihovo energijo, dobro voljo in odlično kondicijo. Žal od leta 2007 ni več srečanj upokojencev Slovenije, ki jih je organizirala ZDUS. Zadnje državno srečanje upokojencev je bilo namreč 28. junija 2007 pod Pohorjem. Omeniti moram tudi vsakoletne zборе članov našega društva, na katerih udeležba narašča, vedno več članov pa obiskuje tudi prireditve, ki jih organiziramo v Sokolskem domu in o katerih pišemo v našem glasilu.

Srečanje upokojencev
Gorenjske na Visokem
leta 2014

Cveta Škopelja

Organiziranje skupinskih letovanj in turističnih potovanj

Veselo je tudi na tedenskih letovanjih in turističnih potovanjih. S skupinskimi enotedenskimi počitnicami na morju smo pričeli leta 2008, zgornja preglednica pa kaže razmah in širitev turistične dejavnosti. Najprej smo pet let sodelovali s turistično agencijo Relax, kasneje pa smo se odločili za agencijo Lokaturist, ki nam je zagotovila, da med letovanjem avtobus ves čas ostane z nami na izbrani lokaciji. Tako se upokojenci, ki ne maramo preveč poležavati na plaži, lahko odpravimo na izlete v bližnjo in daljno okolico. Vedno je poskrbljeno tudi za rekreacijo, ki obsega pohode, telovadbo, igranje balinčkov in pikada, dalmatinski večer s plesom in glasbo, raziskovanje okolice in še marsikaj. Veliko se družimo, zabavamo, rekreiramo in smejimo.

Pri turističnih potovanjih poskrbimo, da gremo na pot vedno v zgodnjih jutranjih urah. Turistične agencije potovanja običajno organizirajo tako, da so vožnje ponoči, ogledi pa takoj naslednji dan. To našim članom ne ustreza, saj radi opazujejo kraje, mimo katerih se vozijo. Po vožnji sledijo osvežitev, večerja in počitek, naslednje dneve pa z dobrim vodičem raziskujejo in odkrivajo zanimivosti.

Povečuje se tudi zanimanje za zdraviliška letovanja. Že leta 2010 smo se povezali z DU Brežice in od tedaj vsako leto skupaj letujemo v zdravilišču v Fojnici v Bosni in Hercegovini. Z leti so se pridružili še člani nekaterih drugih društev, zato je vedno zanimivo in veselo. V Fojnici v Bosni in v drugih tovrstnih ustanovah v Srbiji je poskrbljeno tudi za zdravstveno preventivo.

Prijateljstva, ki se tkejo ob druženjih na kulturnih in družabnih prireditvah, izletih, v športu, ob obiskih starejših in na medsebojnih srečanjih z drugimi društvi nas bogatijo in plemenitijo. Dajejo nam moč in navdih za prihodnost ter za življenje, ki nas povezuje in vedno znova opominja, da je starost vendarle lepa.

Idej, kako si izboljšati in popestriti kvaliteto življenja v tretjem življenjskem obdobju, je veliko, vendar so mnoge žal težko uresničljive. Vse so namreč povezane z denarjem, vendar je to že druga zgodba. V društvu si bomo prizadevali in želimo tudi v bodoče spodbujati druženje in tako premagovati osamljenost prenekaterih starejših.

leto	skupinska letovanja na morju	zdraviliško letovanje	turistična potovanja
2008	Stari Grad - Paklenica		
2009	Korčula		
2010	Mali Lošinj		
2011	Hvar	Fojnica	
2012	Brač - Supetar	Fojnica	
2013	Murter	Fojnica	Črna Gora Bruselj
2014	Omiš	Fojnica	Srbija Boromejski otoki
2015	Duga Uvala	Kanjiža	Srbija Sicilija
2016	Bol na Braču	Fojnica Kanjiža	Srbija Albanija Bruselj
2017	Bol na Braču Dugi Otok Hoteli Delfin - 3 x	Fojnica Vrdnik	Provansa Strasbourg
2018	Biograd na Moru Hoteli Delfin - 2 x	Fojnica Vrnjačka Banja	Berlin Srbija

Ela Dolinar

Organizacija in ogled gledaliških in drugih predstav

Z organiziranjem ogledov predstav sem začela leta 2008. Prva odmevna predstava, ki smo si jo ogledali, je bila opera Carmen januarja 2008 v Cankarjevem domu. Takrat sta nas v Ljubljano odpeljala kar dva avtobusa. Naslednja predstava je bil muzikal Kabaret z nepozabnim Urošem Smolejem v glavni vlogi. Nato sem se odločila, da bi si v Narodnem domu v Trstu ogledali dramo Kdo se boji Virginije Woolf. Zbralo se nas je lepo število in ker smo ravno bili v Trstu, smo si ogledali še grad Miramar. Do sedaj smo obiskali že skoraj vsa večja gledališča. Se spominjate operete Planinska roža na Jesenicah ali kako smo se v klubu Cankarjevega doma smejali Borisu Kobalu v monodrami Kdo je pa teb to delu? Uživali smo tudi v muzikalu Moje pesmi, moje sanje in

Zbor
Rdeče armade
v Stožicah

mesec dni kasneje v Mariboru videli več kot odlično opero Traviata. Komedije so nam blizu in zato smo si jih ogledali kar nekaj. V gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah smo se smejali Iztoku Mlakarju v komediji Dohtar pod mus, v Siti teatru nas je Jure Ivanušič popeljal Od tišine do glasbe, v Špas teatru pa smo se smejali Bojanu Emeršiču v predstavi Zmago Batina. Eden od večjih dogodkov je bil koncert Helene Blagne in Dunajskih dečkov v dvorani Stožice. Tam sta nas navdušila tudi Tržaški partizanski pevski zbor Pinko Tomažič in svetovno znani zbor Rdeče armade, ki s 120 pevci, plesalci in glasbeniki izvaja tradicionalne ruske narodne, vojaške in patriotske pesmi ter ruske plesе. Spektakel za oči in ušesa. Osebnost me je najbolj prevzela opera Renske nimfe.

Kostumi so bili razkošni, scena prav tako, glasba pa tako nežna, da je pobožala dušo in srce. Ob ogledu opere *Madame Butterfly* skladatelja Giacomo Puccinija smo jokali. Puccini je dejal, da je z *Madame Butterfly* ustvaril opero, v katero je izlil svoje srce in dušo. Usoda japonske ženske, ki ne doživi izpolnitve svoje ljubezni in se na koncu z lastno roko požene v smrt, je skladatelja nedvomno globoko pretresla, saj je v tej zgodbi dosegel izjemno zlitje svoje ustvarjalne skladateljske moči z lirično in pretresljivo psihološko dramo osrednjega lika. Prav tako so nas navdušile opere *Nabucco*, *Gorenjski slavček*, *Rigoletto* in *La Boheme*. Vsakič, ko nas je avtobus odpeljal proti Škofji Loki, smo bili vzhičeni in polni lepih vtisov. Všeč nam je tudi balet. Najbolj nas je navdušil zadnji balet Petra Iljiča Čajkovskega *Hrestač*, ki velja za enega najbolj priljubljenih baletov nasploh. V baletu je nekaj mističnega. *Rusalka* nas je ganila, ob ogledu baleta *Giselle* pa smo si ogledali še zaodrje. Ko je Andrej Šifrer ob svoji 60-letnici pripravil velik koncert z gosti v Cankarjevem domu, smo se ga seveda udeležili. Bilo je zabavno in sproščujoče. Videli smo tudi *Perpetuum Jazzile*, ko glas postane instrument in ko slišiš utrip svežine ritmov in zlitje harmonije. Na predstavi SNG Drama *Radko, Milena, Boris* nas je bilo več kot 100. So erotične in ljubezenske peripetije pri teh letih sploh še primerne ali pa nas opozarjajo, da življenje ne skopari s presenečenji, čeprav niso vedno prijetna za vse? Ta duhovita igra o ljubezenskem ognju v zrelih letih se sprašuje tudi o našem odnosu do življenja, ki ga vse preradi jemljemo kot samoumevno rutino. Če na hitro pogledam vse, kar smo si ogledali, vidim, da je izbor kar pester. Pri tem še sploh nisem omenila vsega, npr. Veselega večera v Festivalni dvorani na Bledu, kjer so nas potem še pogostili, ter ogledov predstav v Prešernovem gledališču v Kranju, v Cerkljah na Gorenjskem in v Železnikih ter še drugje. Gledališče je predvsem kraj predstav, praznovanj in ritualov, a hkrati kraj tradicije in šole o tem, kako prenašati ideje, pripovedi in izročilo množičnemu občinstvu. V gledališču se človek prepusti in če je predstava dobra, se lahko razjoče, nasmeji, zamisli in se velikokrat vidi v ogledalu, ki mu ga predstava nastavi.

Nežka Fojkar

Komisija za socialne in stanovanjske zadeve

Za socialno in stanovanjsko področje pri Društvu upokojencev Škofja Loka skrbi tričlanska komisija. Osnovne naloge komisije so spremljanje kvalitete življenja upokojencev, zagotavljanje možnosti za njihovo zdravo, aktivno in družabno življenje ter reševanje stanovanjskih vprašanj starejših. Člani in članice komisije poskrbimo tudi, da se dostojno, z objavo osmrtnice in praporom ob grobu, poslovimo od umrlih članov.

Program Starejši za starejše

Program Starejši za starejše je najbolj obsežna dejavnost društva na področju socialnega varstva. Program že 10 let izvaja večja skupina prizadevnih prostovoljcev. Prostovoljci, ki se vključijo v program, na domu obiskujejo osebe, starejše od 69 let, med katerimi so tudi starejši, ki so zaradi visoke starosti in tegob, ki jih ta prinaša, postali manj gibljivi, bolni, onemogli in osamljeni ter se zato številnih društvenih dejavnosti ne morejo več udeleževati. Takšni obiski imajo tako za starejše, ki jih prostovoljci obiščejo, kot tudi za prostovoljce veliko pozitivnih učinkov. Starejši se razveselijo naših obiskov in druženja, tkejo se nove vezi in poznanstva, dobrodošle pa so tudi različne vrste pomoči, ki jih prostovoljci lahko nudijo ali pomagajo priskrbeti.

Skupino prostovoljcev tega programa vodi Nežka Fojkar.

Obiski naših jubilarantov

Člani, ki praznujejo 80 in 90 let, nam že dolga leta potrjujejo, da jih ob njihovih okroglih jubilejih z obiskom in skromnim darilom prijetno presenetimo. Hvaležni so, da se spomnimo nanje, in še dolgo ne pozabijo, da smo se z njimi družili in poklepetali o počutju, zdravju in prijetnih spominih iz njihovega življenja.

Skupino vodi Cveta Škopelja.

Stanovanjska komisija

Za reševanje stanovanjskih vprašanj naših članov in drugih oseb, praviloma starejših od 65 let, skrbi tričlanska komisija. Komisija deluje v povezavi z Nepremičninskim skladom pokojninsko invalidskega zavarovanja (v nadaljevanju NS PIZ), ki ima v Škofji Loki 61 namenskih najemnih neprofitnih stanovanj. Vsa

stanovanja so v Frankovem naselju in so primerna večinoma za bivanje ene ali dveh oseb. Kadar nas NS PIZ obvesti, da je v Škofji Loki prosta stanovanjska enota, naša komisija v skladu s Pravili za oddajanje namenskih najemnih stanovanj v najem predlaga kandidata za najem.

Stanovanjska komisija vloge zbira celo leto, na osnovi pravil pa vsako leto do konca aprila sestavi prednostno listo prosilcev. Kadar je stanovanje prosto, komisija glede na vrstni red NS PIZ predlaga kandidata za dodelitev stanovanja. V zadnjih 10 letih smo uspešno rešili kar 12 vlog za najem stanovanj.

Stanovanjsko komisijo vodi Nežka Fojkar.

Meritve in svetovanja

Redno mesečno merjenje krvnega tlaka ter vrednosti holesterola in sladkorja v krvi je pomemben prispevek društva k ohranjanju zdravja članov. Skupina prostovoljk meritve izvaja brezplačno vsako drugo sredo v mesecu v prostorih društva. Če meritve pokažejo večja odstopanja od normalnih vrednosti, posameznikom priporočijo obisk zdravnika.

Skupino vodi Dragica Gartner.

Koristne informacije

Društvo izdaja glasilo Mi o sebi, v katerem v stalni rubriki Koristne informacije objavljamo različne podatke, informacije in obvestila, ki so zanimive za naše člane.

Urednica rubrike je Cveta Škopelja.

Borjana Koželj

Mladi in mi

Svoje stare mame se iz mojih otroških letih spomnim kot drobne in zgubane ženice, oblečene v temno obleko s predpasnikom in ruto z drobnimi cvetovi na glavi. Ponavadi je sedela pri štedilniku ali se grela pred hišo. Vedno se je razveselila obiskov, še posebej pa vrečke mlete prave kave.

Danes sem istih let, kot se spominjam nje, vendar nimam časa posedati na zapečku. Zelo aktivni so tudi vsi moji vrstniki. Delo na različnih področjih nas veseli, saj še vedno želimo in zmoremo prispevati k boljšemu življenju vseh generacij. Tako dedki in babice skrbijo za svoje otroke ter jim pomagajo pri vzgoji vnukov, v prostem času pa se udeležujejo na področju kulture in se izobražujejo za svojo dušo. Dovolj časa imajo za planinarjenje, ukvarjanje s športi in izlete po svojih željah. O vseh aktivnostih pišemo v našem edinstvenem glasilu Mi o sebi in v vse to vključujemo mlajše in tudi zelo mlade. Da bi bilo naše življenje in delo v tretjem življenjskem obdobju uspešno, se moramo povezovati z mladimi. Mladi imajo veliko znanja na različnih

Gimnazijci nam
podarjajo svoje
znanje v
računalniški
učilnici
gimnazije.

področjih, katerega potrebujemo tudi mi, a nam je nekako tuje. Eno takšnih področij je na primer računalništvo, pri katerem nam mladi pomagajo in nas veliko naučijo. Računalniško znanje nam pomaga pri navezovanju in ohranjanju medsebojnih stikov in spremljanju novic ter nam odpira okno v svet. Preden smo začeli pisati zgodbe za naše glasilo, smo se spoprijateljili z računalnikom, se učili novinarskih veščin ter se zadnjih deset let še bolj aktivno vključili v družabno življenje našega mesta. Pri spoznavanju z računalnikom

imamo veliko pomoči in podpore. Poleg računalnikov v učilnicah gimnazije so nam na voljo mladi prostovoljci, ki nas vodijo pri prvih računalniških korakih. Tudi pametnim telefonom se ne moremo več izogniti in pri njihovi uporabi nam s svojim znanjem pomagajo mladi vsevedi. Leta 2008 smo organizirali okroglo mizo na temo medgeneracijskega sožitja, na kateri smo veliko govorili o vseh področjih delovanja društev upokojencev

Pameten telefon ob pomoči dijaka ni več taka uganka.

in ugotavljali, da je sodelovanja med generacijami še vedno premalo. Središče dogajanja je bila izredna številka glasila Mi o sebi. Pokazali smo, da so sodelovati pripravljene vse generacije. Otroci so nam v veselje in vseh zadnjih deset let so popestrili vsako našo prireditev.

V okviru društva upokojencev je nastala in se deset let uspešno razvijala univerza za tretje življenjsko obdobje. Leta 2014 se je osamosvojila in začela samostojno pot, vendar še vedno zelo tesno sodelujemo z društvom upokojencev, saj se naša zanimanja srečujejo in križajo na raznih področjih. Naše spomladanske prireditve Pozdrav pomladi so prav zato tako bogate. Popestrijo nam jih namreč Mešani pevski zbor Vrelec, pevška skupina Mavrica ter mladi glasbeniki iz glasbene šole. Otroci iz vrtca nam pokažejo svoje prve plesne korake, recitacije in pesmice, razveselimo pa se tudi vsake točke otrok iz loških osnovnih in srednjih šol.

V zadnjem času nam je pri vseh aktivnostih v veliko podporo projekt Večgeneracijskega centra Gorenjske. Nosilec tega petletnega projekta je Zavod O, ki je v centru združil vse nevladne z organizacije loškega področja. Vse društvene aktivnosti temeljijo na delu prostovoljcev, tako program Starejši za starejše kot tudi celotna organizacija bogatega športnega življenja, pestra izbira izletov, razstave v galeriji Hodnik, celoten repertoar obeh pevskih zborov, urejeno knjižno bogastvo v Marinkini knjižnici in ne nazadnje izdajanje glasila Mi o sebi. Bogato desetletje.

Miro Duić

Sodelovanje v širšem in ožjem okolju

Naše društvo uspešno sodeluje z drugimi društvi upokojencev v bližnji okolici, tako z DU za Selško dolino, DU za Poljansko dolino, DU Žiri kot z DU Sovodenj, ter z drugimi društvi, predvsem na informativnem področju in pri usklajevanju pri različnih projektih.

Zelo pomembna sta organiziranost in sodelovanje s Pokrajinsko zvezo društev upokojencev Gorenjske ter Zvezo društev upokojencev Slovenije, kjer ima naše društvo zelo aktivno vlogo.

Izjemno učinkovito in aktivno sodelujemo z našo občino in njenim vsakokratnim vodstvom pri številnih zadevah skupnega pomena. Občina je vedno razumela naše različne projekte in nam nudila finančno podporo. Poleg občine moramo omeniti tudi aktivno sodelovanje naših članov v občinskem svetu in drugih organih. Utečeno sodelujemo z različnimi drugimi organizacijami, kot so Center za socialno delo, Center slepih, slabovidnih in starejših občanov, Rdeči križ, Športna zveza, Društvo univerza za tretje življenjsko obdobje, Osnovna šola Ivana Groharja in Osnovna šola Škofja Loka-Mesto, Gimnazija Škofja Loka, Muzejsko društvo, krajevni skupnosti Mesto in Kamnitnik, Strelski društvi Škofja Loka in Kopačevina, Balinarsko društvo Trata, Turistično društvo, Turistična agencija Loka turist in Zavod O, kot tudi z velikim številom gospodarskih družb.

Vsem tem in morda še drugim neimenovanim se iskreno zahvaljujem za razumevanje, pripravljenost za sodelovanje in pomoč pri utrditvi dobrega imena našega društva v našem lepem in zdravem okolju.

Zavod O in DU
- dogovor o
sodelovanju leta
2012

Maruša Mohorič

Križemkražem - vodilna črkovna igra na Slovenskem

»Vsak izmed nas nosi svoj križ. Da si malo oddahnemo in se spočijemo, se ob petkih odpravimo na križarjenje po belih, zelenih, rdečih in rumenih poljanah našega križemkražma. Posadka si bistri možgane, da so besedne vožnje čim daljše, zanimive in včasih podvojene. Spretno se ogibamo nevarnim čerem, kot so Alzheimer, depresija, lenoba in osamljenost.«

Tako je igro križemkražem metaforično predstavila Marika Strah, že nekaj let članica skupine upokojencev, ki se ukvarja s to precej zahtevno obliko umovadbe, po domače urjenja spomina. Nekateri si predstavljajo, da gre le za otroško igračkanje s črkami, ki naj ne bi bilo nič posebnega, saj križanke menda zna reševati vsak. Pri križemkražmu besede sestavljamo iz naključno izbranih črk, pri čemer nikoli ne veš, kaj boš potegnil iz vrečke. Zgodi se celo, da med desetimi črkami ni nobenega samoglasnika.

Leta 2013 je Marica Mrak, naša prostovoljna mentorica, v društvo prinesla tulec z igralno ploščo, vrečko s črkami, vrečko s črnimi polji, obrazcem za zapisnik in pravili igre. Nekateri smo se hitro navdušili, saj se je kljub strogim pravilom obetala zanimiva igra.

Mentorica nas je poučila, da se križemkražem igra v parih. Točke igralci

Križemkražem
ob petkih v
Marinkini knjižnici

dobivajo s sestavljanjem samostalnikov v ednini in množini, imen krajev in držav, osebnih imen in besednih zvez, ki so splošno znane ali jih dovoljujejo uradni viri, kot so SSKJ, Pravopis, VUP, Leksikon imen, atlasi in drugi viri. Na začetku je vsakemu paru deset besed uspelo sestaviti šele po skoraj uri in pol. Ob tem smo včasih precej zabavali, ko smo ugibali, ali katera od besed šteje,

saj nimamo sodnika, ki bi preverjal besede v virih, kot to počnejo na uradnih turnirjih.

Po dobrem letu treningov smo se nekateri odločili, da se preizkusimo na mesečnem turnirju, na katerem se srečajo igralci iz vse Slovenije. Turnirje prirejajo na prizoriščih od Malečnika do Blejske Dobrave. Vsak igralec odigra sedem iger. Čas, ki ga beleži šahovska ura, je omejen na 30 minut za 10 besed. Na takšnih turnirjih udeleženci resnično močno napenjajo možgane. Odkar smo s treningi začeli, se je do letošnjega leta naših tedenskih srečanje

udeleževalo več kot 20 igralcev. Nekaterim igra ni bila dovolj zanimiva, morda tudi precej naporna in zahtevna ali pa jih je od igre odvrnilo kaj drugega, drugi pa vztrajamo že dobrih šest let. Navdušeni smo, ko preizkušamo svoj spomin, obnavljamo besedni zaklad, si skušamo zapomniti zgodovinska in zemljepisna imena, edninske in množinske glagolnike in še mnogo drugega. Vedno se veselimo petkovih srečanj v Marinkini knjižnici, saj nam veliko pomeni tudi druženje.

Aprila leta 2014 smo v okviru društva v gostišču Pri Marku v Crngrobu organizirali turnir, kamor so prišli igralci križemkražma iz vse Slovenije. Potrudili smo se, da so bili udeleženci zadovoljni, ob koncu pa je vsak dobil tudi skromno darilo. Naša mentorica Marica je bila med najboljšimi in na lestvici najboljših igralcev po Bucholzovi metodi izračunavanja rezultatov še vedno zaseda visoko mesto.

Zakaj se radi družimo ob križemkražmu in kaj nam pomeni? Marička Zadnik je o tem povedala naslednje: »Ljudska modrost pravi, da smo z leti starejši, ne pa tudi pametnejši. Stvari pozabljamo in si jih tudi težje zapomnimo. Pri tem si lahko pomagamo sami in križemkražem je odličen način za to. V igri zelo uživam, poleg tega pa sem pridobila novo znanje ter okrepila svojo sposobnost kombiniranja in iskanja najboljših rešitev.«

Ivan Hafner

Uvodne misli o športu in rekreaciji v našem društvu

Gibanje in telesna aktivnost sta prav gotovo ena od pogojev za zdravo in kvalitetno življenje, zato je športno-rekreativna dejavnost že desetletja stalnica v našem društvu.

Začetki so bili skromni, a z leti se je dejavnost širila. Sedaj imamo v okviru društva kar 17 panog, od katerih so tri popolnoma rekreativne, 14 pa rekreativne in športne, torej tekmovalne.

S čim večjim številom dejavnosti želimo čim širšemu krogu naših članov omogočiti, da najdejo primerno obliko telesne aktivnosti, ki mora biti prilagojena zdravstvenemu stanju, psihičnim zmogljivostim in željam posameznikov.

Uspelo nam je doseči, da je v okviru društva na takšen ali drugačen način aktivnih že skoraj četrtnina naših članov. Ta delež je še precej večji, če upoštevamo, da je v sedANJI dobi poudarjene individualnosti mnogo naših članov aktivnih tudi izven društva v večinoma zasebnih klubih in društvih, kjer gojijo vse modernejše športe, od ritmike, fitnesa, joge, pilatesa in različnih oblik plesa do vzhodnjaških borilnih veščin.

V društvu si prizadevamo, da sta del športa in rekreacije tudi druženje in zabava, s čimer skušamo zmanjšati osamljenost in zapuščenoost, ki sta v sedANJI družbi vedno pogostejši.

Tako veliko število športno-rekreativnih dejavnosti smo dosegli z organiziranim pristopom.

Sekcije vodi 18 vodij, ki skrbijo za uspešno delovanje obstoječih članov znotraj svojih športov in tudi za uspešno vključevanje novih članov.

Vsako leto na pikniku športnikov in rekreativcev razglasimo najboljše športnike in rekreativce društva za minulo sezono ter jim podelimo zlate, srebrne in bronaste medalje, najboljša dva pa dobita pokal. V skladu s Pravilnikom se v točkovanje štejejo vse aktivnosti, s katerimi se član ukvarja, s čimer dobimo število športnikov in objektivno sliko njihove kvalitete.

Ta pristop se je pokazal za uspešnega, saj se število članov in članic, ki so telesno aktivni, vsako leto večja.

Ob tem moram poudariti, da je pomanjkanje finančnih sredstev eden od pomembnejših vzrokov, da v aktivnosti ne vključujemo še več naših članov. Društvo z lastnimi sredstvi in sredstvi, ki jih občina podeljuje z razpisi, pokrije komaj tretjino stroškov, medtem ko vse ostalo športniki plačajo sami. To ob kritičnem stanju pokojnin večjega dela članov predstavlja velik problem.

Tudi v bodoče bomo z aktivnim prostovoljnim delom in dobro organizacijo skušali narediti kar največ, da bomo s športnimi dejavnostmi dvigali nivo kvalitete življenja naših članov.

Borjana Koželj

Julija Jenko - Po jutru se dan pozna

V rosni mladosti si je Julija Jenko priborila trden značaj, moč in vzdržljivost. Krasijo jo odkritost in ostrina, a hkrati tudi prijaznost. Kdor jo pozna, bo dodal še kakšno lastnost.

Julija je v življenju preživela veliko, gotovo mnogo več kot marsikdo.

Jutro

Že kot dojenčica in mala deklica je preživela vojno. Rodila se je namreč leta 1941 v Jurkloštru pri Rimskih Toplicah mami Frančiški in očetu Juliju Marguču ter se pridružila sestri Bredi. Dva meseca po porodu se je mama z obema deklicama pred Nemci umaknila v Škofjo Loko, saj so očeta zaprli in grozilo jim je izgnanstvo. Kmalu so očeta izpustili in družina je bila zopet skupaj, vendar se izgnanstvu niso izognili. V Osijeku so preživeli težke čase, saj so bili med mrzlimi zimami v skromni koči v Hrvaškem Zagorju pogosto lačni. Težko življenje je malo Julijo zaznamovalo in utrdilo.

Sončni dnevi, včasih grenki, a uspešni

Po vojni so se naprej vrnili v domačo vas blizu Rimskih Toplic, na prigovarjanje očetovega brata pa so se že čez dve leti preselili v Škofjo Loko. Potem je bilo lažje in prišli so še lepši časi.

Svojo športno pot je začela že v osnovni šoli. K ukvarjanju s športom jo je prepričal stric, ki jo je močno podpiral. Trenirati je začela z devetimi leti pri trenerju Mlačniku. Navdušila se je za orodno telovadbo, s katero je kasneje nadaljevala v športnem društvu Partizan. Talent in pridnost je dokazala pri šestnajstih letih leta 1957, ko so jo sprejeli v slovensko, kasneje pa tudi v jugoslovansko reprezentanco. Takrat je začela nizati vrhunske uspehe.

Kmalu se je zaposlila v tovarni Motor kot risarka. Na večerni strojni šoli si je pridobila poklic konstruktorice hladilnih skrinj in celo delovno dobo delala v tovarni LTH na Trati. Poleg službe so ji bili v veselje pogosti treningi v Ljubljani.

V službi je dobila posebno dovoljenje, da je bila lahko pogosto odsotna. Ekipa mladih telovadk, med njimi še posebej Julija, so dosegale velike uspehe na tekmah po vsej Jugoslaviji. To so bili lepi in veseli časi, saj je prav takrat spoznala šarmantnega fanta, Pavla Jenka. Očaral jo je tudi s čudovitim glasom, saj je prepeval v nekaterih znanih glasbenih skupinah, o čemer smo pisali v 40. številki glasila Mi o sebi. S Pavlom sta se poročila in dobila hčerko Barbaro. Takrat se je njena pot vrhunske športnice zaključila, a začelo se je novo obdobje. Družina se je kmalu povečala, saj se jim je pridružil sin Uroš. Poletja so preživljali na morju v Poreču, kjer so veliko plavali. Pozimi so smučali in se ukvarjali še z drugimi športi. Julija je sodelovala na različnih športnih področjih in tudi tekmovala v različnih ekipah. Nastopala je v ekipah LTH v kegljanju, na pomoč pa je priskočila še vrsti drugih loških ekip in dosegala lepe uspehe v streljanju z zračno puško, smučanju, teku na smučeh ter plavanju.

Večer

Leta 1991 se je upokojila in začelo se je novo obdobje. Svojo športno aktivnost je nadaljevala v društvu upokojencev. Izkazala se je kot odlična organizatorica, saj je do leta 2007 vodila vse športne aktivnosti društva in za društvo tudi tekmovala. Organizirala je rekreacijske treninge, saj se je zavedala, da je ukvarjanje s športom pomembno tudi v tretjem življenjskem obdobju. Da bi bili člani bolj motivirani, so se začeli preizkušati na pokrajinskih in državnih tekmovanjih in dosegali odlične uspehe v balinanju, smučanju, kegljanju in plavanju. Marsikateri pokal in priznanje, ki krasi prostore društva, je bil priborjen z njeno pomočjo. Z Nežko Trampuš sta začeli organizirati planinstvo, ki se je močno zakoreninilo in zelo razmahnilo.

V razgibanem športnem življenju je zelo uživala, čeprav je morala zaradi dveh težkih operacij svoje aktivnosti zelo omejiti in se prilagajati. S športom je lažje premagovala tudi zelo težke trenutke, ko je v tragični nesreči izgubila hčerko. Danes je že v četrtem obdobju življenja, s športom pa se še vedno ni nehala ukvarjati. Redno hodi na Lubnik, trenira pikado in se pridruži možu na sprehodih.

Kot prostovoljka že deset let sodeluje v programu Starejši za starejše in pridno dostavlja glasilo Mi o sebi svoji skupini članov. Na začetku vsakega leta obišeče starejše člane, ki se težko odpravijo v društvo, in pobere članarino. Njenega obiska se razveselijo čisto vsi.

Prijeten pogovor z Julijo bi rada zaključila z zahvalo.

Draga Julija, pozna se šele zadnjih petnajst let. V čast in veselje mi je, da sem v krogu tvojih znancev. Občudujem tvojo energijo in želim si, da bi je nekaj več imela tudi sama. Še dolgo vztrajaj med nami.

Ela Dolinar

Pogovor z vodjem športne sekcije Ivanom Hafnerjem

Ivana Hafnerja poznamo predvsem kot človeka, ki se razdaja za šport. Zaradi težav z zdravjem žal ne more več sodelovati pri vseh aktivnostih, vendar kljub temu še vedno plava in se udeležuje ruskega kegljanja, v obeh disciplinah pa tudi tekmuje.

Ivan Hafner, prejemnik
Bloudkove plakete
leta 2017

Ivan vedno trdi, da je najpomembnejša družina, in vesel je, da ima poleg sina in hčere še šest vnukov in eno pravnukinjo. Na enega letošnjih prelepih junijskih dni so namreč na Jezerskem, v razcvetu pomladi, družbi čebel in metuljev na poletni paši ter ob petju ptic, praznovali poroko prve vnukinje. Ivan je bil študentski član LTH, kjer je nato ostal vse do upokojitve in vsa leta delal z veseljem in predanostjo. Že takrat je bil poleg službe aktiven na mnogih drugih področjih. Vodil je odbor za revitalizacijo starega mestnega jedra in pripomogel k ohranjanju našega lepega mesta. Bil je član izvršilnega odbora Gorenjske banke in predsednik kreditnega odbora združene Ljubljanske banke. Za svoje delo je prejel tudi priznanje. Leta 1997 se je upokojil in se včlanil v naše društvo naslednje leto se pa je že začel ukvarjati s kegljanjem, smučanjem, plavanjem in drugimi športi. Kmalu je prevzel vodenje kegljaške sekcije, kar počne še sedaj. Dve leti kasneje je prevzel še vodenje sekcije namiznega tenisa, kmalu pa še tenisa in plavanja. Do leta 2006 je športno sekcijo društva vodila Julija

Jenko, potem je vodenje začasno prevzel predsednik društva Miro Duić, proti koncu leta 2009 pa je vse vajeti prevzel Ivan. Dela se je lotil zagnano in pripravil program razvoja športa v DU Škofja Loka, v katerem je društveno športno dejavnost razčlenil in uvedel vodje sekcij, ki so prevzeli posamezne športe. Rezultati njegovega dela so bili kmalu vidni. Uvedel je tekmovanje za najboljšega športnika skupno in po panogah ter tri rekreativne sekcije in 13 tekmovalnih sekcij. Že od samega začetka vodi zelo natančno evidenco točkovanja. Seveda ni nujno tekmovati, ampak je pomembnejše, da se starejši gibljejo, se družijo in tako prispevajo k svojemu zdravju. Želi si, da bi se čim več starejših vključilo v športne dejavnosti, saj se tako širi zavedanje, da je telesna aktivnost način življenja in da z njo ustvarjamo pogoje za zdravo in veselo preživljanje prostega časa v tretjem življenjskem obdobju. Redno gibanje in rekreacija sta neobhodno potrebna za kakovostno starost, zato se nam pridružite in postanite aktivni. Prstomet je na primer eden od športov, ki ni zahteven in zato primeren za vse. Naši športniki se udeležujejo mnogih tekmovanj, kar dokazujejo številni pokali, razstavljeni na hodniku DU. Težava so predvsem finančna sredstva, ker prijavnine žal niso zastonj. Veliko sredstev za svoje aktivnosti prispevajo tudi športniki sami. Naš člani se vključujejo v vsa tekmovanja upokojencev na Gorenjskem, zaradi česar smo med najuspešnejšimi društvi. Vsako leto se ena ali dve ekipi udeležita državnega prvenstva, prav tako pa se redno udeležujemo tudi športno rekreativnih iger, ki potekajo že 38 let.

Delo v športu in za šport Ivana izjemno veseli, zato ga opravlja z vso odgovornostjo. Njegove aktivnosti mu vzamejo veliko časa in želi si, da bi kmalu našli nekoga, ki bo njegovo delo nadaljeval.

Ivan, zahvaljujemo se ti za ves trud, neomajnost in predanost ter ti želimo, da bi uspešno deloval še naprej.

Dragica Gartner

Veseli pohodniki od 2011 do 2018

S pohodi lažje skupine smo začeli leta 2011. Zamisel izhaja iz delavnic o zdravem načinu življenja, ki sem jih organizirala v zdravstvenem domu. Udeležence sem želela navdušiti, da bi ostali aktivni tudi po končanih delavnicah, nato pa mi je tajnica DU Cveta Škopelja predlagala, da bi lahko ustanovila skupino v društvu. Ideja je bila odlična, saj sta težja in lahka skupina že obstajali, v društvu pa so potrebovali še vmesno skupino in tako smo začeli.

Na prvi pohod smo se odpravili marca 2011. Leto smo končali z 11 pohodi, ki se jih je udeležilo med 33 in 67 pohodnikov. Pohode smo organizirali enkrat ali dvakrat na mesec, včasih tudi do 16 pohodov letno. Prizadevamo si spoznavati vse dele prelepe Slovenije, pogledamo pa tudi čez mejo. Pomembno je druženje z malico. Doslej smo skupaj izvedli 105 pohodov, katerih se je udeležilo 5681 pohodnikov, od tega le ena petina moških. Povprečna starost pohodnikov je bila 71,5 let. Najstarejša pohodnica je Marica Jesenovec, ki bo letos dopolnila 90 let in z nami hodi že od samega začetka, kot tudi še 33 pohodnikov, za kar vsem iskreno čestitamo. V skupini imamo 5 pohodnikov, ki so stari čez 80 let. Marica Jesenovec se je pri svojih 90 letih udeležila 90 pohodov, Iva Kogovšek je z 89 leti z nami hodila 71-krat, Ivanka Pivk pa je pri 87 letih z nami odšla na 45 pohodov. Marinka Cerar je pri 84 letih odšla na 96 pohodov, Bogataj Jože pa s 83 leti na 45 pohodov. Vsi se izletov redno

udeležujejo že od vsega začetka in prehodijo približno 4 ure brez postankov. Te člane omenjam, ker smo nanje zelo ponosni. Dajejo nam namreč ogromno energije, tako kot malo mlajši in vsi ostali. V vseh teh letih nas je 24 opravilo vsaj 2/3 pohodov, 14 pa dobro polovico, vse pa sem opravila le avtorica prispevka. 62 pohodnikov od 70. do 90. leta se pohodov udeležuje redno ali dokaj redno. Posebej moram pohvaliti Zorko Demšar, ki je manjkala samo na 6 pohodih in je kljub hudim zdravstvenim težavam z nami opravila 99 pohodov. Tudi ko je ponoči prišla s potovanja, se nam je zjutraj vseeno pridružila. Neverjetno vzdržljivi in potrpežljivi so ti naši pohodniki. Borijo se za svoje zdravje in upam, da bodo tako nadaljevali še naprej. Že dolgo ugotavljam, da so moji pohodniki pozitivni ljudje, drugačnih je le peščica.

Na seznamu imam vpisanih okrog 300 pohodnikov vseh starosti. Nekajkrat smo s seboj na izlete vzeli celo mladino, kar je polepšalo dan vsem pohodnikom. Na pohodih med počitnicami si želimo več sožitja med mlajšimi in starejšimi, saj tako že mlajši spoznavajo lepote narave in čutijo, da so lahko koristni v skupini starejših. Veliko članov je z nami na pohode odšlo samo enkrat, nekaj večkrat, veliko pa jih vseeno hodi zelo redno. Pohodniki so nehali hoditi zaradi različnih vzrokov, nekateri pa so se poslovili za vedno.

Zaenkrat sta načrtovanje in organizacija pohodov s prevozi, prehrano in poročili moje delo. Pri izvedbi pohodov mi kot pomočniki pomagajo še drugi vodniki in spremljevalci. Od samega začetka sta z nami Jana Bešter in Nika Križnar. Občasno nam pomaga še Nežka Trampuš, dve leti je stalni vodnik tudi Franjo Koprek, pred kratkim pa je to delo prevzel še Branko Velkavrh. Za tiskanje in raznašanje plakatov skrbi Martina Eržen. Za njihovo delo se vsem iskreno zahvaljujem.

Posebnih novih ciljev nimamo. Nadaljevati želimo z utečenim tempom in načinom dela ter spoznati in prehoditi čim več neznanih planin, hribov in krajev. Ljudem želimo polepšati jesen življenja in jim vrniti delček tistega, kar nam dajejo, predvsem moč, motivacijo in upanje, da bomo tudi mi takšni, če se bomo le trudili.

Hudo nam je za vsakega člana, ki mora prenehati hoditi zaradi bolezni ali starosti. Počutimo se, kot da bi izgubili delček sebe. Veliko pohodnikov bi želelo hoditi po lažjih poteh, ki bi jih še zmogli, vendar pa ni nikogar, ki bi prevzel organizacijo takšne skupine. Res mi je zelo žal teh vztrajnih bojevnikov, ki bi še radi hodili, a ne zmorejo več. Želim si, da bi jim lahko omogočili skupinsko hojo še naprej, saj bi tako ostali v gibanju in družbi, ki jo imajo radi. To bi moralo biti tudi v interesu države, saj ljudje s tem ostanejo zdravi in aktivni ter ne zbolevalo tako pogosto.

Za zaključek naj zapišem še misel Mire Kofler ob njeni poškodbi, ki mi je sedla v srce in drži za vse in vsakega od nas: »Vsakič, ko lahko stopiš na tla, se tega zavedaj. Bodi vesela in hvaležna. Hodite, dokler lahko.«. Zaradi tega želimo, da tisti, ki že hodite, pri tem vztrajate, tisti, ki bi pa radi začeli, pa nikar ne odlašajte. Vsi vemo, da se brez muje še čevelj ne obuje.

Nežka Trampuš

Četrtekovi planinci

O organizaciji planinskih pohodov smo v društvu začeli razmišljati že leta 1994. Po pogovorih z Julijo Jenko smo začeli z manjšo skupino planincev. Z leti se je število udeležencev povečevalo do današnje velike skupine. Sedaj planinska sekcija že dve leti deluje pod okriljem Planinskega društva Škofja Loka.

Vsako leto med februarjem in decembrom pripravimo in izvedemo od 20 do 23 pohodov. Na pohod se odpravimo vsak drugi četrtek. Izleti trajajo od štiri do šest ur, kar je za našo skupino že dovolj, saj ne osvajamo visokih hribov.

Zaradi večanja števila planincev smo potrebovali več vodnikov in tako sta se nam pred 10 leti kot vodnici pridružili Slavica Laznik in Dragica Gartner. S tako velikim številom udeležencev je bilo toliko pohodov veliko lažje izvesti. Vodniki že jeseni pripravimo načrt pohodov za naslednje leto. Vsak vodnik pripravi turo, ki jo potem tudi vodi. Ker morajo vodniki dobro poznati pot in vedeti, kam bodo peljali tako veliko število planincev, da bo varno za hojo in primerno naši starosti, si pot ogledajo in prehodijo že prej.

Pri sekciji že petnajst let aktivno sodeluje Martina Eržen, ki nam pomaga pri administrativnih delih, vodenju statistike ter plačevanju stroškov in izdelavi obračunov za pohode. Za vse pohode sami urejamo obvestila, stroške, prijave,

naročila prevozov, komunikacijo po telefonu in vodenje statistike.

Na pohodih spoznavamo Slovenijo in njene naravne lepote, predvsem hribe, od nižjih do malo višjih. Podali smo se že na Gorenjsko, Dolenjsko, Štajersko in Primorsko, včasih pa se razgledamo tudi čez mejo v Italijo in Avstrijo ter na Hrvaško. Po prehojeni poti se vedno usedemo v kočo, da se okrepčamo in se družimo.

Planinstvo je ena izmed najbolj množičnih aktivnosti v DU. Hoja v hribe je še posebej zaželen, saj pomembno prispeva k ohranjanju zdravja in dobrega počutja. V naši skupini je povprečna starost pohodnikov že več kot 70 let. Nekateri bodo kmalu dočakali 80 let in z nami vztrajno hodijo že 15 let, že več let pa tudi nekateri mlajši. To dokazuje, da je hoja po hribih koristna za zdravje. Spodnja tabela prikazuje število pohodov, ki smo jih pripravili v zadnjih 10 letih, in število pohodnikov, ki so se pohodov udeležili. Podatki dokazujejo, da je skupina resnično aktivna in množična.

Število pohodov
in pohodnikov
v Društvu
upokojencev
od leta 2008
do leta 2017

leto	število pohodov	število pohodnikov
2008	20	1190
2009	19	1231
2010	22	1404
2011	21	1207
2012	20	1153
2013	20	1081
2014	20	1037
2015	20	1102
2016	20	1107
2017	23	1371
skupaj	205	11883

Ivan Hafner

Športno rekreativne igre – za nas upokoјence najkoristnejše in najuspešnejše

Na pobudo sindikatov, da bi delavcem, uslužbencem in občanom nasploh zagotovili možnost gibanja in tekmovanja, so se v Občini Škofja Loka (in tistih še v mnogih drugih mestih in občinah po Sloveniji) leta 1981 pričele 1. Delavske športne igre. Nastopilo je 25 moških in 15 ženskih ekip s 436 tekmujočimi. Tekmovali so v odbojki, namiznem tenisu, kegljanju, streljanju, šahu in vlečenju vrvi.

V naslednjih letih je število podjetij, ustanov in organizacij hitro rastlo.

Upokoјenci naj bi izjemoma tekmovali le v šahu, ki naj bi ga bili sposobni igrati. In res, leta 1985 so kot prva naša ekipa uspešno nastopili šahisti.

Tako je čez deset let, leta 1991, nastopilo že 36 moških in 24 ženskih ekip, skupaj že 1049 tekmovalcev, v 12 moških in 9 ženskih disciplinah. Tega leta se je rojevala naša država in razmere so se pričele spreminjati. Pisec tega prispevka sem kot športni delavec dosegel, da za upokoјence, invalide, vojake, policiste, študente in druge podobne skupine ni bilo več omejitev nastopanja. Tako so leta 1991 nastopile tri upokoјenske moške ekipe. Strelci so bili od 14 ekip četrti, balinarji so med 17 ekipami že na prvem nastopu zmagali, šahisti pa so bili med 8 ekipami drugi. Prva ženska ekipa so bile kegljačice, ki so bile med 11 ekipami pete. Priljubljenost in številčnost se je širila. Igre so dosegale svoj namen, torej omogočiti čim več gibanja vsem generacijam.

Ob delitvi Občine Škofja Loka konec leta 1994 so sindikati in Športna zveza Škofja Loka sklenili, da se igre kljub dejstvu, da sindikalne finančne podpore ni bilo več, obdržijo. Ker SZ ni imela sredstev, so se vse štiri nove občine zavezale, da vsaj delno podprejo obstanek iger, del sredstev pa smo morali tedanji športni delavci zbrati od pokroviteljev. Sklep smo uresničili in igre živijo še danes.

Leta 1995, ko so zaživele nove občine, so se igre preimenovalе v Medobčinske športne igre oziroma MŠI. To ime se je obdržalo vse do leta 2010.

Leto 2001 pomeni vrhunec številnosti. V tem letu je na 21. MŠI nastopilo 42 moških in 23 ženskih ekip, skupaj s kar 1480 nastopajočimi v 15 moških in 12 ženskih panogah. Moške ekipe so nastopile v šestih panogah in bile 10., ženske pa v petih panogah in na koncu osvojile 8. mesto. Vseekipno smo bili 9.

Leta 2005 smo bili vseekipno že 4., leta 2007 pa 3. Leta 2009 je ženska vrsta prvič prejela pokal za 1. mesto med 18 ekipami, moški pa so bili med 34 ekipami 2.

Leta 2011 je naša (bolje rečeno naše številne ekipe) ženska vrsta spet zmagala med 14 ekipami, moški pa so bili med 39 ekipami 2. Tega leta smo prvič

zmagali v vsekipni konkurenci in prejeli velik prehodni pokal. Menili smo, da takega uspeha ne bomo več ponovili. Leta 2012, ko so bile naše ženske ekipe spet zmagovalke in moški 2., nas je v resnici za malenkost prehitela četa ekip podjetja Domel.

V letih 2013, 2014 in 2015 smo uspeh ponovili in vselej zmagali, **PREHODNI POKAL PA PREJELI V TRAJNO LAST**. Tudi leta 2016 in 2017 smo zmagali v moški in ženski konkurenci in bili seveda tudi skupni zmagovalci, a sistem so vmes spremenili tako, da posebnega prehodnega pokala ni več.

Kakšno leto po 2001 je bilo število nastopajočih še naraščalo, vse do 1 500 tekmovalcev. Izguba trgov na eni strani in divje lastninjenje na drugi je vplivalo na slabšanje stanja v podjetjih in tovarnah. Sindikat je izgubljal vpliv, v ospredju pa so bile druge teme, kot so šport in rekreacija in kvalitetno preživljanje prostega časa. Po letu 2008 se je gospodarska situacija še poslabšala. Število udeležencev na igrah je še bolj padalo in se približalo številu 800.

Leta 2011 so ime iger spremenili na športno rekreacijske igre. Z novimi prijemi in disciplinami ter močnejšim poudarkom na lokalnih organizatorjih se je trend padanja zaustavil.

Naše društvo si je vseskozi prizadevalo, da do ukinitve igre ne bi prišlo. Za naše člane so številne športne panoge zelo dobrodošle, saj ponujajo mnogo večjo pestrost, kot če jih ne bi bilo. Seveda nikoli nismo nastopali v panogah, ki za naša leta niso primerne, kot na primer mali nogomet, dvoranski hokej ali košarka, smo pa dosegli, da se uvedejo lažje discipline, kot so prstomet in lažji teki.

Organizatorji so zaradi nižanja stroškov razglasitve po koncu tekmovanja v vsaki panogi, ki so pomenile tudi možnost za druženje, skrčila na zaključno prireditev, ki je namenjena le dobitnikom odličij. Nekoč je bila zaključna prireditev najbolj množična športna zabava v Loki. Vsako srečanje je vendarle tudi medgeneracijsko druženje. Pomembno je, da upokojenci enakovredno nastopamo in se družimo ne glede na leta.

Za tako velike uspehe na igrah se moramo zahvaliti dobri organizaciji in vodjem sekcij.

Športni dosežki od leta 2009 do 2013

1 1. mesto

2 2. mesto

3 3. mesto

● udeležba

○ posamezno

X premalo ekip

S srečanje

MŠI Medobčinske športne igre

ŠRI Športno rekreacijske igre

PZDU Pokrajinska zveza DU

ZDUS Zveza DU Slovenije

	2009			2010			2011			2012			2013		
	29. MŠI	PZDU	ZDUS	30. MŠI	PZDU	ZDUS	31. ŠRI	PZDU	ZDUS	32. ŠRI	PZDU	ZDUS	33. ŠRI	PZDU	ZDUS
Badminton ž.	●			●			X						X		
Badminton m.	●			●			●			○			●		
Balinanje ž.	1	2		1	●		1	●		1	●		1	●	●
Balinanje m.	2	2		2	●		2	●		●	●		●		
Kegljanje ž.	2	3	X	3	3		1	3		1	3		2	3	
Kegljanje m.	●	1	●	●	●		●	2		2	1	●	●	●	
Kolesarjenje ž.	●			○			1	●		1			1		
Kolesarjenje m.	●			○			●	●		●			●		
Kros / treking ž.	3			3			2			3			3		
Kros / treking m.	●			●			●			●			●		
Namizni tenis ž.	1	○		○	○		2	●		1	○		X	●	
Namizni tenis m.	2	○		○	○		●	●		●	○		3	●	
Orientacijski / gorski tek ž.	●														
Orientacijski / gorski tek m.	3												○		
Pikado ž.	1	X		2	●		2	●		●	2	●	●	●	
Pikado m.	●	3		●	3		●	●		●	3		2	●	
Plavanje ž.	○	○		○	3		○	3		3				2	
Plavanje m.	●	○		○			○							3	
Prstomet ž.										○			2		
Prstomet m.										2			2		

V razpredelnici so predstavljeni dosežki športnic in športnikov DU in uvrstitve do 3. mesta ter udeležba na športnih tekmovanjih, brez posameznih lig in meddruštvenih srečanj.

Športni dosežki od leta 2009 do 2013

	2009			2010			2011			2012			2013		
	29. MŠI	PZDU	ZDUS	30. MŠI	PZDU	ZDUS	31. ŠRI	PZDU	ZDUS	32. ŠRI	PZDU	ZDUS	33. ŠRI	PZDU	ZDUS
Smučanje veleslalom ž.		1		○			●			●	1		●	1	
Smučanje veleslalom m.				○			●	2		●			●		
Smučarski tek ž.					○								●		
Smučarski tek m.				2	○								●		
Streljanje z zračno puško ž.	1	1	3	1	1	1	1	1	1	1	1	3	1	1	1
Streljanje z zračno puško m.	1	1	1	1	2	●	1	1	1	1	1	1	1	1	3
Tenis ž.	X			X	X					X					
Tenis m.	●			○	○		○	●		●			●	●	
Šah	2			2			1	●		2			1	●	
MŠI / ŠRI ekipno	2			3			1			2			1		

Športni dosežki od leta 2014 do 2018

	2014			2015			2016			2017			2018		
	34. ŠRI	PZDU	ZDUS	35. ŠRI	PZDU	ZDUS	36. ŠRI	PZDU	ZDUS	37. ŠRI	PZDU	ZDUS	38. ŠRI	PZDU	ZDUS
Badminton ž.															
Badminton m.	3														
Balinanje ž.	1	●	●	2	●		1	1	2	1	3	1	1	2	●
Balinanje m.	●	●	●	3	●		●	●		3	2	●	●	●	
Kegljanje ž.	1	●		1	●		X	3		X	3		2	●	
Kegljanje m.	3	●		●	●		●	●		●	●		●	●	

Športni dosežki od leta 2014 do 2018

	2014			2015			2016			2017			2018		
	34. ŠRI	PZDU	ZDUS	35. ŠRI	PZDU	ZDUS	36. ŠRI	PZDU	ZDUS	37. ŠRI	PZDU	ZDUS	38. ŠRI	PZDU	ZDUS
Kegljanje s kroglo na vrvcu ž.					●			●			3			3	
Kegljanje s kroglo na vrvcu m.					●			●			3			●	
Kolesarjenje ž.	3			2	S		●	S		3			●		
Kolesarjenje m.	●			2	S		●	S		●			●		
Kros / treking ž.	1			●						3					
Kros / treking m.	●			●			1			●			1		
Namizni tenis ž.	●	1		●	1		●	1		X	1				
Namizni tenis m.	●			●			●			3			2		
Orientacijski / gorski tek ž.	○			1						●					
Orientacijski / gorski tek m.	●			3									●		
Pikado ž.	●	●		●	●		X	3		●	●		●	●	
Pikado m.	2	●		●	●		●	●		●	●		3	●	
Plavanje ž.		3			3		●				●		●	3	
Plavanje m.							●	3		●	●		●	2	
Prstomet ž.	●			●	2		●	2	●	●	2	●	●	3	1
Prstomet m.	○			●	●		2	3		1	2		2	●	
Smučanje veleslalom ž.	○	1		●	1		3			●	1		●	1	
Smučanje veleslalom m.	1			●			●			●			●		
Smučarski tek ž.	○			○			○				1		2	1	
Smučarski tek m.	1			○			●						●		
Streljanje z zračno puško ž.	1	1	1	3	1	●	X	1	1	3	1	●	1	1	1
Streljanje z zračno puško m.	1	1	●	1	1	3	1	1	●	1	1	2	1	1	●
Tenis ž.		○		○							3			3	
Tenis m.		○		○							●			3	
Šah	○			1	●		1	●		1	3		2	●	
MŠI / ŠRI ekipno				1			1			1					
	34. ŠRI	PZDU	ZDUS	35. ŠRI	PZDU	ZDUS	36. ŠRI	PZDU	ZDUS	37. ŠRI	PZDU	ZDUS	38. ŠRI	PZDU	ZDUS

Jože Ramovš

Badminton

Večina misli, da je badminton lahkoten šport. To je daleč od resnice, saj zahteva hitre reflekse, hitrost in vzdržljivost. Primeren je za igralce vseh starosti in sposobnosti, kar še posebej velja za ljubiteljsko igranje. Po mnenju nekaterih športnih strokovnjakov je badminton šport prihodnosti, saj zaradi splošnega pomanjkanja časa predstavlja pravo rešitev za hitro in intenzivno rekreacijo.

Začetki igranja badmintona v našem društvu segajo v leto 2008, ko smo igralci v okviru DU začeli sodelovati na Delavskih športnih igrah. Zaradi velikih starostnih razlik med igralci, celo do 40 let, se v tekmovalnem badmintonu nismo mogli enakovredno kosati z mlajšimi. Pri moških smo le enkrat zasedli zadnje mesto, največkrat pa smo premagali vsaj eno, včasih celo tri ekipe. Najboljši rezultat sva dosegla Franc Guzelj in avtor prispevka, ko sva leta 2010 med dvanajstimi ekipami zasedla 6. mesto. Aktivno so poleg naju na tekmovanjih sodelovali še Boris Pešelj, Franc Prezelj, Leon Tušar in Jože Ramovš. Pri ženskah sta se tekmovanj udeleževali Ivanka Prezelj in Milena Kuželj, ki tako kot njuni moški kolegi nista mogli posegati po vidnejših mestih. Ivanka Prezelj je bila pri ženskah duhovni vodja rekreacije, saj je vestno beležila prisotnost na sobotnih treningih. Treeninge so poleg Ivanke in Milene redno obiskovale še Marija Dizdarevič, Ela Dolinar, Magda Malovrh in Nada Prevodnik. Članice so se udeležile od 20 do 30 treningov na leto.

Ker pa so tako člane kot tudi članice čez nekaj časa pestile različne poškodbe, so se treningov udeleževali manj pogosto in tako so članice z aktivnim igranjem badmintona v okviru DU zaključile leta 2014, člani pa 2015.

Smiljana Oblak

Balinanje

Ženska balinarska sekcija v našem društvu deluje že 32 let. Po pripovedovanju Marice Jesenovec, ki se je sekciji pridružila leta 1986, so ženske začele balinati na pobudo pokojnega Franca Strela. Prve balinarke so bile Zofka Pagon, Lojzka Kavčič, Justi Ilovar, Tilka Oblak, Slavka Trebše in Mimi Žbontar. Najprej so trenirale na balinišču ob sedežu društva v Šolski ulici, kasneje pa so se preselile na igrišče, ki so ga upokojenci zgradili ob današnjem sedežu društva v nekdanji vojašnici. Nadaljevale so na balinišču Loka 1000 in v Medvodah.

Moška sekcija je trenirala na balinišču Športnega društva Polet pri Svetem Duhu, včlanjeni pa so bili tudi v klubih Loka 1000 in Trata. Kasneje so upokojensko ekipo povezovali Slavko Stanonik in Peter Finžgar na Trati ter Ivan Breznik pri Loka 1000. Zadnjih osem let sekcijo vodi Peter Zakotnik.

Obe sekciji že dobrih 15 let trenirata na balinišču Trata. Treningov se udeležuje od 13 do 16 žensk in od 12 do 17 moških.

Žensko sekcijo je v letih od 1998 do 2012 vodila Majda Bernard, ki je tudi redno trenirala in tekmovala. Svojo balinarsko pot je zaključila leta 2017. Po njeni zaslugi imamo do tega leta tudi zelo pregledno statistiko rezultatov. Leta

2012 sem vodenje sekcije prevzela avtorica prispevka in nadaljevala po njenem zgledu.

V zadnjih 20 letih smo balinarke tekmovala na vseh tekmovanjih PZDU Gorenjske. Šestkrat smo postale zmagovalke in si tako pridobile pravico nastopa na državnih igrah ZDUS.

Na igrah ZDUS smo prvič nastopile leta 1998 v Mirni in takrat dosegle 3. mesto. Na igrah leta 1999 v Fužinah v Ljubljani smo bile osme, v Renčah leta 2001 pa četrte. Leta 2004 smo v Solkanu osvojile 2. mesto, leta 2006 pa v Mariboru 6. mesto. Leta 2016 smo kot prvakinje Gorenjske (v Kranju) potem v Ajdovščini osvojile 2. mesto na igrah ZDUS. Pravico nastopa na igrah ZDUS ima vedno tudi

organizator iger. Na igrah ZDUS v Škofji Loki smo bile leta 2014 na 9. mestu in potem leta 2017 na 1. mestu. Končno tudi državne prvakinja! Kot aktualne državne prvakinja smo imele pravico nastopiti tudi leta 2018 v Kranju. Osvojile smo 4. mesto. Na prvih nekaj prvenstvih so nastopile Minka Ažbe, Majda Bernard, Marica Jesenovec, Anica Košir in Tilka Oblak, kasneje sta se ekipi pridružili še Marica Sorčan in Ivanka Prezelj. Na zadnjih treh državnih igrah smo balinale Ivanka Prezelj, Vera Hartman, Vojka Mihelič, Tončka Dolinar, Anica Košir, Ida Jelenc in avtorica prispevka.

Poleg omenjenih tekmovanj upokojencev se vsako leto redno udeležujemo športno rekreacijskih iger in medobčinskih tekmovanj v organizaciji Športne zveze Škofja Loka. Tako v celi vrsti tekmovanj, ki potekajo vse leto, pridno zbiramo točke za skupen rezultat našega društva.

Vsako pomlad začnemo sezono prijateljskih turnirjev. Prvega organiziramo v Škofji Loki, potem pa nas naše gostje vse do jeseni povabijo na njihove turnirje v Kamnik, Komendo, Gameljne, Moste-Šiška, Bičevje in Mengeš. Na vsakem nastopi od 6 do 13 ekip. Letos so se nam pridružile tudi Žirovke. Na našem turnirju pripravimo tudi srečelov, s katerim pokrijemo stroške startnin, prevozov, športne opreme ter priznanj in nagrad.

Redno treniramo v dveh skupinah, ob ponedeljkih popoldne in torkih dopoldne. Od leta 2011 prirejamo društveno prvenstvo posameznikov in nooletni turnir naključnih dvojic. Leta 2016 smo počastili visok jubilej Marice Jesenovec in Minke Ažbe, ki sta v društvu do takrat balinali že trideset let. Marica je še vedno aktivna in bo letos slavila že visokih 90 let, Minka pa je v preteklem letu z balinanjem zaključila.

Balinarji moške sekcije so se udeleževali vseh pokrajinskih prvenstev in se s 1. mestom na Gorenjskem uspeli uvrstiti na Državne športne igre ZDUS leta 2007 in leta 2013 na Jesenicah. Skupaj z žensko ekipo so osvojili prehodni pokal. Na državnem prvenstvu v Postojni so z ekipo v postavi v postavi Miro Kežzar, Ivo Zakotnik, Drago Jazbič, Janez Fic in Drago Dimač osvojili 6. mesto. Kot organizatorji prvenstva na Trati v letih 2014 in 2017 so takrat zasedli 9. in 6. mesto. Redno se udeležujejo prvenstva starejših članov v organizaciji Območne balinarske zveze Gorenjske, na katerem zastopajo Balinarsko društvo Trata in odigrajo od 18 do 20 tekem. V sezoni 2016/17 so postali zmagovalci tega tekmovanja, kar so ponovili tudi v sezoni 2017/18.

V ženski družbi smo še posebej vesele sodelovanja z mentorjem Ivanom Breznikom, ki poleg svoje odmevne balinarske kariere kot igravec, trener in sodnik še vedno deluje kot izjemen organizator na naših domačih tekmovanjih.

Ivan Hafner

Kegljanje

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je bil prvi vodja športne komisije v našem društvu Srečko Tušar. V razgovoru izpred desetih let navaja športe, s katerimi so se tedaj ukvarjali, in med njimi omenja tudi kegljanje. Vendar organiziranega kegljanja pred letom 1980 zagotovo ni bilo, saj je bilo to leto v novi hali Poden odprto prvo pravo, ne gostilniško, štiristezno kegljišče. Pred tem letom so gotovo tudi upokojenci kegljali po raznih gostilniških kegljiščih, na primer na kopališču ali Pri Kovačku.

Na Podnu so takrat na sindikalno delavskih športnih igrah že tekmovali tudi kegljači, a upokojencev med njimi ni bilo. Do tedaj so pod okriljem sindikatov tekmovali predvsem delavci delovnih organizacij in ustanov, drugi namreč še niso smeli. To smo jim omogočili šele po letu 1990.

Prvi nastop, in sicer ženske ekipe, zasledimo leta 1992, ko je na 12. delavskih športnih igrah (v nadaljevanju DŠI) naša ekipa med 11 ekipami zasedla 7. mesto.

Z gotovostjo lahko trdimo, da v društvu kegljamo in tekmujejo že od začetka 90-ih let.

Leta 1993 smo že organizirali tekmovanje za prvenstvo PZDU Gorenjske. Tedaj je na kegljišču v dvorani Poden nastopilo pet ženskih in šest moških ekip. Ženske našega društva so nemudoma postale prvakinje. To so bile Nežka Trampuš, Julija Jenko, Ada Pegam in Milena Semen. Te kegljačice prav gotovo lahko štejemo med začetnice ženskega kegljanja v našem društvu. Moški so bili 6. Tudi kegljači Ivan Porenta, Stane Porenta, Stane Ferle, Slavko Stanonik in Ciril

Smolej so bili del prve generacije naših kegljačev.

To leto so bile tudi državne igre upokojenecv (v nadaljevanju DI ZDUS) v Celju. Kot prvakinje Gorenjske so lahko nastopile tudi naše članice. Tekem v Celju sta se udeležili le Julija Jenko in Ada Pegam.

Na 13. DŠI, kjer je bilo kegljanje med najbolj množičnimi panogami, so bile naše ženske zelo dobre pete med 13 ekipami. Nastopile so prej naštete kegljačice.

V začetku leta 1994 so se naši kegljači udeležili kegljanja ob občinskem prazniku v Železnikih v spomin na dražgoško bitko. Že naslednji dan je bila tekma za Pokal Dražgoš v Kamniku za moške ekipe, kjer so bili naši 5. Konec januarja so se kegljači v Loki pomerili z močnimi Železnikarji in izgubili. V februarju, marcu in aprilu tega leta so bile še štiri tekme v različnih kombinacijah ekip DU Škofje Loke, DU Železnikov in enkrat še DU Tržiča. Bilo je torej zelo pestro.

Tekma PZDU je bila v Tržiču. Naša ženska ekipa je bila med petimi ekipami izvrstna 2. Naše so spet nastopile na DI ZDUS v Celju in bile med osmimi šestčlanskimi ekipami 4. Odlično 3. mesto je tedaj med 28 kegljačicami osvojila nova upokojenka Marija Tolar.

Na 14. DŠI so ženske zasedle 5. mesto, moški pa so bili 27.

Leto 1996 so kegljači pričeli s tekmovanjem za pokal Po stezah partizanske Jelovice. Naša ženska ekipa je premagala ekipo DU Železniki, naši kegljači pa so zmagali v troboju z DU Železniki in Društvom invalidov. Na 16. MŠI (po združitvi občine so se preimenovali v medobčinske športne igre) je bila naša ženska ekipa 4. Metali sta Nežka Trampuš in na novo Slavka Plestenjak. Prvenstvo PZDU je bilo v Kamniku. Naša ženska ekipa je bila odlična, saj je zasedla 2. mesto. Kegljale so Marija Tolar, Nežka Trampuš, Slavka Plestenjak in Julija Jenko.

Leto 1997 se je pričelo s pokalom Po poteh partizanske Jelovice. Naša ženska ekipa je zmagala in na proslavi v Dražgošah prejela pokal, katerega so osvojile Marija Tolar, Slavka Plestenjak, Nežka Trampuš in Julija Jenko.

Prvenstvo PZDU je bilo v Medvodah po sistemu borbenih iger. Ženska ekipa je bila 3., moška pa 5. Na 17. MŠI sta bili Nežka Trampuš in Julija Jenko 2.

V sezoni 1997/98 je metalo že osem kegljačev, prvič tudi avtor članka in šest kegljačic.

Sekcijo je vse od začetka vodila Julija Jenko.

V začetku leta 1998 je bila ženska tekma za Pokal Dražgoš v Škofji Loki. Naše so pokal ponovno osvojile, poleg tega je pa bila Julija Jenko tudi najboljša posameznica. Na 18. MŠI sta bili Marija Tolar in Julija Jenko četrti. Moški, metali smo Franc Žontar, Slavko Stanonik, moja malenkost in Blaž Pavlin, so bili slabši. Leta 1999 je na Pokalu Dražgoš ponovno zmagala naša ženska ekipa, kot posameznica pa je zmagala Julija Jenko. Moški so bili 5.

Tekma PZDU je bila na Jesenicah. Naša ženska ekipa je bila spet odlična 2., zanjo pa so metale Marija Tolar, Slavka Plestenjak, Nežka Trampuš, Julija Jenko in Ana Ziherl. Na 19. MŠI smo nastopili z obema ekipama, ženska ekipa v postavi Julija Jenko in Nežka Trampuš pa je bila 4.

Leto 2000 smo pričeli uspešno z zmago ženske in moške ekipe in osvojili oba pokala Po stezah partizanske Jelovice. Na tekmi PZDU v Trziču so bile naše kegljačice spet odlične 2. Marija Tolar je postala prvakinja, Nežka Trampuš pa podprvakinja. Odlična druga je bila tudi moška ekipa v postavi Franc Žontar, Stane Porenta, Blaž Pavlin in moja malenkost. Prvi društveni prvak novega društvenega prvenstva je postal Franc Žontar-Nano pred mano in Stanetom Porenta, pri ženskah pa Marija Tolar pred Nežko Trampuš in Julijo Jenko. Društveno prvenstvo, ki je trajalo 12 kol, za prvenstvo pa je štel 10 najboljših, je postalo vse bolj priljubljeno in kvaliteta se je v naslednjih letih vse bolj dvigala.

Na Pokalu Dražgoš, katerega ime se je že večkrat zamenjalo, leta 2001 nismo zmagali, saj sta bili obe ekipi 2.

Na tekmi PZDU v Kranju je ženska ekipa ponovno zmagala, zmagala pa je tudi Marija Tolar. Ženska ekipa se je dobro odrezala tudi na igrah ZDUS (državno prvenstvo), saj so bile šeste med 13 ekipami pokrajin. Ženska ekipa je zmagala tudi v občinski ligi. Par Julija Jenko in Slavka Plestenjak je osvojil bron. Na 21. MŠI je naša boljša ekipa osvojila 3. mesto. Leta 2002 je Pokal Dražgoš štel za prvenstvo Gorenjske in ženska ekipa je bila spet izvrstna 2., drugo mesto pa je zasedla tudi moška ekipa v postavi Pavle Porenta, Franc Žontar, Ivan Hafner in Stane Ferle. V ženski občinski ligi so bile naše kegljačice druge. Vodja kegljaške sekcije Julija Jenko navaja, da je v tem letu redno kegljalo in tekmovalo pet kegljačic in osem kegljačev.

Prvenstvo PZDU za leto 2003 je bilo zopet v Kranju. Moška ekipa je dosegla zelo dobro 3. mesto, ženske pa so bile slabše. V tem letu je pri kegljanju žensk v gorenjski regiji prišlo do preloma. V Kranju, Trziču in Kamniku se je upokojila vrsta odličnih kegljačic, ki so tekmovale v najvišjih državnih ligah in jim je bilo v naslednjih letih zelo težko priti blizu.

V tem letu je društvena prvakinja postala Nežka Trampuš, sam pa sem osvojil naslov društvenega prvaka.

Leta 2004 za tekmo PZDU na Jesenicah ženske ekipe nismo imeli, moški pa so bili dobri 6. Ženske ekipe nismo imeli niti v medobčinski ligi. Posamično je bila neumorna Marija Tolar dobra 4., sam sem postal medobčinski podprvak, saj sem prvenstvo izgubil v zadnjem metu. Društveni prvak je postal Tine Uršič pred Francem Žontarjem. Nastopili smo tudi na 24. MŠI, a nismo bili v vrhu. Prvenstvo PZDU za leto 2005 je bilo v Trziču. Nastopila je moška ekipa in zasedla odlično 3. mesto, a se domov vrnila brez pokala in medalj. Moška ekipa je bila odlična 2. tudi v medobčinski ligi. Na 25. MŠI je nastopila tudi dvočlanska

ženska ekipa. Poleg Cilke Remic se je pojavila nova kegljačica Smiljana Oblak. Takrat sta zasedli le 7. mesto, celotno nadaljnje obdobje pa je prav Smiljana krojila uspešnost našega ženskega kegljanja.

Leta 2006 je žensko kegljaško ekipo še vodila Julija Jenko, moško ekipo pa sem vodil avtor tega prispevka. V ženski ekipi so pričele kegljati nove moči, poleg Smiljane Oblak še Tončka Dolinar, Katja Galof in Beba Zalaznik. V moški vrsti sta tekmovala Peter Zakotnik in Jože Avguštin.

Na prvenstvu PZDU v Kranju so se moški odlično odrezali s 3. mestom. Na društvenem prvenstvu je Smiljana Oblak prvič postala prvakinja pred Bebo Zalaznik, v moški konkurenci pa je spet zmagal Tine Uršič pred Petrom Mravljo.

Leta 2007 so kegljači redno trenirali in nastopali na vseh tekmovanjih na občinski, medobčinski in pokrajinski ravni, rezultati pa niso posebej izstopali, le na 27. MŠI so bile ženske 3. Prvenstvo PZDU leta 2008 je bilo v Kranju. Moška ekipa je bila dobra 4., ženska pa 5., vendar nas je že presenetila Smiljana Oblak, ki je osvojila odlično 2. mesto. Presenetila je tudi na Pokalu Loka 2008, kjer je zmagala v močni konkurenci med nekategoriziranimi kegljačicami. Popolna ekipa je v tradicionalni prijateljski tekmi premagala ekipo OOO Škofja Loka.

Moška ekipa je v medobčinski ligi zasedla odlično 2. mesto. Leta 2009 je bilo prvenstvo PZDU na Jesenicah. Presenetila je naša moška ekipa, ki je zmagala in postala prvak Gorenjske. Odličen 3. med posamezniki je bil Peter Mravlja. Tudi ženske so bile uspešne, saj so osvojile 3. mesto. Posebno razpoložen je bil v tem letu Franc Žontar-Nano, saj je bil s 603 podrtimi keglji odličen 3. na zelo številnem medobčinskem prvenstvu posameznikov. Marca 2009 je prvi med upokojenci društva premagal magično mejo 600 kegljev. Odličen 3. je bil tudi na zelo številnem medobčinskem prvenstvu posameznikov, na društvenem prvenstvu pa je bil 2. za Petrom Mravljo. Društvena prvakinja med ženskami je bila ponovno Smiljana Oblak pred Cilko Remic. Kot gorenjski prvak je moška ekipa nastopila na državnem prvenstvu ZDUS in pristala na 11. mestu. Na 29. MŠI je bila ženska ekipa 2. V prijateljskih dvobojih z OOO, DU Selška dolina in DU Jesenice smo zmagali. S kolegi iz Jesenic smo sklenili, da bodo dvoboji tradicionalni, kar še vedno traja.

Leta 2010 smo v medobčinskem ligaškem prvenstvu dosegli velik uspeh. Zaradi številne udeležbe sta bili v predtekmovanju dve ligi in naši dve moški ekipi sta zmagali v obeh skupinah. V finalu je naša mlajša ekipa v postavi Andrej Djordjevič, Lojze Homan, Vlado Podviz in Stane Voršič premagala starejšo, za katero so metali Franc Žontar, Jože Avguštin, Peter Mravlja in Tine Uršič. Na medobčinskem prvenstvu sta v ženskih parih zmagali Smiljana Oblak in Zdenka Gaber, Jano Rant pa je bil 3. med posamezniki. PZDU prvenstvo je bilo v Kranju. Moška in ženska ekipa ter Lojze Homan med posamezniki so dosegli 3. mesto. Nastopili smo na 30. ŠRI, kjer so bile ženske 3., moški pa 4. Na društvenem prvenstvu je prvič prvak postal Vlado Podviz pred Petrom

Mravljo in Francem Žontarjem. V ženski konkurenci je spet zmagala Smiljana Oblak pred Zdenko Gaber in Cilko Remic.

Posebej uspešno je bilo leto 2011. Naše društvo je organiziralo prvenstvo PZDU. Nastopilo je kar 24 moških in ženskih ekip. Ob uspešni organizaciji smo bili uspešni tudi tekmovalno. Moška ekipa je bila 2., ženska pa 3. Franc Žontar je postal prvak Gorenjske z odličnim rezultatom. Na Pokalu Loka je bila Zdenka Gaber odlična 2., v medobčinski ligi pa naši kegljači 3. Na medobčinskem prvenstvu je med ženskami zmagala Zdenka Gaber pred Smiljano Oblak, skupaj sta zmagali v konkurenci ženskih parov, Smiljana Oblak pa je z Nanotom osvojila še 2. mesto med mešanimi dvojicami. Bogato je bilo tudi dvobojevanje s tradicionalnimi nasprotniki, saj smo ob enem porazu dosegli tri zmage. Društveni prvak je ponovno postal Vlado Podviz, tokrat pred Francem Žontarjem in Petrom Mravljo, prvakinja pa Smiljana Oblak pred Zdenko Gaber in Cilko Remic.

Leto 2012 je bilo ponovno zelo uspešno. Že 1. februarja 2012 je Peter Mravlja dosegel za amaterje nepredstavljen osebni in klubski rekord, ko je podrl kar 627 kegljev. V vseh treh prijateljskih dvobojih smo zmagali. SZ Škofja Loka kot organizatorica občinskih in medobčinskih prvenstev je spremenila sistem tekmovalj tako, da je prej ločena tekmovalja rekreativcev in registriranih kegljačev enostavno združila. V enotni ligi so bili naši v tej sezoni odlični, a so zasedli le 4. mesto. Sprememba sistema za ženske ni imela takšnega učinka, ker le nekaj posameznic tekmuje kot registrirane tekmovalke. Tako je na posamični tekmi spet zmagala Smiljana Oblak tesno pred Zdenko Gaber, izvrstna 2. pa sta bila v mešanih parih Smiljana Oblak in Peter Mravlja. Velik uspeh je bil nastop naših na tekmi PZDU v Kamniku. Moška ekipa v postavi Stane Ferle, Peter Mravlja, Vlado Podviz, Franc Žontar in Adi Kočar je zmagala, Vlado Podviz pa je postal prvak Gorenjske. Ženska ekipa je bila 3., tretja pa tudi Smiljana Oblak v posamični konkurenci. Tudi na 32. ŠRI so bili naši uspešni, saj je ženska dvojica zmagala, moška pa bila odlična 2.

Sezono smo zaključili Pri Andrejonu pod Blegošem. Razglasitev rezultatov je pokazala, da je na društvenem prvenstvu tekmovalo rekordnih 26 kegljačev in kegljačic. Med ženskami se je razpored vrha ponovil, saj je ponovno zmagala Smiljana Oblak pred Zdenko Gaber in Cilko Remic, pri moških pa je Vlado Podviz regijskemu naslovu prvaka dodal še klubskega. Vseh prvih pet je doseglo najboljše rezultate doslej. Glede na to, da jih je že osem preseglo 70 let, je to pravi fenomen.

Leto 2013 je fenomenalno pričela Smiljana Oblak, saj je 4. januarja dosegla svoj osebni in ženski društveni rekord, ko je podrla izvrstnih 618 kegljev. Tudi v medobčinski ligi sta z Zdenko Gaber zmagali, moški pa so bili 3. Posamično je zmagala Smiljana Oblak, v ženskih dvojicah sta bili z Zdenko Gaber 2., v mešanih dvojicah pa je bila 2. s Petrom Mravljo. Na prvenstvu PZDU v Tržiču je

bila ženska ekipa kot vedno 3. Na 33. ŠRI je bila naša ženska ekipa 2., moška pa zelo dobra 4.

Na tradicionalnem zaključku društvene kegljaške sezone smo ob prijetnem druženju razglasili rezultate prvenstva. Prva ženska trojica se je še enkrat ponovila, pri moških pa je po premoru zmagal Peter Mravlja pred Francem Žontarjem in presenetljivo Ljubom Podpečanom.

Na Pokalu Loka decembra 2013 je spet enkrat zmagala Smiljana Oblak med neregistriranimi tekmovalci iz vse Slovenije, Zdenka Gaber pa je bila 3.

Leta 2014 je naša moška ekipa v enotni medobčinski ligi presenetljivo zmagala, v tekmi naključnih dvojic pa sta zmagala tudi Smiljana Oblak in klubski kegljač Damir Ristič. Na medobčinskem prvenstvu žensk posamično je zmagala Smiljana Oblak pred Zdenko Gaber. Skupaj sta zmagali tudi v ženskih parih, v mešanih parih je bila Smiljana Oblak s Petrom Mravljo 2. Na zaključku kegljaške sezone tekmovalj ŠZ sta bila za najboljša kegljača sezone razglašena Franc Žontar in Peter Mravlja pri moških ter Smiljana Oblak in Zdenka Gaber pri ženskah. Na prvenstvu PZDU na Jesenicah je naše ekipe doživela velik padec, saj se še nikoli niso uvrstile tako slabo.

Na pikniku ob zaključku društvene kegljaške sezone Pri Andrejonu smo spet razglasili najboljše.

V ženski konkurenci je prvič postala prvakinja Zdenka Gaber pred Smiljano Oblak. Pri moških je po premoru zopet zmagal Franc Žontar pred Petrom Mravljo. Z enominutnim molkom smo se poslovili od dolgoletne kegljačice Katje Galof. Na 34. ŠRI je naša ženska dvojica ponovno zmagala.

Ekipa OOO, ki smo jo v začetku leta premagali, nam je decembra zadala krepak poraz.

Aprila leta 2015 je naša moška ekipa v postavi Peter Mravlja, Vlado Podviz, Stane Voršič, Jože Avguštin in Brane Korenčič zmagala v močni 9-članski medobčinski ligi. Na medobčinskem prvenstvu sta v mešanih parih zmagala Smiljana Oblak in Peter Mravlja, Smiljana Oblak pa je bila 2. skupaj z Marijo Tolar.

V Kranju na tekmi PZDU smo bili slabi, našo čast pa je s 3. mestom posamično spet reševala Smiljana Oblak. Na pikniku ob zaključku sezone tekmovalj ŠZ sta bila za naj kegljača sezone razglašena Peter Mravlja pred Vladom Podvizom med kegljači in Smiljana Oblak pred Majdo Bogataj med kegljačicami.

Na zaključku društvene kegljaške sezone pod Blegošem smo spet razglasili najboljše. Tokrat je bil prvak Vlado Podviz pred Petrom Mravljem med moškimi in ponovno Smiljana Oblak pred Vojko Mihelič med ženskami. Na 35. ŠRI je naša ženska dvojica zmagala.

Leta 2016 je bila naša moška ekipa druga v medobčinski ligi, Smiljana Oblak pa je zmagala na občinskem prvenstvu. Na prvenstvu PZDU v Kamniku smo bili ponovno boljši kot zadnja leta, saj je bila ženska ekipa 3. Na majskem zaključku

kegljaške sezone ŠZ sta bila za naj kegljača razglašena Jano Rant in Tine Uršič ter Smiljana Oblak in Zdenka Gaber. Na junijskem zaključku društvene sezone kegljanja na pikniku Pri Andrejonu smo razglasili najboljše društvene kegljače. Tokrat je bil prvak Stane Voršič pred Petrom Mravljo pri moških, Smiljana Oblak pred Zdenko Gaber pa pri ženskah. Na 36. ŠRI sta Smiljana Oblak in Zdenka Gaber spet zmagali. Sredi decembra 2016 smo se mnogo prezgodaj poslovili od našega kegljača Janija Oblaka.

Na tekmovanjih leta 2017 je bilo zaradi zdravstvenih težav manj odmevnih dosežkov kot drugače, vendar smo uspešno organizirali prvenstvo PZDU Gorenjske. Udeležba je bila ponovno rekordna, saj je nastopilo 27 ekip. Med 17 moškimi ekipami je bila boljša naša mlajša ekipa, za katero so kegljali Stane Gaber, Tine Uršič, Brane Korenčič in Lojze Homan. Zasedli so 4. mesto, Lojze Homan pa je bil posamično 5. Ženski ekipi je uspeli priti do 3. mesta, največji uspeh pa je zopet dosegla Smiljana Oblak, ki je med mnogimi ligaškimi tekmovalkami zmagala. Tudi na zaključnem pikniku ŠZ sta bili naj kegljačici sezone Smiljana Oblak in Zdenka Gaber. Zaključek društvenega kegljanja Pri Andrejonu junija je pokazal, da je na prvenstvu društva kegljalo 17 moških in 11 žensk, največ doslej. V ženski konkurenci je bila Smiljana Oblak za las boljša od Zdenke Gaber. Med moškimi je ponovno zmagal Stane Voršič pred Vladom Podvizom.

Leta 2018 so bili naši kegljači v medobčinski ligi slabi. Le na krompirjevem turnirju je vrečo krompirja kot zmagovalka spet odnesla Smiljana Oblak. Na posamičnem občinskem prvenstvu sta bili uspešni Smiljana Oblak in Marija Tolar, ki sta med ženskami zasedli prvi mesti.

Prvenstvo PZDU je bilo v Kranju. Naši so bili dobri, ne pa odlični.

Za zaključek naj dodam še, da je kegljanje s skoraj 40-letno tradicijo v našem društvu med najstarejšimi panogami, po številu sodelujočih med najštevilčnejšimi, po tekmovalnih uspehih pa tudi med najboljšimi.

Še bolj kot to, moram poudariti močno razvito družabno življenje in prijateljsko druženje.

Naši vsakoletni zaključki sezone so največkrat povezani s pohodom na Blegoš in nato z zaključno prireditvijo na kmečkem turizmu, na kateri podelimo medalje in nagrade ter pripravimo nagradne igre. Včasih tudi zaplešemo. Nekajkrat na leto tudi skupaj praznujemo rojstne dneve, za jubileje pa slavljenke tudi simbolično obdarimo. Tako naše kegljaško udejstvovanje naredimo koristno za zdravje in prijetno za počutje.

Vojka Mihelič

Kegljanje s kroglo na vrvici

Aktivna športnika Ivan Hafner in Anton Kejžar sta se leta 2014 dogovorila, da naše društvo v nekdanjih prostorih Rdečega križa v nekdanji škofjeloški vojašnici uredi kegljišče za kegljanje s kroglo na vrvici. Dogovor sta nemudoma začela uresničevati in tako smo v društvu v sezoni 2015/2016 imeli panogo kegljanja s kroglo na vrvici. Ta šport je zelo primeren za vse starosti, tako za ženske kot za moške, saj ni zahteven, vendar pa se pri njem zelo dobro razgiba celo telo. Gre tudi za zelo družabno panogo. Odrivanje krogle in druženje je bilo prijetno, saj smo upoštevali načelo zdrav duh v zdravem telesu.

V letih od 2015 do junija 2018 se je kegljanja s kroglo na vrvici udeleževalo povprečno dvajset upokojencev. Treningi so potekali ob ponedeljkih od 9. do 10.30 in od 17.30 do 19. ure. Pozimi smo trenirali v nekdanji vojašnici, poleti pa na balinišču na Novem svetu. Treninge sva vodila Anton Kejžar in avtorica tega prispevka.

V letu 2015/2016 smo se udeležili dveh tekmovanj. Maja smo se v Kamniku udeležili turnirja v spomin na preminulo športnico, kar je bila za nas prva tekma v tej panogi. Povabljenih je bilo šest ekip, med katerimi je naše društvo

zasedlo 2. mesto. Udeležili smo se tudi prvenstva PZDU Gorenjske v Mojstrani, kjer so tekmovala ekipe iz štirinajstih društev. Naša ženska ekipa je zasedla 4., moška pa 5. mesto. Za žensko ekipo smo tekmovala Smiljana Oblak, Ivanka Prezelj, Vanja Jenko in avtorica prispevka, moško ekipo pa so sestavljali Anton Kejžar, Adolf Kočar, Anton Mihelič, Branko Korenčič in Janko Demšar. Našteti člani so prvi uradni tekmovalci našega društva v tej panogi kegljanja. Za prvo leto tekmovanja v močni konkurenci smo dosegli odličen uspeh.

V sezoni 2016/2017 smo zaradi prehudega mraza morali januarja in februarja s kegljanjem prenehati. Kljub temu smo se udeležili prvenstva PZDU Gorenjske, ki je potekalo v Kamniku. Na prvenstvu je tekmovalo 12 ekip. Tako naša ženska kot moška ekipa sta dosegli 3. mesto. Poleg tega smo v tisti sezoni prvič organizirali društveno tekmovanje. Pri ženskah sem društvena prvakinja postala avtorica prispevka, medtem ko se je na 2. mesto uvrstila Ivanka Prezelj, na 3. pa Smiljana Oblak. Pri moških je 1. mesto dosegel Anton Kejžar, 2. in 3. pa sta bila Branko Korenčič in Adolf Kočar. Povabljeni smo bili tudi na Spominski turnir v Kamnik, ki prvič ni bil uradno tekmovalen, temveč je potekal v prijateljskem vzdušju, tako da smo kegljali mešano ženske in moški vabljenih ekip po predhodnem žrebanju.

V sezoni 2017/2018 smo se srečali na 35 ponedeljkovih treningih. Tudi tokrat smo se udeležili Spominskega turnirja v Kamniku, ki je ponovno potekal v prijateljskem vzdušju. Organizirali smo društveno tekmovanje, kjer je pri ženskah naslov prvakinje prevzela Ivanka Prezelj, 2. in 3. pa sta bili Smiljana Oblak in Tončka Dolinar. Pri moških je prvak postal Adolf Kočar, 2. in 3. mesto pa sta zasedla Anton Mihelič in Branko Korenčič. Udeležili smo se tudi prvenstva PZDU Gorenjske v Mojstrani, kjer je nastopilo 15 ekip. Naša ženska ekipa je dosegla 3., moška pa 5. mesto. Med ženskami sem avtorica prispevka med posameznicami dosegla odlično 3. mesto.

Kako bodo v prihodnje potekali treningi kegljanja s kroglo na vrvici, še ne vemo. Znano je le, da so stavbo, v kateri smo trenirali, porušili za potrebe novega vrtca, za nas pa prostora v stavbah, kamor se selijo vse ostale sekcije iz obstoječe vojašnice, ni. Ena od možnosti je, da na balinišče na Novem svetu preselimo obe kegljišči, vendar je vse povezano s denarjem, ki pa nam ga do sedaj še nihče ni obljubil. Mogoče bomo morali s treningi za nekaj časa celo prenehati.

Jožica Anžel

Kolesarjenje

Začetki kolesarjenja v Društvu upokojencev Škofja Loka po pisnih podatkih segajo v devetdeseta leta. Kolesarske izlete sta več kot deset let vodila Tončka in Stane Langerholc. Šlo je zgolj za rekreativno kolesarjenje, ki so ga včasih združili s krajšimi pohodi v hribe. Vozili so se v smeri Železnikov, Medvod, Kranja, Katarine, Šovelj in Dolenje vasi. Letno so se odpravili na povprečno šest izletov, ki se jih je udeležilo med deset in dvajset kolesarjev. Velikokrat je druženje preprečilo slabo vreme, poleti pa prehuda vročina. Po letu 2000 se je število izletov začelo zmanjševati zaradi vedno večjega prometa na glavnih cestah in večje odgovornosti vodenja velike skupine kolesarjev, čeprav so se člani za izlete še vedno zanimali. Kolesarji so se v tem času udeleževali vsakoletnega druženja gorenjskih kolesarjev. Tako jih je leta 1993 na srečanje upokojencev vse Slovenije na Rogli odšlo kar za dva avtobusa.

Leta 1992 so kolesarji začeli tekmovalno nastopati na kolesarskem kronometru v Hrastnici, ki je potekal vsako leto septembra v okviru delavskih športnih iger. Kronometer je štel tudi za tekmovanje za najboljšega kolesarja občine. Takrat je na tem dogodku prvič nastopila Majda Bogataj in med štirinajstimi kolesarkami zasedla 6. mesto.

Kolesarji, ki so vsako leto sodelovali na hrastniškem kronometru, so zavzeto trenirali individualno in med mnogo mlajšimi dosegali zavidljive rezultate. V ženski kategoriji so nastopile Majda Bogataj, Marjanca Hiršenfelder in Milena

Gaber, med moškimi pa Anton Mulej, Janez Pintar, Valentin Žagar, Anton Bogataj, Milan Freljih, Drago Freljih, Drago Eržen, Srečo Pirman in Mirko Pintar. Po letu 2006 se je rekreativno druženje kolesarjev zaradi že znanih razlogov zmanjšalo. Leta 2010 sem vodenje kolesarske sekcije prevzela avtorica prispevka in s pomočjo Sreča Pirmana ter Romana Hartmana ponovno združila kolesarske vrste.

Organizirani kolesarski treningi sedaj že sedem let potekajo vsak ponedeljek od aprila do oktobra. Kolesarji imajo vsako leto več kot dvajset treningov, na katerih prevozijo med 50 in 80 kilometrov, na leto pa skupaj okrog 1 500 kilometrov. Poti jih vodijo po celotni Gorenjski. Število kolesark narašča, kar nas zelo veseli. V sekciji je tudi mnogo dobrih kolesarjev, ki še vedno tekmujejo na tekmovanjih v Sloveniji in tujini. Nekateri zelo aktivno tekmujejo že od mladih let.

Naši kolesarji se še vedno udeležujejo letnih srečanj gorenjskih kolesarjev, ki so vedno v drugem kraju, odvisno od organizatorja. Že leta so prepoznavni po zelenorumenih dresih z loškim zamorcem na hrbtni strani. Med gorenjskimi kolesarji so si ustvarili poseben sloves, saj se na druženje od doma vedno pripeljejo s kolesi. Tako prihranijo pri stroških, večinoma pa se zato odločijo, ker to zmorejo in ker pri tem uživajo.

Leta 2015 je sekcija s pomočjo društva in pokrajinske zveze upokojencev v Gorajtah organizirala druženje gorenjskih kolesarjev, ki se ga je udeležilo 120 upokojencev. Organizacija je bila velik zalogaj, še posebej zato, ker imamo zelo malo kolesarskih stez in varnih poti za tako veliko število ljudi. Škofja Loka je zelo lepo mesto, zato si želimo takšno srečanje v prihodnje gostiti v osrčju mesta, brez nevarnosti na cestah, po novih in urejenih kolesarskih stezah. Mogoče bi nam pri tem lahko pomagala tudi občina.

Tudi sedaj naši člani ohranjajo tradicijo. V okviru medobčinskih športnih iger se redno udeležujejo kolesarskega kronometra v Hrastnici. Na tekmah in zmagovalnih odrih so med ženskami tudi naše članice Urška Bizjak, Tina Ušeničnik, Ida Božič, Jana Bešter, Erika Hafner, Ana Freljih in moja malenkost, med moškimi pa Franc Hafner, Ivan Mihovilovič, Jože Gaber, Drago Freljih, Brane Korenčič, Mirko Pintar in Franci Rupar. Skoraj vsi smo že prejeli priznanja DU za športne dosežke.

Najboljša kolesarka našega društva je brez dvoma Tina Ušeničnik, ki je leta 2015 prejela posebno priznanje Zavoda za šport in Športne zveze Škofja Loka za prvo mesto na svetovnem prvenstvu za amaterske kolesarje na Danskem v kategoriji nad 45 let.

Ivan Hafner

Namizni tenis

Igralci namiznega tenisa našega društva nikoli niso imeli svojih vadbenih prostorov, ampak so igrali v prostorih, kjer so imele svoje telovadnice namiznoteniške sekcije športnih društev Polet, Kondor in Partizan.

Z izgradnjo športne hale Poden se je možnost igranja močno povečala. Posebno mala dvorana je bila večinoma namenjena namiznemu tenisu. V teh prostorih smo v zadnjih desetletjih prejšnjega stoletja vadili in tekmovali tudi nekateri upokojenci, a ne za društvo upokojencev.

Za pričetek namiznega tenisa v okviru DU Škofja Loka štejemo leto 1998. Tedaj smo namreč ustanovili namiznoteniško sekcijo. Avtor prispevka sem prevzel vodenje te sekcije ter se dogovoril s ŠD Partizan in upravo dvorane Poden, da upokojenci lahko igramo v terminih za rekreativce in imamo tam tudi tekme.

Tega leta smo že prvič tekmovali za barve našega društva. Nastopili smo na 18. ŠRI in zasedli zelo dobro 5. mesto. Prvi društveni pinkponkaši smo bili Janez Svoltjšak-Ivko, prekaljen tekmovalec, Janez Bohinc in moja malenkost. Tudi midva z Janezom sva že tekmovala na različnih ligaških tekmovanjih. Isti tekmovalci smo naslednje leta 1999 nastopili na 19. ŠRI, a smo bili nekoliko slabši.

Leta 2000 so prvič igrala tudi dekleta in skupaj z moškimi nastopila na 20. ŠRI. Majda Bohinc in Francka Bonjšak sta zasedli dobro 5. mesto. Isti igralci smo v hudi konkurenci zasedli 9. mesto, Ivko Svvoljšak pa je bil 2. v starostni kategoriji nad 60 let.

Tudi leto 2001 je bilo pomembno, saj smo prvič nastopili na Pokrajinskih igrah upokojencev Gorenjske v okviru PZDU Gorenjske, in kar je bilo še bolj pogumno, igre smo tudi pripravili. Na teh igrah je nastopilo pet društev upokojencev. Kot prejšnja leta smo isti trije mušketirji nastopili tudi na teh tekmah. Zasedli smo 4. mesto, kar ni bilo slabo glede na mnogo večjo tradicijo Kranja, Jesenic in drugih centrov namiznega tenisa na Gorenjskem.

Na 21. ŠRI smo presenetljivo celo zmagali.

Leta 2002 je prvenstvo PZDU v Šenčurju zaradi premalo prijav odpadlo, na 22. ŠRI pa smo nastopili z okrepljenimi ekipami. V ženski ekipi je nastopila Mojca Rant, z Majdo Bohinc pa sta dosegli 4. mesto. Okrepljeni z enim najboljših loških igralcev namiznega tenisa v tistem času, Janezom Rantom-Janotom, smo bili moški 4. Igrala sva še Ivko Svvoljšak in jaz.

Isti trije igralci smo leta 2003 nastopili na prvenstvu PZDU na Jesenicah in na 23. ŠRI, kjer smo bili 4. To leto nismo zbrali ženske ekipe.

Leta 2004 so tekme PZDU spet odpadle, na 24. ŠRI pa je bila oslABLJENA ženska ekipa, Majda Bohinc in Francka Bonjšak, 5., ekipa moških pa zelo dobra 3.

Leta 2005 smo loški upokojenci ponovno organizirali tekme PZDU, na katerih je nastopilo že deset moških in tri ženske ekipe. Ženska ekipa, okrepljena z Minko Bertoncely, je zmagala, Minka pa je bila 3. tudi posamično. Moški so bili ekipno 6., posamično pa je v najmlajši kategoriji Jano Rant zmagal. Na 25. ŠRI sta ženska in moška ekipa zasedli dobro 3. mesto.

Leta 2006 se je moški ekipi pridružil Emil Rant, ženski ekipi pa Julija Jenko.

Na tekmi PZDU na Jesenicah je v svoji kategoriji zmagal Jano Rant, Ivko Svvoljšak pa je bil 2. Drugo mesto je zasedla tudi Majda Bohinc, Minka Bertoncely pa je bila 3.

Leta 2007 sta na 27. ŠRI med ženskami zmagali Majda Bohinc in Minka Bertoncely, Jano Rant, Peter Bertoncely, Emil Rant in jaz pa smo med moškimi zasedli 3. mesto.

Na prvenstvu PZDU za leto 2008 se ekipno še ni točkovalo, zato pa je v svoji kategoriji zmagal Jano Rant. Francka Bonjšak in Tončka Celar si sta delili 3. mesto.

V letu 2009 so bile tekme PZDU ponovno v Tržiču. Na prvenstvo smo se dobro pripravili in poslali na tekmo sedem moških in štiri ženske. Dosegli smo odlične rezultate. V svojih kategorijah, od najmlajših do najstarejših, je Jano Rant zmagal, Emil Rant je bil 2., Janez Starman in jaz pa sva bila 3.

Tretja v parih sta bila Jano Rant in Ivko Svvoljšak. Pri ženskah je bila nova igralka Urška Bizjak 2., Minka Bertoncely pa 3. Tudi oba ženska para, Minka Bertoncely in Francka Bonjšak ter Urška Bizjak in Tončka Celar, sta delila 3. mesto. A tudi

to leto se ekipno žal še ni točkovalo, saj bi bili v nasprotnem primeru uvrščeni visoko.

Na 29. ŠRI je bila naša prva moška ekipa 2., druga ekipa pa 3. Ženska ekipa, okrepljena z Urško Bizjak, je zmagala.

Prvenstvo PZDU leta 2010 smo ponovno organizirali v Loki in ob rekordni udeležbi 17 ekip in odlični organizaciji dosegli tudi lepe tekmovalne uspehe.

Naših 10 igralcev in igralk se je resnično odrezalo odlično.

Minka Bertoncelj je bila v enotni konkurenci 2., drugo mesto pa je dosegla tudi z Tončko Celar pri parih. Jano Rant je v svoji kategoriji zmagal, sam pa sem bil v svoji 3. Drugo mesto sta v parih osvojila Janez Starman in Peter Kalan.

Na 30. ŠRI so v skromni udeležbi zmagali tako Jano Rant in nova okrepitev Jure Posavec med moškimi kot tudi Urška Bizjak in Minka Bertoncelj med ženskami. V tem letu smo na mojo pobudo prvič izvedli društveno prvenstvo moških, ki se ga je udeležilo sedem, končalo pa žal le pet igralcev. Zmagal je seveda Jano Rant pred bratom Emilom in Juretom Posavcem.

Leta 2011 je vodenje sekcije prevzel prizadevni Jure Posavec.

Že kakšno leto prej smo se vključili v medobčinsko ligo, a nismo igrali z najboljšimi igralci, ker so ti igrali v drugih kombinacijah. V tem letu so bili del ekipe DU Emil Rant, Franc Košir in Jure Posavec. Tisto leto in še nekaj naslednjih so bili 8. Na društvenem prvenstvu so bili prvi trije isti kot leto prej, prvič pa je tekmovalo tudi pet žensk. Prva društvena prvakinja je postala Urška Bizjak pred Minko Bertoncelj in Francko Bonjšak.

Tekma PZDU je bila spet na Jesenicah. Naših šest moških in tri ženske, brez Janota, je bilo uspešnih.

Zmagali so Ivko Svolfjšak v najstarejši kategoriji, Urška Bizjak v enotni kategoriji žensk ter Janez Starman in Emil Rant pri parih. Ivko Svolfjšak je v tem letu dosegel še lepe uspehe na državnem prvenstvu veteranov in na turnirjih za računalniško lestvico Slovenije, kjer je zmagal.

Na 31. ŠRI so ekipe skrčili le na dva igralca, prvič pa so potekale v Žireh.

Nastopilo je deset ekip.

Naša moška ekipa v postavi Boris Pešelj in Jure Posavec je bila četrta, ženska ekipa, ki sta jo sestavljali Urška Bizjak in Minka Bertoncelj, pa je bila 2.

Že leta 2012 smo ponovno prevzeli organizacijo tekem PZDU. Udeležba je bila rekordna, saj je nastopilo 16 moških in 5 ženskih ekip. Rekordna je bila tudi naša udeležba. Nastopilo je 11 moških in pet ženskih igralk. Organizacijo so ocenili kot odlično.

Tekmovalo se je le posamično. Urška Bizjak je bila 2., Minka Bertoncelj pa 3. v enotni ženski kategoriji. Med najstarejšimi moškimi je bil Ivko Svolfjšak tretji, v srednji kategoriji je Jano Rant zmagal, v najmlajši kategoriji pa sta Jure Posavec in Peter Kalan delila 3. mesto. Tretja sta bila tudi pri mlajših dvojicah. Tisto leto sem športni komisiji PZDU predlagal, da se tudi v namiznem tenisu v prihodnje točkuje uspeh ekipe. Predlog je bil sprejet.

Na 32. ŠRI je naša prva ekipa v postavi Urška Bizjak in Minka Bertoncelj zmagala, Tončka Celar in Marjeta Šarič sta bili 3., moška ekipa, ki sta jo sestavljala Jano Rant in Jure Posavec, pa je bila v konkurenci desetih ekip 4. Leta 2013 smo spet izvedli društveno prvenstvo. Med moškimi je spet zmagal Jano Rant pred Juretom Posavcem in Emilom Rantom, v ženski konkurenci pa Urška Bizjak pred Minko Bertoncelj in Tončko Celar. Naši so kot veterani uspešno tekmovali v gorenjski veteranski ligi.

Na prvenstvu PZDU v Šenčurju smo nastopili z desetimi tekmovalci, 8 moških in 2 ženski. Urška Bizjak je delila 3. mesto, Jano Rant je zmagal, Janez Starman je delil 3. mesto, tako kot tudi v parih Jano Rant in Jure Posavec.

Na prvem ekipnem tekmovalstvu za prehodni pokal Pokrajinske zveze smo bili dobri 3.

Na 33. ŠRI je bila udeležba žensk premajhna za točkovanje, med moškimi pa sta bila Jano Rant in Jure Posavec dobra 3.

Na društvenem prvenstvu za leto 2014 je spet zmagala Urška Bizjak pred Minko Bertoncelj in Andrejo Kecman, pri moških pa Jano Rant pred Juretom Posavcem in Emilom Rantom. Sezono smo zaključili na pikniku na strelišču s podelitvijo odličij. V medobčinski ligi smo bili ponovno 8.

Na prošnjo športne komisije PZDU smo leta 2014 ponovno organizirali prvenstvo PZDU.

Udeležba ekip je bila zelo dobra, udeležba naših pa rekordna. Nastopilo je enajst moških in štiri ženske.

Naši so se odlično borili. Urška Bizjak je bila v enotni kategoriji 2. Sam sem v najstarejši kategoriji dosegel 2. mesto, v naslednji starostni kategoriji je Jano Rant zmagal, med najmlajšimi pa je bil Jure Posavec 2.

V skupini starejših parov sva bila z Ivkom Svoljškom 4., med mlajšimi pari sta bila Jano Rant in Jure Posavec 2., Urška Bizjak in Minka Bertoncelj pa sta postali prvakinja Gorenjske. Kopice dobrih uvrstitev drugih niti ne omenjam.

Ko sva s predsednikom Duićem seštevala točke za skupno uvrstitev, nisva mogla verjeti. Postali smo namreč prvaki Gorenjske in prvi v namiznem tenisu osvojili prehodni pokal. Prejeli smo tudi veliko pohval za odlično organizacijo.

Na 34. ŠRI je bilo žensk ponovno premalo, v skromni moški konkurenci pa sta Jano Rant in Jure Posavec zmagala.

Ob koncu leta smo ugotavljali, da je bilo leto 2014 za namiznoteniško sekcijo doslej najuspešnejše.

Društveno prvenstvo za leto 2015 je v ženski konkurenci potekalo brez Urške Bizjak. Zmagala je neumorna Minka Bertoncelj pred Andrejo Kecman in Ireno Marguč. Do spremembe je prišlo tudi v moški konkurenci. Jure Posavec je postal novi klubski prvak, 2. je bil Peter Žagar, Jano Rant pa 3. Tudi tokrat smo zmagovalce razglasili na pikniku na strelišču v Crngrobu.

Na prvenstvu PZDU v Trziču je bila udeležba tudi odlična. Naših je bilo sicer

nekaj manj, le osem moških in štiri ženske. Med njimi ni bilo Jana Ranta in Urške Bizjak, a se kljub temu niso dali.

Minka Bertoncelj je v starejši kategoriji zasedla 4. mesto, skupaj z Andrejo Kecman pa sta zmagali v enotni kategoriji parov. V najstarejši moški kategoriji sem bil 2., v kategoriji mlajših parov pa sta bila Jure Posavec in Boris Pešelj 3. Ob vrsti dobrih uvrstitev drugih naših tekmovalcev smo uspeli ponovno zmagati in obdržati prehodni pokal.

Na 35. ŠRI so zaradi majhne udeležbe spremenili sistem. Tako moški kot ženske so nastopili skupaj z dvočlansko ekipo, zaradi česar je bilo ekip kar precej več. Jano Rant in Jure Posavec sta bila 4., Peter Žagar in Boris Pešelj pa 5.

Na klubskem prvenstvu v letu 2016 je nastopilo enajst naših članov in štiri članice.

Zmagal je Roman Cencič pred Janom Rantom in Borisom Pešljem. V ženskem delu je ponovno zmagala Minka Bertoncelj pred Nado Somrak in Andrejo Kecman. Na sklepnem pikniku na strelišču smo ob kratkem programu in bogati postrežbi razglasili najboljše v pinkponku našega društva.

Ponovno smo organizirali prvenstvo PZDU. Tudi tokrat smo opravili dobro delo, čeprav so glavnega operativnega organizatorja in najboljšega igralca Jana Ranta večer pred pričetkom odpeljali v bolnico. Na pomoč so priskočili nekateri igralci namiznoteniškega NT kluba.

Nastopilo je 73 tekmovalcev iz 14 društev. Naša številčno močna ekipa je dosegla toliko odličnih rezultatov, da smo ponovno osvojili prehodni pokal, tokrat že v trajno last.

Med moškimi so bili Roman Cencič 2., Peter Žagar 3., Jure Posavec 4., 5. mesto pa je delil Franc Prezelj. Visoka mesta so osvojile tudi naše igralko, najvišje Minka Bertoncelj.

Na 36. ŠRI je bila tekma spet v enotni kategoriji. Jano Rant in Jure Posavec sta bila ponovno 4., Peter Žagar in Boris Pešelj pa spet 5. Nastopili sta tudi Minka Bertoncelj in Nada Somrak ter zasedli 8 mesto.

Na društvenem prvenstvu za leto 2017 je nastopilo devet moških in tri ženske. Prvak je postal novi član društva Roman Cencič pred Borisom Pešljem in Janom Rantom.

Nova stara prvakinja je postala Minka Bertoncelj pred Nado Somrak in Andrejo Kecman.

Sredi maja tega leta smo na pikniku, ki mu pravimo piknik generacij, ker je skupen za tekmovalce NT kluba Škofja Loka in rekreativce ŠD Partizana, kjer smo upokojenci DU Škofja Loka v večini, razglasili rezultate.

Prvenstva PZDU za leto 2017, ki je bilo v Šenčurju, se je udeležilo 18 društev. Tekme se je udeležilo dvanajst naših tekmovalcev, od tega deset moških in le dve ženski. Bili so uspešni. V ženski kategoriji starejših je bila Minka Bertoncelj 2., Nada Somrak pa 3. med mlajšimi. V enotni kategoriji parov sta celo zmagali.

Jano Rant je slavil v najstarejši kategoriji, v mlajši je bil Peter Žagar drugi, Boris Pešelj 5., v najmlajši pa Roman Cenčič 3. in Jure Posavec 5. V kategoriji mlajših moških parov sta bila Peter Žagar in Roman Cenčič 2., Boris Pešelj in Janez Starman pa 5. Peta sva bila med starejšimi pari tudi midva z Viktorjem Debeljakom. Ponovno smo bili najuspešnejši, saj smo spet zmagali in osvojili prehodni pokal v trajno last.

Na 37. ŠRI so tekmovali v enotni kategoriji. Peter Žagar in Boris Pešelj sta bila 3., Jano Rant in Jure Posavec pa 4.

Jure Posavec, ki je uspešno in v zadovoljstvo vseh sedem let vodil namiznoteniško sekcijo našega društva, poleg tega pa še rekreacijo v ŠD Partizan ter bil tudi aktiven trener, sodnik in prizadeven organizator, je zaradi nesporazumov nepreklicno odstopil.

Društveno prvenstvo za leto 2018 smo dokončali brez njega. Med štirimi udeleženkami je ponovno zmagala Minka Bertoncelj pred Nado Somrak in Ireno Marguč, med desetimi igralci pa je prvak postal Peter Žagar pred Janom Rantom in bratom Emilom. Na tradicionalnem pikniku sredi maja smo razglasili rezultate, sam pa sem se Juretu zahvalil za ves trud, ki ga je vlagal v delovanje naše sekcije v minulih letih.

Na prvenstvu PZDU v Tržiču je nastopilo 15 društev s 76 udeleženci.

S številno, a ne najštevilčnejšo, ekipo smo se uspešno borili in osvojili precej visokih uvrstitev, kar vse nam je prineslo toliko točk, da smo premočno zmagali in osvojili že novi prehodni pokal.

V ženski konkurenci je Minka Bertoncelj zmagala v starejši kategoriji. V mlajši je bila Nada Somrak 4., Andreja Kecman pa 5. Minka Bertoncelj in Andreja Kecman sta v dvojicah zmagali, Nada Somrak in Irena Marguč pa sta bili 4. Med moškimi je Roman Cenčič zmagal v najmlajši kategoriji, v naslednji je bil Peter Žagar 4., v še naslednji pa je spet zmagal Jano Rant. Pri mlajših moških parih sta Peter Žagar in Jure Posavec, ki še tekmuje za naše društvo, zasedla 4. mesto, Jano Rant pa z Viktorjem Debeljakom med starejšimi pari 5. mesto.

Preko zime smo našo perspektivno in prizadevno Nado Somrak izbrali za vodjo naše namiznoteniške sekcije v celoti, torej tako moškega kot ženskega dela. S tem smo razbremenili Minko Bertoncelj, ki je Juretu Posavcu pomagala pri ženskem delu sekcije. Nada se je že zagrela pri dokončanju društvenega prvenstva in pri udeležbi na prvenstvo v Tržiču.

Delo namiznoteniške sekcije lahko ocenimo kot zelo uspešno. Igralcem želimo, da bi bilo pod novim vodstvom še uspešnejše.

Julija Jenko

Pikado

Naše članice so v pikadu prvič tekmovala leta 1993, ko se je ženska ekipa prvič udeležila 13. delavskih športnih iger. Od leta 1998 so večkrat tekmovala z dvema ekipama. Na prvi tekmi smo v ekipi nastopile Majda Bohinc, Slavka Plestenjak in avtorica prispevka. Z leti so se tekmovalke menjale in za društvo so tekmovala še Marija Marinšek, Ljudmila Jesenovec, Minka Ažbe, Ivanka Nardoni, Marica Sorčan, Tončka Dolinar, Nevenka Mandić Orehek, Ivanka Prezelj, Vera Bokal in Kati Galof. Zadnjih nekaj let smo članice ekipe Cveta Škopelja, Marija Marinšek, Vanja Jenko, Zdenka Gaber in moja malenkost. Od leta 2003 za društvo tekmuje tudi moška ekipa. Na 13. medobčinskih športnih igrah je nastopila prva mešana ekipa v sestavi Peter Zakotnik, Peter Mravlja in Nevenka Mandić. Z leti so se tekmovalci menjali. Za ekipo društva so tekmovali še Karel Kastelic, Jelko Pešec, Stane Ferle, Jože Primožič, Jože

Trening v športnem delu
galerije Hodnik

Avguštin in Drago Pavičević. Ekipo, ki sedaj tekmuje že nekaj let, pa sestavljajo Adi Kočar, Franc Prezelj, Janko Demšar, Milenko Štimac, Vasilij Kosec in Ciril Jenko.

Leta 2007 je s PZDU Gorenjske prvič prišel predlog, da bi v športne igre vključili tudi pikado. Društvo je že isto leto organiziralo tekmovanje, vendar so se nanj prijavile samo štiri ekipe, zato ga nismo izvedli. Tudi leta 2008 tekmovanja ni bilo. Leta 2009 je tekmovanje prvič uspešno izvedlo DU Dovje-Mojstrana, vendar je na njem nastopilo le deset moških ekip, saj se ženskih ekip še vedno ni prijavilo dovolj. Za našo moško ekipo so takrat tekmovali Franc Prezelj, Janko Platiša, Drago Pavičević in Adi Kočar, ki so osvojili 3. mesto. Moški od tega leta redno tekmujejo vsako leto. Za našo ekipo že nekaj let nastopajo Franc Prezelj, Janko Demšar, Adi Kočar, Milenko Štimac in Ciril Jenko.

Leta 2011 je našemu društvu le uspelo organizirati tekmovanje PZDU Gorenjske v pikadu, ki smo ga priredili v gostišču Pr' Starman na dveh pikadih. Na tekmi je nastopilo pet ženskih in devet moških ekip.

Možnost za vsaj občasen trening smo po dolgih letih dobili šele decembra 1997, ko se je DU Škofja Loka preselilo v nekdanjo vojašnico na Partizanski cesti. Kupili smo dva pikada in pred tekmovanjem občasno trenirali na hodniku društva, vendar so bili prostori vsak dan zasedeni. Pred tremi leti smo dobili prostor v majhni sobi v zgornjem delu vojašnice, ki jo je včasih uporabljal Rdeči križ. Čeprav je prostor temu namenjen, pozimi tam ne moremo trenirati, ker je premrzlo. Toda tudi ta prostor smo kmalu izgubili, ker so ta del vojašnice porušili zaradi gradnje vrtca.

Vse članice in člani, ki nastopajo v pikadu, tekmujejo še v drugih športnih panogah. Člani moške ekipe večinoma tudi strelci občasno trenirajo v strelskih prostorih. Kljub slabim pogojem za vadbo smo na občinskih in pokrajinskih tekmovanjih dosegli nekaj lepih uspehov.

Pri ženskah je prva ekipa na državnih športnih igrah leta 1996, 1997 in 2000 zmagala. Leta 2007 in 2011 so bile 2., leta 2002 in 2006 pa 3. Druga ženska ekipa je leta 2000 zasedla 3. mesto.

Na tekmovanju PZDU Gorenjske so članice leta 2012 v Žirovnici zasedle 2. mesto in se uvrstile na državno prvenstvo v Andražu pri Polzeli. Leta 2016 so bile na tem tekmovanju v Komendi 3.

Moška ekipa je na medobčinskih športnih igrah leta 2013 dosegla 2. mesto, na tekmovanju PZDU Gorenjske pa v letih 2009 in 2012 3. mesto.

Ker že nekaj let na športno rekreacijskih igrah v Škofji Loki ni veliko zanimanja za tekmovanje v pikadu, naj bi v prihodnje ženske in moške ekipe tekmoval skupaj.

Franc Prezelj

Prstomet

Igro prstomet poznamo že iz otroških let kot balinčkanje ali igro s ploščki. Prstomet se lahko igra posamezno ali v parih. Ploščki so rdeče, modre, rumene in zelene barve, različnih barv pa so tudi balinčki. Ploščki so okrogli, imajo premer 10 cm in tehtajo od 70 do 80 g. Tudi balinček je okrogle oblike, ima premer 6,4 cm in tehta od 3 do 4 g. Igralno polje je široko 2,5 m in dolgo 10 m, od katerih je 5 m vmesne in 5 m igralne površine. Pri prstometu igralci bližajo ploščke balinčku, za točke pa šteje plošček, ki ga igralec vrže najbližje balinčku. Zmaga igralec, ki prvi doseže 13 točk. Igra ni zahtevna, saj igralci potrebujejo le dobro koordinacijo med dolžino in smerjo meta. Člani društva prstomet vadimo enkrat na teden na parkirnem prostoru nekdanje vojašnice. Treningov se udeležuje različno število igralcev, skupaj pa nas je okoli petnajst.

Leta 2012 je Zavod za šport prstomet vključil v športno rekreacijske igre, na katerih zelo uspešno sodelujemo. Uspešno nastopamo na tekmovanjih v prstometu, ki jih organizira PZDU Gorenjske, ekipa naših predstavnic pa tekmuje tudi v Slovenski prstometni ligi.

Sodelujoči člani so Tone Jenko, Boris Pešelj, Ivo Zakotnik, Niko Prevc, Vasilij Kosec, Rasto Kos, Ciril Jenko in Franc Prezelj. Članice so Jožica Zakotnik, Štefka Jenko, Vanja Jenko, Vera Bokal, Ivanka Prezelj in Vojka Mihelič.

Namen prstometu (balinčkanja) je druženje, medsebojno sodelovanje, zabava in pobeg iz vsakdanjega življenjskega ritma.

Martina Eržen

Rekreacijsko plavanje

Naši člani so začeli rekreativno plavati leta 1994, ko je društvo organiziralo avtobusni prevoz do bazena v Železnikih. Kasneje smo s plavanjem nadaljevali v bazenu v Stari Loki, ki ga sedaj upravlja Zavod za šport Škofja Loka.

Pobudnice za organizacijo rekreativnega plavanja so bile referentka za šport Julija Jenko ter druge športnice in tako je plavanje postalo ena od mnogih športnih dejavnosti v društvu.

Aprila 1996 je društvo pod vodstvom Janeza Liechteneckerja s Centrom slepih in slabovidnih sklenilo pogodbo za uporabo njihovega bazena. Ker se je zanimanje za rekreativno plavanje povečalo, so od oktobra tistega leta do maja naslednjega leta članice in člani plavali že v štirih skupinah, v katerih je bilo od 12 do 15 plavalk in nekaj plavalcev. Skozi leta se je število plavalk in plavalcev povečevalo in tako imamo sedaj že 7 skupin.

Celotno organizacijo in skrbno vodenje evidenc je v letih od 1994 do 2001 prevzela referentka za šport Julija Jenko. Vsako leto ob začetku sezone je vsako skupino obvestila o datumu začetka plavanja, evidenci in načinu plačila. Konec meseca je obiskala vsako skupino, pobrala prispevke in račun za uporabo bazena poravnala pri blagajni CSS. Zaradi obilice dela z drugimi športnimi panogami je Julija vodenje evidenc in plačila leta 2001 prepustila takratni tajnici društva Olgi Medič. Olga je v vsaki skupini pooblastila eno od plavalk, ki je vodila evidenco, pobirala prispevke in jih oddajala v blagajno društva. Po zamenjavi celotnega vodstva društva je vodenje evidenc prevzela računovodkinja Milica Habjan. Plavalke in plavalci se maja, ko se sezona

zaključiti, odločijo, ali želijo v isti skupini plavati tudi naslednjo sezono, ki se prične oktobra istega leta in traja do maja naslednjega leta. Akontacijo za plavanje plavalke in plavalci plačajo dvakrat na leto. Računovodkinja obračun, ki ga naredi na osnovi števila ur, posreduje mentorjem skupin, ki prispevke poberejo in jih oddajo v blagajno društva.

Organizirano plavanje poteka že približno 22 let. Nekatere plavalke se te koristne oblike rekreacije udeležujejo že, odkar smo se v društvu zanjo odločili. Tako Anica Ziherl, Milica Brelih, Lenčka Mrak, Francka Habjan, Marinka Žontar, Dragica Šuštar, Janja Eržen in Nežka Trampuš plavajo že od vsega začetka, veliko plavalk pa se jih je pridružilo malo kasneje. Sedaj so skupine razdeljene po dnevih in naši člani tako plavajo ob torkih, sredah in četrtnih. Skupino, ki plava ob torkih, vodi mentorica Marinka Žontar. V sredo se plavanja udeležijo tri skupine članov, ki jih vodimo mentorice Anica Ziherl, Milica Košir in avtorica tega prispevka. Tudi ob četrtnih bazen napolnijo tri skupine, katere vodijo Janja Eržen, Ela Dolinar in Anica Jugovic. Vsaka skupina ima med enournim plavanjem tudi približno od 15 do 20 minut telovadbe, ki jo vodijo mentorji Anica Ziherl, Marinka Žontar, dr. Anton Košir, Nežka Trampuš, Ela Dolinar, Janja Eržen in Anica Jugovic. Mentorji se trudijo, da je telovadba prilagojena skupini in da se plavalke ter plavalci v vodi resnično razgibajo. V skupini Anice Ziherl je povprečna starost plavalk več kot 80 let, Lenčka Mrak pa jih ima že več kot 90. To dokazuje, da je rekreacijsko plavanje brez dvoma koristno za starejše. V bazenu med plavalkami in plavalci, ki uživajo v druženju v topli vodi, vlada prijateljsko vzdušje. Plavalkam in plavalcem želim, da bi še veliko ur rekreacije preživeli v vodi in ob druženju.

Ivan Hafner

Smučali smo za užitek

Uvodne misli

Vodenje novoustanovljene Komisije za rekreacijo pri Društvu upokojencev Škofja Loka je leta 1982 prevzel Srečko Tušar. Med prvimi panogami, za katere je navduševal upokojence društva, sta bila poleg streljanja tudi smučanje in smučarski tek. Bil je pač upokojeni oficir in priznan smučar. Toda v tistem letu in še naslednjih deset let upokojenci niso imeli svojih tekmovanj. Občasno so tekmovali na različnih občinskih in sindikalnih tekmovanjih. Zagotovo so poleg Srečka Tušarja redno smučali in občasno tekmovali tudi Janez Gašperšič, Stane Stanovnik, Slavko Stanonik, Janez Kalan, Drago Jazbec, Tone Oman in Ciril Pleško. Najbolj znani smučarki sta bili Katarina Šegula in Nežka Trampuš. Rezultatov iz tega obdobja nismo našli.

Z organizacijo prvega prvenstva Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske (PZDU Gorenjske) leta 1993, katerega naj bi se udeležili najboljši smučarji vseh štirih društev upokojencev iz Občine Škofja Loka, se je pojavilo vprašanje, kdo na tekmi lahko sploh tekmuje, zaradi česar je bilo treba organizirati tudi občinska prvenstva. Organizacijo prvenstva v smučanju loške občine je prevzelo DU Žiri, v kateri so bili smučarji najbolj navdušeni. Dogovorili so se tudi, da bo organizacijo prvenstev vsako leto prevzela druga občina, kar se je obdržalo vse do danes. Zaradi visokih startnin na tekmi PZDU so sklenili tudi, da bosta na prvenstvo Gorenjske odšla dva najboljša tekmovalca iz vsake starostne skupine z občinske tekme. Ta dogovor pa ni dolgo vzdržal, saj so društva želela sama odločati o udeležbi na pokrajinskih tekmah. Tekme za občinsko prvenstvo so se obdržale. Po razdelitvi občine Škofja Loka na štiri občine so potekale medobčinske tekme, za katere se je

kasneje ustalil naziv Prvenstvo upravne enote Škofja Loka. Tradicija, sedaj že četrto stoletna, se je obdržala. Naše društvo se tekom redno udeležuje in jih tudi prizadevno organizira, ker je poleg tekmovanja utečeno tudi prijetno druženje. Kot rečeno, so bili prvi organizatorji Žirovci. Vse je potekalo še »lastno nožno«. Progo so organizatorji pripravili s štamfanjem, tako pa so na start prišli tudi tekmovalci.

Rezultat prve tekme PZDU Gorenjske, na kateri so nastopili naši predstavniki, je bil, da so v svojih starostnih skupinah zmagali Nežka Trampuš in Irena Rusjan ter Ciril Pleško in Tone Škof, Marija Kotar in Stane Guzelj sta bila druga. Med smučarskimi tekači se je kot absolutna zmagovalka na tekmo uvrstila Irena Rusjan. Tekačev je bilo malo in kasneje se je obdržalo samo prvenstvo v veleslalomu.

Ti dve tekmovanji sta bili edini uradni tekmi upokojencev, vse dokler ni SZ Škofja Loka, organizatorica množičnih medobčinskih športnih iger, leta 2010 uvrstila v svoj program tudi tekme v veleslalomu in smučarskem teku. Od tedaj se naši smučarji teh tekem redno udeležujejo.

Leta 1994 je naša ekipa, izbrana na občinski tekmi, zasedla 3. mesto na prvenstvu PZDU v Podkorenu, posamično pa so osvojili eno zlato, tri srebrne in štiri bronaste medalje.

Za leto 1995 ni poročil, od leta 1996, ko so se izbirne tekme po ustanovitvi novih občin prvič imenoval medobčinsko prvenstvo, so ta tekmovanja redno vsako leto. Tekmovanje PZDU Gorenjske je bilo redno razpisano, vendar je v prvih letih zaradi premajhnega števila prijavljenih tekmovalcev večkrat odpadlo.

Smučarski tek je bil na občinskih tekmah le prva leta, zmagovala sta Katarina Šegula in Tone Marn.

Vse od opisanih začetkov rednih smučarskih tekmovanj leta 1993 pa do sezone 2006/2007 je smučarsko sekcijo uspešno vodila Julija Jenko. Potem je šport v društvu začasno vodil predsednik Miro Duič, vendar sem mu pri smučanju, predvsem pri zbiranju tekmovalcev, kmalu priskočil na pomoč, dokler nisem športa in rekreacije kot predsednik Komisije za šport in rekreacijo v sezoni 2009/2010 prevzel v celoti. Tedaj smo za vodenje posameznih športov imenovali nekatere nove vodje. Tako je vodenje alpskega smučanja prevzel Roman Berčič, vodenje smučarskega teka pa Emil Satler. Leta 2017 je prvega zamenjal Boris Vodopivec, drugega pa Franc Hafner. Roman in Emil sta bila prizadevna in uspešna vodje sekcij, a jima je nadaljnje prostovoljno delo preprečilo zdravje.

Ivana Prezelj

Strelstvo

Po zapisih, shranjenih v škofjeloškem arhivu, se je športno udejstvovanje v DU Škofja Loka začelo širiti po letu 1980. Takrat je obstajala komisija za rekreacijo, ki je organizirala izlete. Športna dejavnost je bila balinanje. Ko se je leta 1981 odprla športna dvorana Poden, ki je postala osrednji športni objekt v Škofji Loki, so si člani DU zaželeli ukvarjati tudi z drugimi športi. Nalogo oživitve športnega udejstvovanja, s katero bi poleg balinarjev društvo dobilo tudi ekipo kegljačev, sta prevzela Matija Čujevič in takratni predsednik DU Milan Žakelj. Leta 1982 je društvo ustanovilo komisijo za rekreacijo in šport, ki so jo sestavljali Ernest Lotrič, Srečko Tušar in Matija Čujevič. S Srečkom Tušarjem je v društvu organizirano zaživelo tudi strelstvo. Junija 1984 je društvo prvič organiziralo republiško tekmovanje v streljanju z zračno puško na desetmestnem strelišču v športni dvorani Poden. Lastnih pušk upokojniki nikoli niso imeli, zato so si jih izposojali iz skladišča orožja teritorialne obrambe, ki ga je vodil Rudi Fojkar. Srečko Tušar je za strelstvo v DU skrbel vse do leta 1992, ko je organizacijo in vodenje rekreativno športne dejavnosti prevzela Julija Jenko. Strelstvo je vodila do leta 2003, ko sem organizacijo tekmovanj in vodenje postopoma prevzela avtorica prispevka, je Julija pomagala pridobivati nove strelke. Leta 2011 je bila ustanovljena komisija za športno rekreativno dejavnost, katere predsednik je še sedaj Ivan Hafner. Vodenje odbora za streljanje je sprejel Pavle Jereb. V zadnjih letih pri organizaciji tekmovanj aktivno pomaga tudi Janko Demšar.

Vsi strelci in strelke so že od samega začetka delovali v dveh strelskih društvih, v Strelski družini Kopačevina na Trati (danes Strelsko društvo Kopačevina Škofja Loka Trata) in v Strelski družini bratov Kavčič v Škofji Loki (danes Strelsko društvo Škofja Loka). Na Trati upokojene strelce in strelke vodi Pavle Jereb, v Škofji Loki pa avtorica prispevka. Naše društvo je po letu 2000 enajstkrat organiziralo pokrajinsko, dvakrat pa državno prvenstvo DU v streljanju z zračno puško. Od leta 1991 naprej so se strelke in strelci DU Škofja Loka vsako leto udeležili delavskih športnih iger, medobčinskih športnih iger, športno rekreacijskih iger in pokrajinskih prvenstev DU Gorenjske, 17-krat pa tudi državnih prvenstev ZDUS.

Najbolj množična tekmovanja so bile medobčinske športne igre, saj je leta 2003 na njih tekmovalo kar 16 ženskih in 24 moških tričlanskih ekip. Po letu 2009 je udeležba žal močno upadla.

Od začetka do leta 2000 so za DU tekmovala Alojzija Stanonik, Julija Jenko in Dora Fojkar. Po letu 2001 smo se jim pridružile avtorica prispevka, Nevenka Mandić Orehek, Frančiška Demšar Mesec in Katja Galof, zadnja leta pa nastopajo še Marija Sovinc, Vojka Mihelič, Milena Kužel in Olga Loboda.

Prvi strelci Rudi Fojkar, Tone Oman in Slavko Stanonik so izhajali iz SD Kopačevina. Leta 1995 se jim je pridružil Pavle Jereb, po letu 2000 pa še Karel Kastelic, Henrik Peternelj, Adolf Kočar, Franc Prezelj, Janko Demšar, Milenko Štimac, Edvard Horvat, Jelko Pešec, Boris Vodopivec in Janko Žorž.

Ferdo Pozvek

Šah

Šahovska sekcija deluje v okviru številnih športnih dejavnosti Društva upokojencev Škofja Loka. Ustanovljena je bila na pobudo nekaterih starejših šahistov v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja in je nekako naslednica takratnega šahovskega kluba. Danes obstaja samo še šahovski klub mladih, starejši šahisti pa se vedno bolj vključujejo v šahovsko sekcijo DU.

Ko sem leta 2004 prevzel vodenje šahovske sekcije od Jožeta Pogačnika, nas je šah igralo osem, od takrat pa se je to število povečalo na zdajšnjih štirinajst članov.

Šah smo sprva igrali v svoji šahovski sobi, ki pa je sčasoma postala pretesna, zato ga že nekaj časa igramo v prostorih knjižnice.

Šah je namizna miselna igra dveh nasprotnikov, pri kateri, za razliko od športa, ni značilna telesna aktivnost. Šah ima dolgo tradicijo in se igra po celem svetu, zanj pa je značilna tudi zelo visoka stopnja organiziranosti.

Šah so najprej začeli igrati v Indiji in sicer že v 6. stoletju. Že v 11. stoletju se je šah razširil po vsej Evropi in postal ena najlepših in najbolj popularnih prostočasnih iger.

Šah je tudi v Sloveniji dobro razvit in prepoznaven. V sodobnem času smo priča vedno večjemu razcvetu tekmovalnega šaha. Lahko se pohvalimo, da je

Svetovna šahovska zveza FIDE leta 2002 organizacijo 35. šahovske olimpijade zaupala prav našemu Bledu. Od lanskega leta imamo v Sloveniji tudi svetovno šahovsko mladinsko prvakinja Lauro Unuk.

Igranje šaha je pri Slovencih že dolgo ena izmed najbolj razširjenih aktivnosti. Šah igrajo mladi in stari, tako v klubih, društvih in sekcijah, v delovnih okoljih in med prijatelji, veliko pa tudi na računalniku.

V naši šahovski sekciji šah redno igramo vsak ponedeljek od 9. do 12. ure deset in pol mesecev na leto. Šahisti lahko brez pomislekov trdimo, da smo med vsemi, ki se ukvarjajo s kakršnokoli aktivnostjo v DU, med najbolj aktivnimi. To potrjuje vsakoletno ocenjevanje športnikov v društvu, v okviru katerega šahisti za svoje aktivnosti in rezultate med posamezniki prejmejo številna priznanja in kolajne vseh treh barv.

Štirje naši najboljši šahisti se enkrat mesečno udeležujejo turnirjev članov društev upokojencev Gorenjske v Kranju.

Trikrat na leto se udeležimo šahovskih turnirjev za športno rekreacijske igre, ki potekajo v štirih občinah na območju Škofje Loke. Na teh turnirjih so naši šahisti tako ekipno kot posamično vedno med najboljšimi.

Lani smo se šahisti vključili v Večgeneracijski center Gorenjske, ki nam je omogočil nakup šahovskih rekvizitov v vrednosti 200 €. Približno enak znesek nam obljublja tudi za letos. Društvo upokojencev plačuje prijavnino za naše najboljše šahiste na pomembnejših turnirjih. Poleg tega društvo poravnava tudi vsakoletno naročnino na revijo Šahovska misel, ki izhaja štirikrat na leto, zaradi česar smo vedno seznanjeni z najnovejšimi šahovskimi dogodki doma in v svetu.

Redno se udeležujemo klubskega in posamičnega prvenstva gorenjskih šahistov posameznih DU, ki jih vsako leto organizira druga občina. Konkurenca je precej močna, a kljub temu dosegamo dobre rezultate.

Leta 2019, ko bo Društvo upokojencev Škofja Loka praznovalo svojo 70. obletnico, bomo šahisti pripravili prvenstvo tudi v Škofji Loki, s čimer bomo prispevali k pomembnosti in slovesnosti tega dogodka.

V šahovski sekciji si bomo še naprej prizadevali, da bodo naši člani čim bolj aktivni in da bomo privabili nove šahiste. Tako bomo izboljšali in popestrili preživljanje svojega prostega časa ob tej čudoviti igri.

Jožica Anžel

Tek

Člani našega društva so v teku prvič tekmovali na delavskih športnih igrah leta 1992. V ekipnem teku na 1500 metrov, ki je štel tudi za občinsko prvenstvo, je nastopilo šest ekip, med katerimi so upokojenke dosegle četrto mesto. Med 18 posameznicami je nastopila Marija Malovrh, ki je zasedla peto mesto. Leta 1994 so Majda Bogataj, Majda Bohinc in Marija Malovrh ekipno tekle na krosu v Gorajtah. Arhivski podatki kažejo, da so se upokojenci tekaških tekmovanj ponovno udeležili šele v letih 2005 in 2006, ko so na medobčinskih športnih igrah v krosu nastopili Srečo Pirman, Mirko Pintar in Drago Frelih, v orientacijskem teku pa Srečo Pirman in Drago Frelih.

Tekaško skupino zadnjih osem let vodim avtorica tega prispevka. Člani skupine redno tečejo enkrat na teden. Poleti si izberejo poti po Sorškem polju, pozimi pa se vzpnejo na Osolnik ali Lubnik. Vedno nastopijo na vseh tekmah, tj. orientacijskih tekih in jesenskih krosih, v okviru medobčinskih športnih iger. Leta 2015 so se teka na 21 kilometrov na Sorškem polju udeležile nove generacije. V Škofji Loki člani skupine tečejo tudi na Teku štirih mostov, vsako jesen pa tudi na Ljubljanskem maratonu, kjer nastopijo tako na maratonu in polmaratonu kot tudi na 10 kilometrov. Čeprav je naših tekačev malo, so tako ekipni kot v posamezni konkurenci vedno pri vrhu. Od članov za naše društvo tečejo Srečo Pirman, Mirko Pintar, Brane Korenčič, Drago Frelih, Franci Rupar in Ivo Janez Jelenc, od članic pa avtorica prispevka, Tina Ušeničnik, Anica Jugovic in Urška Bizjak, ki je bila nekaj let nazaj zelo aktivna in večkrat izbrana za športnico leta.

Tekači udeleženci Ljubljanskega maratona

Ivan Hafner

Tekmovalno plavanje

Poleg rekreacijskega plavanja, največ v malem bazenu v Centru slepih in slabovidnih, ki ima v našem društvu že več desetletno tradicijo, smo se dokaj zgodaj začeli udeleževati tudi plavalnih tekmovanj.

Prva plavalka, ki je leta 1993 nastopila kot posameznica na 13. DŠI, je bila Julija Jenko. Leto kasneje je nastopila tudi Nežka Trampuš, nato pa vse do leta 2000 nismo tekmovali. Tega leta je nastopila popolna ženska ekipa v postavi Majda Bohinc, Milka Cvirn in Majda Bogataj ter med samimi mladimi plavalkami osvojila 7. mesto. Leta 2001 spet nismo zbrali ekipe, leto 2002 pa je bilo prelomno, saj so se tedaj pričela tudi tekmovanja za prvenstvo PZDU Gorenjske v plavanju. Od tedaj smo se skoraj brez izjeme udeležili vseh prvenstev Gorenjske v plavanju.

Tekma je bila v bazenu v Železnikih in naše društvo je nastopilo s tremi plavalkami in dvema plavalcema. Med plavalkami Majdo Bohinc, Nežko Trampuš in Mojco Rant je bila najuspešnejša Mojca Rant, saj je postala naša prva prvakinja Gorenjske na 50 m prosto in v maratonu na 100 m prosto, avtor prispevka pa sem postal prvi prvak na 50 m prosto in 2. v maratonu na 200 m prosto. Na 50 m prosto je bil 2. Peter Mravlja, vsi v svojih starostnih kategorijah. V tem letu je bila na 22. ŠRI uspešna tudi naša ženska štafeta, ki je osvojila 5. mesto.

Leta 2003 smo na prvenstvu PZDU osvojili eno zlato, tri srebrne in tri bronaste medalje, na 23. ŠRI pa je ženska ekipa zasedla lepo 5. mesto.

Podobno smo leta 2004 s prvenstva PZDU v Kranju prinesli eno zlato, dve srebrni in eno bronasto medaljo. Na 24. ŠRI, ki so kot vedno potekale v Železnikih, so Nežka Alič, Helena Kejžar in Nežka Trampuš osvojile 6. mesto v ženski štafeti, v moški štafeti, ki je prvič nastopila na tem tekmovanju, pa smo plavali avtor prispevka, Peter Mravlja in Metod Bertoncely in zasedli 9., zadnje mesto.

Leta 2005 so plavalci na tekmi PZDU v Kranju osvojili eno 1. in šest 2. mest, na 25. ŠRI pa so naše plavalke dosegle ekipno 2. in 3. mesto, moški pa 8.

Vse od začetka do leta 2005 je tekmovalno plavanje zgledno vodila Julija Jenko. Od vključno leta 2006 tekmovalno plavanja ni imelo vodje, predsedniku Duiću sem občasno pomagal avtor prispevka, pri plavalkah pa je na pomoč priskočila tudi Majda Bohinc.

Reči moram, da je bila glavna težava pri plavanju izbor tekmovalcev, saj Škofja Loka nima pravega bazena in nikoli ni imela plavalnega kluba ali tekmovanj, zato nimamo plavalne baze. Vedno smo tekmovalce iskali med slučajnimi ljubiteljskimi počitniškimi plavalci. Odkrili smo kar nekaj talentov in tako na

Gorenjskem vendarle pričeli loviti priključek k najboljšim trem društvom iz mest, kjer imajo prave bazene.

Leta 2006 za prvenstvo PZDU v Kranju nisem uspel sestaviti ekipe, na 22. ŠRI pa smo bili še kar uspešni, saj je bila naša prva dvojica plavalk 5., druga 6., moška ekipa štirih plavalcev pa 4.

Tudi leta 2007 in 2008 za prvenstvo PZDU nismo uspeli sestaviti plavalne ekipe in se prvenstva nismo udeležili, prav tako ne 27. ŠRI, kjer sta uspešno kot posameznika nastopila Srečo Pirman in Lojze Homan.

Stanje ni bilo dobro, zato sem proti koncu leta 2008 sam prevzel tekmovalno plavalno sekcijo.

Na prvenstvu PZDU leta 2009 v Radovljici sva barve društva branila le dva. Stanka Perne je bila na krajši progi 5., na daljši pa 4., sam pa sem postal prvi prvak Gorenjske na daljši progi – maratonu, na krajši v prostem slogu pa sem zasedel 2. mesto. Ekipno sva osvojila 5. mesto.

Na 29. ŠRI je bila udeležba slaba, saj je prišlo le nekaj mladih dobrih plavalcev in z Lojzetom Homanom sva bila zadnja.

Leta 2010 je bilo prvenstvo spet v Kranju. Plavali smo le štirje, a smo osvojili kar devet medalj. Zlato je osvojil Peter Mravlja, ekipno smo bili odlični 3.

Na 30. ŠRI smo bili ob slabši udeležbi odlični. Moška ekipa je bila 2. Posamično sta zmagala Urška Bizjak in Lojze Homan. Stanka Perne je bila 2., Angelca Grošelj pa 3.

V Radovljici smo na tekmi PZDU leta 2011 nastopili s petimi plavalci in zasedli 3. mesto. Urška Bizjak je odnesla dve srebrni in eno bronasto medaljo, Mojca Rant eno srebrno in eno bronasto, sam sem osvojil tri bronaste medalje, eno bronasto pa še Jure Posavec.

Na 31. ŠRI se je za ekipno tekmo prijaviло premalo ekip. Posamično sta zmagala Urška Bizjak in Lojze Homan, Stanka Perne in Jure Posavec sta bila druga, Peter Mravlja pa tretji.

Leta 2012 je bila tekma PZDU spet v Kranju. Sestavili smo doslej najmočnejšo ekipo, nastopili smo namreč s kar devetimi plavalci, petimi moškimi in štirimi ženskami. Osvojili smo kar sedemnajst medalj. Urška Bizjak je domov odnesla dve zlati in eno srebrno, Angelca Grošelj eno zlato in dve bronasti, Mojca Rant eno zlato in eno bronasto, Stanka Perne pa dve srebrni medalji. Sam sem osvojil dve srebrni, Srečo Pirman tri bronaste, Peter Mravlja pa dve bronasti medalji. Ekipno smo zaostali za Kranjem in Radovljico.

Plavanje na 32. ŠRI je zaradi premalo prijav odpadlo.

Leta 2013 se je plavalno prebudil Kamnik. Prvič je bilo prvenstvo PZDU v odprtem olimpijskem bazenu v Kamniku, Kamničani pa so nastopili kar z 18 zelo dobrimi plavalkami in plavalci. Novi kamniški vodja športa v DU Kamnik Miha Prosen je izkoristil široko plavalno bazo v Kamniku in zbral močno ekipo. DU Kranj jih je to leto komaj premagal. Tudi mi smo nastopili z našo

najštevilčnejšo ekipo petih plavalk in petih plavalcev ter bili zelo uspešni. Urška Bizjak je osvojila eno zlato in dve srebrni medalji, Minka Bertoncelj dve bronasti ter Mojca Rant in Stanka Perne po eno bronasto medaljo. Sam sem osvojil dve srebrni in eno bronasto, Lojze Homan eno srebrno in eno bronasto, Pio Lapanje pa eno bronasto medaljo. Ekipno smo bili takoj za Kranjem in Kamnikom ter prvič pred Radovljico.

Na 33. ŠRI plavanje do nadaljnjega ni bilo na sporedu.

V Radovljici sta leta 2014 ekipi Kranja in Kamnika ponovno bili hud boj za skupno zmago. Kamnik je s kar 20 plavalci zmagal. Naše društvo je pripeljalo dobro ekipo štirih plavalk in štirih plavalcev, ki so osvojili pokale za 3. mesto v ženski in moški konkurenci. Tudi skupno smo bili ponovno 3. pred Radovljico. Posamično sta bila naša najuspešnejša plavalca Stanka Perne in Peter Mravljja, ki sta oba odnesla po eno srebrno in eno bronasto medaljo.

Leta 2015 je bilo prvenstvo ponovno v Kranju. Tokrat smo nastopili s petimi plavalci in eno samo plavalko, kolesarko Tino Ušeničnik. Moški so bili ekipno 3., 3. pa tudi v skupnem uvrstitvi.

Naš najboljši plavalec je bil Srečo Pirman, saj je enkrat zmagal in bil dvakrat 2. Sam sem bil dvakrat 3., Ljubo Osovnikar pa enkrat 2. in enkrat 3.

Leta 2016 je bilo prvenstvo ponovno v Kranju. Z dvema plavalkama in petimi plavalci smo med moškimi ekipami obdržali 3. mesto, skupno pa smo bili 4. Naš najboljši je bil Ljubo Osovnikar, ki je osvojil srebro.

Leta 2016 je bilo v okviru 36. ŠRI po štirih letih premora ponovno razpisano tudi plavanje. Udeležba je bila spet skromna, saj je tudi naše društvo na igre uspelo poslati le Jureta Posavca.

PZDU je imela leta 2017 plavalno tekmo spet v Radovljici, vendar so spored skrčili le na dve kratki disciplini.

Mi smo uspeli poslati le eno plavalko, Lidijo Kustec Gaberšček, in pet plavalcev, ki so skupaj osvojili 4. mesto. Posamično je Lidija osvojila srebrno medaljo, enako tudi Slavko Fojkar, Pio Lapanje pa je bil bronasti.

Na 37. ŠRI smo poslali eno moško dvojico. Franc Rupar in Lojze Homan sta med mladimi plavalci dobro plavala in zasedla 5. mesto.

Leta 2018 bodo tekme jeseni.

Četrstoletno zgodovino v tekmovalnem plavanju lahko ocenimo kot uspešno, če upoštevamo zelo slabe pogoje in pomanjkanje plavalne tradicije v Škofji Loki.

Boris Pešelj

Tenis

Človeštvo je igro, ki je bila nekoliko podobna današnjemu tenisu, poznalo že pred dvema tisočletjema. Rimljani so igro imenovali trigon. Trigon so igrali tako, da so majhno usnjeno žogico napolnili s semeni fig, nato pa sta nasprotnika žogico udarjala z majhnim lesenim veslom preko napete vrvi, dokler ni končala na kamnitih tleh.

Prvi Slovenec, ki je zgradil teniško igrišče, je bil pisatelj, politik, ljubljanski župan, časnikar in odvetnik Ivan Tavčar. Igrišče je zgradil leta 1897 na svojem posestvu na Visokem v Poljanski dolini.

Iz osnovne šole se spominjam, da so starejši ljudje in celo športni pedagogi o tenisu govorili kot o športu snobovskih bogatih ljudi, ki so teniške žogice udarjali oblečeni predvsem v bela športna oblačila. Za naše takratne razmere in miselnost je bilo mogoče res tako.

V arhivu našega DU najdemo podatke o prvih igralcih tenisa iz leta 1999. Igralci niso bili snobovski bogataši, ampak športni navdušenci, ki so v tenisu videli še eno možnost za zdrav duh v zdravem telesu. Prvi vodja teniške sekcije je bil še vedno neumorni športnik in športni organizator Ivan Hafner. Poleg njega so tenis igrali še Peter Mravlja, Jože Avguštin in Peter Zakotnik. Do leta 2006 so nastopali na medobčinskih športnih igrah in tudi na pokrajinskih tekmovanjih DU. Takrat sta se jim pridružila še Peter Starman in Janez Kalan.

Leta 2006 je vodenje sekcije prevzel Vasilij Kosec. Tenis so igrali še Jože Avguštin, Savo Nikolič in Jože Ramovš. Tega leta je Jože Avguštin za društvo dosegel tudi prvo kolajno na pokrajinskih tekmovanjih v tenisu in sicer srebrno. Tekmovali pa so tudi na medobčinskih športnih igrah Škofje Loke. Vasilij Kosec je sekcijo vodil vse do leta 2012, nato pa sem vodenje prevzel avtor teh vrstic. Teniška sekcija društva se že veliko let udeležuje predvsem teniških prvenstev, ki jih organizira Zveza društev upokojencev Gorenjske. Sodelovali smo na vseh pokrajinskih teniških prvenstvih, in čeprav to ni naš osnovni namen, osvojili vrsto pokalov in še več kolajn. Tako imamo v svojih vrstah gorenjske prvakinje in prvake med posamezniki in prvake pri dvojicah, poleg velikega števila uvrstitev na drugo in tretje mesto. Na našem seznamu je že 13 teniških navdušencev, ki v poletni sezoni skupaj redno treniramo dve uri enkrat na teden, posamezniki pa večinoma treniramo tudi štirikrat na teden po dve uri. Nekateri tudi izven sezone enkrat na teden igrajo na pokritem igrišču, ki pa žal ni v naši občini. Člani, ki tenis redno igramo, smo Nada Fojkar, Nada Nastran, Milena Kužel, Irena Telban, Jože Avguštin, Jože Dolinar, Slavko Fojkar, Peter Kalan, Vasilij Kosec, Lado Kržišnik, Ljubo Osovnikar, Jože Ramovš in avtor tega prispevka.

Stroške skoraj v celoti, razen prijavnin na tekmovanja, na katerih zastopamo DU, krijemo sami, kar niso majhni zneski. Najdražji so prevozi in uporaba igrišč, vendar pa tudi stroški za vso opremo niso ravno nizki. Seveda se ne bomo otepali vsaj simbolične finančne pomoči našega društva za npr. nakup teniških žogic ali enotnih majic, ki bi jih nosili na dvobojih, kjer predstavljamo naše društvo, morda pa celo za delno kritje stroškov najema igrišč.

Tenis nam pomeni gibanje, druženje, zabavo in zdravje. Igrali ga bomo za svoje veselje in zdravje, vse dokler nam bodo moči to dovoljevale.

Dobrodošli vsi, ki bi se nam želeli pridružiti.

Sponzorji

ADRIATIC SLOVENICA
Zavarovalna družba d.o.o.,
Ljubljanska cesta 3a,
6000 Koper

ARRIVA ALPETOUR d.o.o.,
Ulica Mirka Vadnova 8, 4000 Kranj

BLOK 5 d.o.o.,
Šolska ulica 7,
4220 Škofja Loka

Buden Bojan s.p.
Kapucinski trg 7, 4220 Škofja Loka

DELFIN HOTEL
ZDUS d.o.o.,
Tomažičeva
ulica 10,
6310 Izola

DIFA d.o.o.,
Kidričeva cesta 91,
4220 Škofja Loka

KNAUF INSULATION d.o.o., Trata 32, 4220 Škofja Loka

Mateja Juhant 031/ 39-39-95

MATEJA d.o.o.
Trgovina s cvetjem in darili
Frankovo naselje 8
4220 Škofja Loka
04/ 51-36-301
www.cvetjemateja.si

Juhant laor 041/ 39-39-95

MATEJA d.o.o.
Frankovo naselje 8
4220 Škofja Loka
DŠ: S147831715

Priprava in dostava jedi
04/ 51-51-500
051/ 30-50-50
www.pizzamateja.si

MATEJA d.o.o., Frankovo naselje 8, 4220 Škofja Loka

OBČINA ŠKOFJA LOKA,
Mestni trg 15, 4220 Škofja Loka

PINOLI d.o.o., Trnje 29,
4228 Železniki

Pokrajinska zveza društev
upokojencev Gorenjske,
Savska cesta 34, 4000 Kranj

Šinkovec Bojan s.p. KEMIČNA ČISTILNICA,
Koširjeva cesta 5, 4220 Škofja Loka

ZG. BITNJE 277, 4209 ŽABNICA, KRANJ
Tel.: 04/231 56 30, fax: 04/231 56 32, Mobilni: 041 612 033
E-mail: info@tiskosir.si, www.tiskosir.si

TISKARNA GTO KOŠIR d.o.o.,
Zgornje Bitnje 277, 4209 Žabnica

TUS d.o.o.,
Zgornje Jezersko 83 A,
4206 Zgornje Jezersko

Zveza društev upokojencev Slovenije,
Kebetova ulica 9, 1000 Ljubljana

Donatorji:

ALPFRIGO d.o.o., Obrtna cona Logatec 11 a, 1370 Logatec

CVETLIČARNA FLORA Mira Šubic s.p., Kapucinski trg 21, 4220 Škofja Loka

DOMEL DOMEL d.o.o., Otoki 21, 4228 Železniki

DOM EFEKT d.o.o., Obirska ulica 1 a, 1000 Ljubljana

Elena Novak, Hotemaže 117, 4205 Preddvor

LTH CASTING d.o.o., Vincarje 2, 4220 Škofja Loka

MEBOR d.o.o., Češnjica 48 b, 4228 Železniki

Izdalo in založilo:

Društvo upokojencev Škofja Loka, zanj predsednik Miro Duić

Pripravili:

člani Društva upokojencev Škofja Loka

Uredniški odbor:

odgovorna urednica: Jelka Mlakar

člani: Nežka Fojkar, Borjana Koželj, Nevenka Mandić Orehek,
Maruša Mohorič, Rudi Zadnik

Jezikovni pregled:

Katarina Draškovič, Marija Draškovič

Fotografije:

arhiv Društva upokojencev Škofja Loka

Oblikovanje in prelom:

Nevenka Mandić Orehek

Tisk:

Nonparel d.o.o. Škofja Loka

Naklada:

2300 izvodov

Odbor za pripravo praznovanja 70-letnice Društva upokojencev Škofja Loka

predsednik: Miro Duić

člani: Nežka Fojkar, Milica Habjan, Borjana Koželj, Nevenka Mandić Orehek,
Jelka Mlakar, Maruša Mohorič, Zlata Ramovš, Cveta Škopelja, Rudi Zadnik

70
LET
1949-2019